

Lessons From The Cross

Steve Flatt

A Roman Crucifixion

Just what did the body of Jesus of Nazareth actually endure during those hours of torture?

The practice of crucifixion itself is torture and execution by fixation to a cross. I am indebted to many who have studied this subject in the past, and especially to a contemporary colleague, Dr. Pierre Barbet, a French surgeon who has done exhaustive historical and experimental research and has written extensively on the subject.

Apparently, the first known practice of crucifixion was by the Persians. Alexander and his generals brought it back to the Mediterranean world -- to Egypt and to Carthage. The Romans apparently learned the practice from the Carthaginians and (as with almost everything the Romans did) rapidly developed a very high degree of efficiency and skill at it. A number of Roman authors (Livy, Cicer, and Tacitus) comment on crucifixion, and several innovations, modifications, and variations are described in the ancient literature.

For instance, the upright portion of the cross (or stipes) could have the cross-arm (or patibulum) attached two or three feet below its top in what we commonly think of as the Latin cross. The most common form used in our Lord's day, however, was the Tau cross, shaped like our T. In this cross the patibulum was placed in a notch at the top of the stipes. There is archeological evidence that it was on this type of cross that Jesus was crucified.

Without any historical or biblical proof, Medieval and Renaissance painters have given us our picture of Christ carrying the entire cross. But the upright post, or stipes, was generally fixed permanently in the ground at the site of execution and the condemned man was forced to carry the patibulum, weighing about 110 pounds, from the prison to the place of execution.

Many of the painters and most of the sculptors of crucifixion also show the nails through the palms. Historical Roman accounts and experimental work have established that the nails were driven between the small bones of the wrists (*radial and ulna*) and not through the palms. Nails driven through the palms will strip out between the fingers when made to support the weight of the human body. The misconception may have come about through a misunderstanding of Jesus' words to Thomas, "Observe my hands." Anatomists, both modern and ancient, have always considered the wrist as part of the hand.

ಶಿಲುಬೆಯಿಂದ ಪಾಠಗಳು

Steve Flatt

ರೋಮನ್ ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸುವಿಕೆ

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಜರೆತಿನ ಯೇಸುವಿನ ದೇಹವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಏನನ್ನು ತಾಳಿಕೊಂಡಿತು?

ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸುವಿಕೆಯ ಅಭ್ಯಾಸವು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಸ್ಥಿರೀಕರಣದ ಮೂಲಕ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಮರಣದಂಡನೆಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ಅನೇಕರಿಗೆ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಮಕಾಲೀನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಡಾ. ಪಿಯರೆ ಬಾರ್ಬೆಟ್, ಫ್ರೆಂಚ್ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸಕ, ಅವರು ಸಮಗ್ರ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸುವಿಕೆಯ ಮೊದಲ ಅಭ್ಯಾಸವು ಪರ್ಷಿಯನ್ನರಿಂದ ಆಗಿತ್ತು. ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಜನರಲ್‌ಗಳು ಅದನ್ನು ಮೆಡಿಟರೇನಿಯನ್ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ -- ಈಜಿಪ್ಟ್ ಮತ್ತು ಕಾರ್ತೇಜ್‌ಗೆ ಮರಳಿ ತಂದರು. ರೋಮನ್ನರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾರ್ತೇಜಿನಿಯನ್ನರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಲಿತರು ಮತ್ತು (ರೋಮನ್ನರು ಮಾಡಿದ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲದರಂತೆಯೇ) ಅದರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ದಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದರು. ಹಲವಾರು ರೋಮನ್ ಲೇಖಕರು (ಲಿವಿ, ಸಿಸರ್, ಮತ್ತು ಟ್ಯಾಸಿಟಸ್) ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸುವಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳು, ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳು ಮತ್ತು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಶಿಲುಬೆಯ (ಅಥವಾ ಸ್ಟೈಪ್ಸ್) ನೇರವಾದ ಭಾಗವು ಅಡ್ಡ-ತೋಳು (ಅಥವಾ ಪ್ಯಾಟಿಬುಲಮ್) ಅನ್ನು ಅದರ ಮೇಲ್ಭಾಗದಿಂದ ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ಅಡಿ ಕೆಳಗೆ ಲಗತ್ತಿಸಬಹುದು, ಅದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಕ್ರಾಸ್ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಡೇನಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾದ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ರೂಪವೆಂದರೆ ಟೌ ಕ್ರಾಸ್, ನಮ್ಮ T ನಂತೆ ಆಕಾರದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾಟಿಬುಲಮ್ ಅನ್ನು ಸ್ಟೈಪ್ಸ್ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿಯ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಯೇಸುವನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲಾಯಿತು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪುರಾತತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪುರಾವೆಗಳಿವೆ.

ಯಾವುದೇ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಅಥವಾ ಬೈಬಲ್ ಪುರಾವೆಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಮತ್ತು ನವೋದಯ ವರ್ಣಚಿತ್ರಕಾರರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನಮಗೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನೇರವಾದ ಪೋಸ್ಟ್ ಅಥವಾ ಸ್ಟೈಪ್ಸ್ ಅನ್ನು

A titulus, or small sign, stating the victim's crime was usually placed on a staff, carried at the front of the procession from the prison, and later nailed to the cross so that it extended above the head. This sign with its staff nailed to the top of the cross would have given it somewhat the characteristic form of the Latin cross.

But, of course, the physical passion of the Christ began in Gethsemane. Of the many aspects of this initial suffering, the one of greatest physiological interest is the bloody sweat. It is interesting that St. Luke, the physician, is the only one to mention this. He says, "And being in Agony, He prayed the longer. And His sweat became as drops of blood, trickling down upon the ground."

Every ruse (trick) imaginable has been used by modern scholars to explain away this description, apparently under the mistaken impression that this just doesn't happen. A great deal of effort could have been saved had the doubters consulted the medical literature. Though very rare, the phenomenon of Hematidrosis, or bloody sweat, is well documented. Under great emotional stress of the kind our Lord suffered, tiny capillaries in the sweat glands can break, thus mixing blood with sweat. This process might well have produced marked weakness and possible shock.

After the arrest in the middle of the night, Jesus was next brought before the Sanhedrin and Caiphus, the High Priest. It is here that the first physical trauma was inflicted. A soldier struck Jesus across the face for remaining silent when questioned by Caiphus. The palace guards then blind-folded Him and mockingly taunted Him to identify them as they each passed by, spat upon Him, and struck Him in the face.

In the early morning, battered and bruised, dehydrated, and exhausted from a sleepless night, Jesus is taken across the Praetorium of the Fortress Antonia, the seat of government of the Procurator of Judea, Pontius Pilate. You are, of course, familiar with Pilate's action in attempting to pass responsibility to Herod Antipas, the Tetrarch of Judea. Jesus apparently suffered no physical mistreatment at the hands of Herod and was returned to Pilate. It was in response to the cries of the mob that Pilate ordered Bar-Abbas released and condemned Jesus to scourging and crucifixion.

There is much disagreement among authorities about the unusual scourging as a prelude to crucifixion. Most Roman writers from this period do not associate the two. Many scholars believe that Pilate originally ordered Jesus scourged as his full punishment and that the death sentence by crucifixion came only in response to the taunt by the mob that the Procurator was not properly defending Caesar against this pretender who allegedly claimed to be the King of the Jews.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮರಣದಂಡನೆಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷೆಗೊಳಗಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸುಮಾರು 110 ಪೌಂಡ್ ತೂಕದ ಪ್ಯಾಟಿಬುಲಮ್ ಅನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಯಿಂದ ಮರಣದಂಡನೆಯ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಲಾಯಿತು.

ಅನೇಕ ವರ್ಣಚಿತ್ರಕಾರರು ಮತ್ತು ಶಿಲುಬೆಗೆರಿಸುವಿಕೆಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಿಲ್ಪಿಗಳು ಅಂಗೈಗಳ ಮೂಲಕ ಉಗುರುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಐತಿಹಾಸಿಕ ರೋಮನ್ ಖಾತೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಕೆಲಸವು ಉಗುರುಗಳನ್ನು ಮಣಿಕಟ್ಟಿನ ಸಣ್ಣ ಎಲುಬುಗಳ ನಡುವೆ (ರೇಡಿಯಲ್ ಮತ್ತು ಉಲ್ನಾ) ಚಾಲಿತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅಂಗೈಗಳ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ. ಅಂಗೈಗಳ ಮೂಲಕ ಚಾಲಿತ ಉಗುರುಗಳು ಮಾನವ ದೇಹದ ತೂಕವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲು ಮಾಡಿದಾಗ ಬೆರಳುಗಳ ನಡುವೆ ಹೊರತೆಗೆಯುತ್ತವೆ. "ನನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ" ಎಂದು ಥಾಮಸ್‌ಗೆ ಯೇಸು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದ ತಪ್ಪುಗ್ರಹಿಕೆ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಅಂಗರಚನಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು, ಆಧುನಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನ ಎರಡೂ, ಯಾವಾಗಲೂ ಮಣಿಕಟ್ಟನ್ನು ಕೈಯ ಭಾಗವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಬಲಿಪಶುವಿನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಟೈಟಲಸ್ ಅಥವಾ ಸಣ್ಣ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಜೈಲಿನಿಂದ ಮರವಣಿಗೆಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಂತರ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹೊಡೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತದೆ. ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗಕ್ಕೆ ಅದರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯುವ ಈ ಚಿಹ್ನೆಯು ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಶಿಲುಬೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದರೆ, ಸಹಜವಾಗಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೈಹಿಕ ಉತ್ಸಾಹವು ಗೆತ್ಸೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಈ ಆರಂಭಿಕ ಸಂಕಟದ ಹಲವು ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ, ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಶಾರೀರಿಕ ಆಸಕ್ತಿಯೆಂದರೆ ರಕ್ತಸಿಕ್ತ ಬೆವರು. ವೈದ್ಯನಾದ ಸೇಂಟ್ ಲ್ಯೂಕ್ ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದು ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, "ಮತ್ತು ಸಂಕಟದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಅವನು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಅವನ ಬೆವರು ರಕ್ತದ ಹನಿಗಳಂತೆ, ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹರಿಯಿತು."

ಈ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಆಧುನಿಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಊಹಿಸಬಹುದಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಂತ್ರವನ್ನು (ಟ್ರಿಕ್) ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಇದು ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ. ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾದ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಉಳಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಬಹಳ ಅಪರೂಪವಾಗಿದ್ದರೂ, ಹೆಮಟಿಡ್ರೋಸಿಸ್ ಅಥವಾ

Preparations for the scourging were carried out when the Prisoner was stripped of His clothing and His hands tied to a post above His head. It is doubtful the Romans would have made any attempt to follow the Jewish law in this matter, but the Jews had an ancient law prohibiting more than forty lashes.

The Roman legionnaire steps forward with the flagrum (or flagellum) in his hand. This is a short whip consisting of several heavy, leather thongs with two small balls of lead attached near the ends of each. The heavy whip is brought down with full force again and again across Jesus' shoulders, back, and legs. At first the thongs cut through the skin only. Then, as the blows continue, they cut deeper into the subcutaneous tissues, producing first an oozing of blood from the capillaries and veins of the skin, and finally spurting arterial bleeding from vessels in the underlying muscles.

The small balls of lead first produce large, deep bruises which are broken open by subsequent blows. Finally the skin of the back is hanging in long ribbons and the entire area is an unrecognizable mass of torn, bleeding tissue. When it is determined by the centurion in charge that the prisoner is near death, the beating is finally stopped.

The half-fainting Jesus is then untied and allowed to slump to the stone pavement, wet with His own blood. The Roman soldiers see a great joke in this provincial Jew claiming to be king. They throw a robe across His shoulders and place a stick in His hand for a scepter. They still need a crown to make their travesty complete. Flexible branches covered with long thorns (commonly used in bundles for firewood) are plaited into the shape of a crown and this is pressed into His scalp. Again there is copious bleeding, the scalp being one of the most vascular areas of the body.

After mocking Him and striking Him across the face, the soldiers take the stick from His hand and strike Him across the head, driving the thorns deeper into His scalp. Finally, they tire of their sadistic sport and the robe is torn from His back. Already having adhered to the clots of blood and serum in the wounds, its removal causes excruciating pain just as in the careless removal of a surgical bandage, and almost as though He were again being whipped, the wounds once more begin to bleed.

In deference to Jewish custom, the Romans return His garments. The heavy patibulum of the cross is tied across His shoulders, and the procession of the condemned Christ, two thieves, and the execution detail of Roman soldiers headed by a centurion begins its slow journey along the Via Dolorosa. In spite of His efforts to walk erect, the weight of the heavy wooden beam, together with the shock produced by copious blood loss, is too much. He stumbles and falls. The rough wood of the beam

ರಕ್ತಸಿಕ್ತ ಬೆವರು ವಿದ್ಯಮಾನವು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ದಾಖಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ನಮ್ಮ ಭಗವಂತ ಅನುಭವಿಸಿದ ರೀತಿಯ ದೊಡ್ಡ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಒತ್ತಡದಲ್ಲಿ, ಬೆವರು ಗ್ರಂಥಿಗಳಲ್ಲಿನ ಸಣ್ಣ ಲೋಮನಾಳಗಳು ಒಡೆಯಬಹುದು, ಹೀಗಾಗಿ ರಕ್ತವನ್ನು ಬೆವರಿನೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಸಬಹುದು. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಗಮನಾರ್ಹ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಭವನೀಯ ಆಘಾತವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿರಬಹುದು.

ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಂತರ, ಯೇಸುವನ್ನು ಮುಂದೆ ಸನ್ನೆಡ್ರಿನ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಧಾನ ಅರ್ಚಕ ಕೈಫಸ್ ಮುಂದೆ ತರಲಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಮೊದಲ ದೈಹಿಕ ಆಘಾತ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಕೈಫಸ್ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ಮೌನವಾಗಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಸೈನಿಕನು ಯೇಸುವಿನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಹೊಡೆದನು. ಅರಮನೆಯ ಕಾವಲುಗಾರರು ನಂತರ ಅವನನ್ನು ಕುರುಡಾಗಿ ಮಡಚಿದರು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹಾದುಹೋಗುವಾಗ ಅವರನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದರು, ಅವನ ಮೇಲೆ ಉಗುಳಿದರು ಮತ್ತು ಅವನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದರು.

ಮುಂಜಾನೆ, ಜರ್ಜರಿತ ಮತ್ತು ಮೂಗೇಟಿಗೊಳಗಾದ, ನಿರ್ಜಲೀಕರಣಗೊಂಡ ಮತ್ತು ನಿದ್ರಾಹೀನ ರಾತ್ರಿಯಿಂದ ದಣಿದ, ಜೀಸಸ್ ಜುಡಿಯಾದ ಪ್ರಾಕ್ಯುರೇಟರ್, ಪಾಂಟಿಯಸ್ ಪಿಲೇಟ್ನ ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ನಾನವಾದ ಫೋರ್ಟಿಸ್ ಆಂಟೋನಿಯಾದ ಪ್ರಿಟೋರಿಯಂನಾದ್ಯಂತ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾರೆ. ಯೆಹೂದದ ಟೆಟ್ರಾರ್ಕ್ ಹೆರೋಡ್ ಆಂಟಿಪಾಸ್‌ಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ರವಾನಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ಪಿಲಾತನ ಕ್ರಮವು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಜೀಸಸ್ ಹೆರೋದನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ದೈಹಿಕ ಕಿರುಕುಳವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪಿಲಾತನಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಲಾಯಿತು. ಜನಸಮೂಹದ ಕೂಗಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಪಿಲಾತನು ಬಾರ್-ಅಬ್ಬಾಸನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲು ಆದೇಶಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಯೇಸುವನ್ನು ಕೊರಡೆಗಳಿಂದ ಹೊಡೆದು ಶಿಲುಬೆಗೆರಿಸುವಂತೆ ಖಂಡಿಸಿದನು.

ಶಿಲುಬೆಗೆರಿಸುವಿಕೆಯ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ಯಾರಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿವೆ. ಈ ಅವಧಿಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೋಮನ್ ಬರಹಗಾರರು ಎರಡನ್ನೂ ಸಂಯೋಜಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಪಿಲಾತನು ಮೂಲತಃ ಯೇಸುವನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಕೊರಡೆಯಿಂದ ಹೊಡೆಯಲು ಆದೇಶಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಶಿಲುಬೆಗೆರಿಸಿದ ಮರಣದಂಡನೆಯು ಜನಸಮೂಹದ ಅಪಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಬಂದಿತು ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರಾಕ್ಯುರೇಟರ್ ಸೀಸರ್ ಅನ್ನು ರಾಜನೆಂದು ಹೇಳಲಾದ ಈ ಸೋಗಿನ ವಿರುದ್ಧ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಮರ್ಥಿಸಲಿಲ್ಲ. ಯೆಹೂದಿಗಳು.

ಖೈದಿಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸದಾಗ ಮತ್ತು ಅವನ ಕೈಗಳನ್ನು ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದಾಗ ಕೊರಡೆಯ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

gouges into the lacerated skin and muscles of the shoulders. He tries to rise, but human muscles have been pushed beyond their endurance.

The centurion, anxious to get on with the crucifixion, selects a stalwart North African onlooker, Simon of Cyrene, to carry the cross. Jesus follows, still bleeding and sweating the cold, clammy sweat of shock, until the 650-yard journey from the fortress Antonia to Golgotha is finally completed.

Jesus is offered wine mixed with myrrh, a mild analgesic mixture. He refuses to drink. Simon is ordered to place the patibulum on the ground and Jesus is quickly thrown backward with His shoulders against the wood. The legionnaire feels for the depression at the front of the wrist. He drives a heavy, square, wrought-iron nail through the wrist and deep into the wood. Quickly, he moves to the other side and repeats the action being careful not to pull the arms too tightly, but to allow some flexion and movement. The patibulum is then lifted in place at the top of the stipes and the titulus reading "Jesus of Nazareth, King of the Jews" is nailed in place.

The left foot is now pressed backward against the right foot, and with both feet extended, toes down, a nail is driven through the arch of each, leaving the knees moderately flexed. The Victim is now crucified. As He slowly sags down with more weight on the nails in the wrists excruciating pain shoots along the fingers and up the arms to explode in the brain -- the nails in the wrists are putting pressure on the median nerves. As He pushes Himself upward to avoid this stretching torment, He places His full weight on the nail through His feet. Again there is the searing agony of the nail tearing through the nerves between the metatarsal bones of the feet.

At this point, as the arms fatigue, great waves of cramps sweep over the muscles, knotting them in deep, relentless, throbbing pain. With these cramps comes the inability to push Himself upward. Hanging by his arms, the pectoral muscles are paralyzed and the intercostal muscles are unable to act. Air can be drawn into the lungs, but cannot be exhaled. Jesus fights to raise Himself in order to get even one short breath. Finally, carbon dioxide builds up in the lungs and in the blood stream and the cramps partially subside. Spasmodically, he is able to push Himself upward to exhale and bring in the life-giving oxygen. It was undoubtedly during these periods that He uttered the seven short sentences recorded:

The first, "Father, forgive them for they know not what they do."

The second, to the penitent thief, "Today thou shalt be with me in Paradise."

ರೋಮನ್ನರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಹೂದಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದು ಅನುಮಾನವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಯಹೂದಿಗಳು ನಲವತ್ತಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಚಾಟಿಯೇಟುಗಳನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುವ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾನೂನನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು.

ರೋಮನ್ ಸೈನ್ಯದಳವು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾಗ್ರಮ್ (ಅಥವಾ ಫ್ಲ್ಯಾಜೆಲ್ಲಮ್) ನೊಂದಿಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಹಲವಾರು ಭಾರವಾದ, ಚರ್ಮದ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಚಾವಟಿಯಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ತುದಿಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಣ್ಣ ಸೀಸದ ಚೆಂಡುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಭಾರವಾದ ಚಾವಟಿಯನ್ನು ಯೇಸುವಿನ ಭುಜಗಳು, ಬೆನ್ನು ಮತ್ತು ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪೂರ್ಣ ಬಲದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ತರಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ಥಾಂಗ್ಸ್ ಚರ್ಮದ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ಕತ್ತರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ, ಹೊಡೆತಗಳು ಮುಂದುವರಿದಂತೆ, ಅವು ಚರ್ಮದ ಚರ್ಮದ ಅಂಗಾಂಶಗಳಿಗೆ ಆಳವಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ, ಚರ್ಮದ ಕ್ಯಾಪಿಲ್ಲರಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಿರೆಗಳಿಂದ ಮೊದಲು ರಕ್ತವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಆಧಾರವಾಗಿರುವ ಸ್ನಾಯುಗಳಲ್ಲಿನ ನಾಳಗಳಿಂದ ಅಪಧಮನಿಯ ರಕ್ತಸ್ರಾವವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಸೀಸದ ಸಣ್ಣ ಚೆಂಡುಗಳು ಮೊದಲು ದೊಡ್ಡದಾದ, ಆಳವಾದ ಮೂಗೇಟುಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ, ಅವುಗಳು ನಂತರದ ಹೊಡೆತಗಳಿಂದ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಬೆನ್ನಿನ ಚರ್ಮವು ಉದ್ದವಾದ ರಿಬ್ಬನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಇಡೀ ಪ್ರದೇಶವು ಹರಿದ, ರಕ್ತಸ್ರಾವದ ಅಂಗಾಂಶದ ಗುರುತಿಸಲಾಗದ ಸಮೂಹವಾಗಿದೆ. ಖೈದಿಯು ಮರಣದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಉಸ್ತುವಾರಿ ಶತಾಧಿಪತಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದಾಗ, ಹೊಡೆತವನ್ನು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅರ್ಥ ಮೂರ್ಛಿತರಾದ ಜೀಸಸ್ ನಂತರ ಬಿಚ್ಚಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕಲ್ಲಿನ ಪಾದಚಾರಿ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಅವನ ಸ್ವಂತ ರಕ್ತದಿಂದ ತೇವಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಯಹೂದಿ ರಾಜನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ರೋಮನ್ ಸೈನಿಕರು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅವನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ನಿಲುವಂಗಿಯನ್ನು ಎಸೆಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ರಾಜದಂಡಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಲನ್ನು ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ವಿಡಂಬನೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಕಿರೀಟ ಬೇಕು. ಉದ್ದವಾದ ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಾಖೆಗಳನ್ನು (ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಉರುವಲು ಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ) ಕಿರೀಟದ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಣೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಅವನ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಹೇರಳವಾದ ರಕ್ತಸ್ರಾವವಿದೆ, ನೆತ್ತಿಯು ದೇಹದ ಅತ್ಯಂತ ನಾಳೀಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ.

The third, looking down at the terrified, grief-stricken adolescent John -- the beloved Apostle -- he said, "Behold thy mother." Then, looking to His mother Mary, "Woman behold thy son."

The fourth cry is from the beginning of the 22nd Psalm, "My God, my God, why hast thou forsaken me?"

Hours of limitless pain, cycles of twisting, joint-rending cramps, intermittent partial asphyxiation, searing pain where tissue is torn from His lacerated back. He moves up and down against the rough timber enduring hours of limitless pain, cycles of twisting, joint-rending cramps, intermittent partial asp. Then another agony begins: a terrible crushing pain deep in the chest as the pericardium slowly fills with serum and begins to compress the heart.

One remembers again the 22nd Psalm, the 14th verse: "I am poured out like water, and all my bones are out of joint; my heart is like wax; it is melted in the midst of my bowels."

It is now almost over. The loss of tissue fluids has reached a critical level; the compressed heart is struggling to pump heavy, thick, sluggish blood into the tissue; the tortured lungs are making a frantic effort to gasp in small gulps of air. The markedly dehydrated tissues send their flood of stimuli to the brain.

Jesus gasps His fifth cry, "I thirst."

One remembers another verse from the prophetic 22nd Psalm: "My strength is dried up like a potsherd; and my tongue cleaveth to my jaws; and thou hast brought me into the dust of death."

A sponge soaked in posca, the cheap, sour wine which is the staple drink of the Roman legionaries, is lifted to His lips. He apparently doesn't take any of the liquid. The body of Jesus is now in extremes, and He can feel the chill of death creeping through His tissues. This realization brings out His sixth words "It is finished."

His mission of atonement is now complete. Finally He chooses to die. With one last surge of strength, he once again presses His torn feet against the nail, straightens His legs, takes a deeper breath, and utters His seventh and last cry, "Father! Into thy hands I commit my spirit."

The rest you know. In order that the Sabbath not be profaned, the Jews asked that the condemned men be dispatched and removed from the crosses. The common method of ending a crucifixion was by crurifraction, the breaking of the bones of the legs. This prevented the victim from pushing himself upward; thus the tension could not be relieved from the muscles of the chest and rapid suffocation occurred. The legs of the two thieves

ಅವನನ್ನು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಮತ್ತು ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದ ನಂತರ, ಸೈನಿಕರು ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಕೋಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಲೆಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಅವನ ನೆತ್ತಿಯೊಳಗೆ ಆಳವಾಗಿ ಓಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಕ್ರೀಡೆಯಿಂದ ಆಯಾಸಗೊಂಡರು ಮತ್ತು ಅವರ ಬೆನ್ನಿನಿಂದ ನಿಲುವಂಗಿಯನ್ನು ಹರಿದು ಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಗಾಯಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಮತ್ತು ಸೀರಮ್ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟುವಿಕೆಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವಿಕೆಯು ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ಬ್ಯಾಂಡೇಜ್ ಅನ್ನು ಅಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕುವಂತೆಯೇ ಅಸಹನೀಯ ನೋವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬಹುತೇಕ ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಚಾವಟಿ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ, ಗಾಯಗಳು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ರಕ್ತಸ್ರಾವವಾಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತವೆ.

ಯಹೂದಿ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಗೌರವವಾಗಿ, ರೋಮನ್ನರು ಅವರ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಿಲುಬೆಯ ಭಾರವಾದ ಪ್ಯಾಟಿಬುಲಮ್ ಅನ್ನು ಅವನ ಭುಜಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಕಟ್ಟಲಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಖಂಡನೆಗೊಳಗಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೆರವಣಿಗೆ, ಇಬ್ಬರು ಕಳ್ಳರು ಮತ್ತು ರೋಮನ್ ಸೈನಿಕರ ಮರಣದಂಡನೆಯ ವಿವರವು ಶತಾಧಿಪತಿಯ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ವಯಾ ಡೊಲೊರೊಸಾದ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನಿಧಾನಗತಿಯ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ನೆಟ್ಟಗೆ ನಡೆಯಲು ಅವನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ಭಾರವಾದ ಮರದ ತೊಲೆಯ ತೂಕ, ಜೊತೆಗೆ ಹೇರಳವಾದ ರಕ್ತದ ನಷ್ಟದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಆಘಾತವು ತುಂಬಾ ಹೆಚ್ಚು. ಅವನು ಎಡವಿ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ಕಿರಣದ ಒರಟಾದ ಮರವು ಸೀಳಿರುವ ಚರ್ಮ ಮತ್ತು ಭುಜಗಳ ಸ್ನಾಯುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಏರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಮಾನವ ಸ್ನಾಯುಗಳು ತಮ್ಮ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ಶತಾಧಿಪತಿ, ಶಿಲುಬೆಗೆರಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಉತ್ಸುಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು ಉತ್ತರ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಸೈಮನ್ ಸೈಮನ್ ಎಂಬ ದೃಢವಾದ ವೀಕ್ಷಕನನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆಂಟೋನಿಯಾ ಕೋಟೆಯಿಂದ ಗೊಲ್ಲೊಥಾಗೆ 650-ಗಜಗಳ ಪ್ರಯಾಣವು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ಜೀಸಸ್, ಇನ್ನೂ ರಕ್ತಸ್ರಾವ ಮತ್ತು ಆಘಾತದ ಶೀತ, ಬೆವರುವಿಕೆಯಿಂದ ಬೆವರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸೌಮ್ಯವಾದ ನೋವು ನಿವಾರಕ ಮಿಶ್ರಣವಾದ ಮೈರ್ ಮಿಶ್ರಿತ ವೈನ್ ಅನ್ನು ಯೇಸುವಿಗೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಕುಡಿಯಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪ್ಯಾಟಿಬುಲಮ್ ಅನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಲು ಸೈಮನ್ಗೆ ಆದೇಶ ನೀಡಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಜೀಸಸ್ ಅನ್ನು ಅವನ ಭುಜಗಳೊಂದಿಗೆ ಮರದ ವಿರುದ್ಧ ಬೇಗನೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಸೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸೈನ್ಯದಳವು ಮಣಿಕಟ್ಟಿನ

were broken, but when the soldiers came to Jesus they saw that this was unnecessary.

Apparently to make doubly sure of death, the legionnaire drove his lance through the fifth interspace between the ribs, upward through the pericardium and into the heart. The 34th verse of the 19th chapter of the Gospel according to St. John reports: "And immediately there came out blood and water." That is, there was an escape of water fluid from the sac surrounding the heart, giving postmortem evidence that Our Lord died not the usual crucifixion death by suffocation, but of heart failure (a broken heart) due to shock and constriction of the heart by fluid in the pericardium.

Thus we have had our glimpse -- including the medical evidence -- of that epitome of evil which man has exhibited toward Man and toward God. It has been a terrible sight, and more than enough to leave us despondent and depressed. How grateful we can be that we have the great sequel in the infinite mercy of God toward man. Adapted from -- "A Physician Testifies About the Crucifixion, Dr. C. Truman Davis, konnections.com/Kcundick/crucifix.html"

David foretold it this way "My God, my God, why have you forsaken me? Why are you so far from saving me, so far from the words of my groaning? ... But I am a worm and not a man, scorned by men and despised by the people. All who see me mock me; they hurl insults, shaking their heads: He trusts in the LORD; let the LORD rescue him. Let him deliver him, since he delights in him. ... I am poured out like water, and all my bones are out of joint. My heart has turned to wax; it has melted away within me. My strength is dried up like a potsherd, and my tongue sticks to the roof of my mouth; you lay me in the dust of death. Dogs have surrounded me; a band of evil men has encircled me, they have pierced my hands and my feet. I can count all my bones; people stare and gloat over me. They divide my garments among them and cast lots for my clothing. ... All the ends of the earth will remember and turn to the LORD, and all the families of the nations will bow down before him, for dominion belongs to the LORD and he rules over the nations. All the rich of the earth will feast and worship; all who go down to the dust will kneel before him -- those who cannot keep themselves alive. Posterity will serve him; future generations will be told about the Lord. They will proclaim his righteousness to a people yet unborn -- for he has done it." (Psalm 22:1-8; 14-18; 27-31)

The Cross is the Center

It was a Friday morning about 9:00 that it began. It would be over by 3:00 that afternoon. What can you do in six hours? In our modern, high-tech world, you can send e-mail all over the world and you can get an automobile and travel 300 miles or more. You can hop on an airplane and

ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿನೈತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನು ಭಾರವಾದ, ಚದರ, ಮೆತು-ಕಬ್ಬಿಣದ ಮೊಳೆಯನ್ನು ಮಣಿಕಟ್ಟಿನ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಮರದ ಆಳಕ್ಕೆ ಓಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ತ್ವರಿತವಾಗಿ, ಅವನು ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಗೆ ಚಲಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಕೈಗಳನ್ನು ತುಂಬಾ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಎಳೆಯದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿತಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಗುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಚಲನೆಯನ್ನು ಅನುಮತಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಂತರ ಪಾಟಿಬುಲಮ್ ಅನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು "ನಜರೆತ್ ಜೀಸಸ್, ಯಹೂದಿಗಳ ರಾಜ" ಎಂದು ಓದುವ ಟೈಟಲಸ್ ಅನ್ನು ಹೊಡೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಎಡ ಪಾದವನ್ನು ಈಗ ಬಲ ಪಾದದ ವಿರುದ್ಧ ಹಿಮ್ಮುಖವಾಗಿ ಒತ್ತಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಎರಡೂ ಪಾದಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ, ಕಾಲ್ಪರಳುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಇರಿಸಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ಕಮಾನಿನ ಮೂಲಕ ಮೊಣಕಾಲುಗಳನ್ನು ಮಧ್ಯಮವಾಗಿ ಬಾಗಿಸಿ ಬಿಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬಲಿಪಶುವನ್ನು ಈಗ ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಣಿಕಟ್ಟಿನ ಉಗುರುಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಭಾರದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಯುವಾಗ ಬೆರಳುಗಳ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನೋವು ಚಿಗುರುಗಳು ಮತ್ತು ಮೆದುಳಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪೋಟಗೊಳ್ಳಲು ತೋಳುಗಳ ಮೇಲೆ -- ಮಣಿಕಟ್ಟಿನ ಉಗುರುಗಳು ಮಧ್ಯದ ನರಗಳ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಈ ಹಿಗ್ಗಿಸುವ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದಾಗ, ಅವನು ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಾರವನ್ನು ತನ್ನ ಪಾದಗಳ ಮೂಲಕ ಉಗುರಿನ ಮೇಲೆ ಇಡುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೆ ಕಾಲುಗಳ ಮೆಟಾಟಾರ್ಸಲ್ ಮೂಳೆಗಳ ನಡುವಿನ ನರಗಳ ಮೂಲಕ ಉಗುರು ಹರಿದುಹೋಗುವ ಸಂಕಟವಿದೆ.

ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ತೋಳುಗಳು ಆಯಾಸಗೊಂಡಂತೆ, ಸೆಳೆತದ ದೊಡ್ಡ ಅಲೆಗಳು ಸ್ನಾಯುಗಳ ಮೇಲೆ ಗುಡಿಸಿ, ಆಳವಾದ, ಪಟ್ಟುಬಿಡದ, ಧ್ರೋಬಿಂಗ್ ನೋವಿನಲ್ಲಿ ಗಂಟು ಹಾಕುತ್ತವೆ. ಈ ಸೆಳೆತಗಳೊಂದಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಲು ಅಸಮರ್ಥತೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವನ ತೋಳುಗಳಿಂದ ನೇತಾಡುವುದರಿಂದ, ಪೆಕ್ಟೋರಲ್ ಸ್ನಾಯುಗಳು ಪಾರ್ಶ್ವವಾಯುವಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಇಂಟರ್ಕೋಸ್ಟಲ್ ಸ್ನಾಯುಗಳು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗಾಳಿಯನ್ನು ಶ್ವಾಸಕೋಶಕ್ಕೆ ಎಳೆಯಬಹುದು, ಆದರೆ ಹೊರಹಾಕಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಉಸಿರನ್ನು ಸಹ ಪಡೆಯಲು ಯೇಸು ತನ್ನನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋರಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಕಾರ್ಬನ್ ಡೈಆಕ್ಸೈಡ್ ಶ್ವಾಸಕೋಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರಕ್ತದ ಹರಿವಿನಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸೆಳೆತವು ಭಾಗಶಃ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ಪಾಸ್ಮೋಡಿಕ್ ಆಗಿ, ಅವನು ಉಸಿರಾಡಲು ಮತ್ತು ಜೀವ ನೀಡುವ ಆಮ್ಲಜನಕವನ್ನು ತರಲು ತನ್ನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಲು

go from one end of the country to the other. There's a lot you can do in six hours. But that day was over 2,000 years ago.

What did the people do in those six hours? Probably like any other day, a farmer got up and began to plow his field because it was spring and it was about time to plant. A housewife I'm sure got up and began to be busy with her daily house chores. A merchant opened up his shop, and he did a brisk day's business for six hours, getting ready for the Sabbath and for the Passover weekend. You can do a lot in six hours. But all that was done in Jerusalem during that six hour, and for that matter all that was done all over the world in all the days combined, paled in comparison to what was being done on a hill called, "Calvary." A man was being crucified, a very special man nailed to a Roman cross. His was on one of three crosses erected that day, the middle one.

A visitor who happened to come to Jerusalem that day might have seen the crosses, shook his head and thought, "Oh, one of those sad but necessary executions in order to keep the peace and to keep justice." The Roman soldiers assigned to the task knew little of this mysterious young carpenter who refused to beg or whine or complain. They had no idea that this one that practically laid himself down on that cross could be anything other than just a Nazarene.

Oh, but some strange things began to happen. First, there was the darkness, a blackness darker than an eclipse. The sky had an eerie, hellish gloom. It's as if God, the Father, had turned his back on the earth, maybe even to shed a tear. Then there was the earthquake that Matthew tells us about. A mysterious rumble from the very womb of the earth caused the rocks to split. Prisoners of the grave were released from death's cold grip. Reports spread all the way around Jerusalem of the bodies that had been entombed actually walking down the streets; no doubt loved ones saw and talked with them.

The curtain, that massive veil in the temple that separated the holy place from "the Holy of Holies," would be torn apart. The place where only once a year as the High Priest would take in the blood from an unblemished lamb to sprinkle upon the mercy seat to make atonement, a sacrifice for all the people. That curtain was 40 feet high and it weighed several tons. But during those six hours, somebody, something, somehow tore that massive curtain from top to bottom as if two great hands ripped it apart. As if the great God of the universe was saying, the high priest has entered the Holy of Holies for the last time, the final Day of Atonement. He'll never have to go in there again.

Well, this was no ordinary Friday. Jerusalem was captured in the throes of the mystery that she couldn't understand.

ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಈ ಅವಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಏಳು ಸಣ್ಣ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದರು:

ಮೊದಲನೆಯದು, "ತಂದೆ, ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ." ಎರಡನೆಯದು, ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುವ ಕಳ್ಳನಿಗೆ, "ಇಂದು ನೀನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇರುವೆ."

ಮೂರನೆಯವನು, ಭಯಭೀತನಾದ, ದುಃಖಿತನಾದ ಹದಿಹರೆಯದ ಜಾನ್ -- ಪ್ರೀತಿಯ ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರಕನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, "ಇಗೋ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ನಂತರ, ಅವನ ತಾಯಿ ಮೇರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಸ್ತ್ರೀ ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ನೋಡು."

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕೂಗು 22 ನೇ ಕೀರ್ತನೆಯ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದ, "ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಬಿಟ್ಟೆ?"

ಮಿತಿಮೀರಿದ ನೋವಿನ ಗಂಟೆಗಳು, ತಿರುಚುವಿಕೆಯ ಚಕ್ರಗಳು, ಜಂಟಿ-ರೆಂಡಿಂಗ್ ಸೆಳೆತಗಳು, ಮರುಕಳಿಸುವ ಭಾಗಶಃ ಉಸಿರುಕಟ್ಟುವಿಕೆ, ಅವನ ಹಿಂಭಾಗದಿಂದ ಅಂಗಾಂಶವು ಹರಿದುಹೋಗುವ ನೋವು. ಮಿತಿಮೀರಿದ ನೋವು, ತಿರುಚುವಿಕೆಯ ಚಕ್ರಗಳು, ಜಂಟಿ-ರೆಂಡಿಂಗ್ ಸೆಳೆತ, ಮರುಕಳಿಸುವ ಭಾಗಶಃ ಆಸ್ಪಿಯ ಒರಟಾದ ಮರದ ವಿರುದ್ಧ ಅವನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಚಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಂತರ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಕಟ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ: ಪೆರಿಕಾರ್ಡಿಯಂ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸೀರಮ್‌ನಿಂದ ತುಂಬುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೃದಯವನ್ನು ಸಂಕುಚಿತಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಎದೆಯ ಆಳದಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಹಿಸುಕಿದ ನೋವು.

ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತೆ 22 ನೇ ಕೀರ್ತನೆ, 14 ನೇ ಪದ್ಯವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ: "ನಾನು ನೀರಿನಂತೆ ಸುರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಎಲುಬುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಜಂಟಿಯಾಗಿವೆ; ನನ್ನ ಹೃದಯವು ಮೇಣದಂತಿದೆ; ಅದು ನನ್ನ ಕರುಳಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರಗಿದೆ."

ಈಗ ಬಹುತೇಕ ಮುಗಿದಿದೆ. ಅಂಗಾಂಶ ದ್ರವಗಳ ನಷ್ಟವು ನಿರ್ಣಾಯಕ ಮಟ್ಟವನ್ನು ತಲುಪಿದೆ; ಸಂಕುಚಿತ ಹೃದಯವು ಭಾರೀ, ದಪ್ಪ, ನಿಧಾನವಾದ ರಕ್ತವನ್ನು ಅಂಗಾಂಶಕ್ಕೆ ಪಂಪ್ ಮಾಡಲು ಹಣಗಾಡುತ್ತಿದೆ; ಕಿರುಕುಳಕ್ಕೊಳಗಾದ ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳು ಗಾಳಿಯ ಸಣ್ಣ ಗುಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಉಸಿರಾಡಲು ಉನ್ಮಾದದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ನಿರ್ಜಲೀಕರಣಗೊಂಡ ಅಂಗಾಂಶಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರಚೋದನೆಗಳ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಮೆದುಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತವೆ.

ಜೀಸಸ್ ತನ್ನ ಐದನೇ ಕೂಗು, "ನನಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ" ಎಂದು ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಪ್ರವಾದಿಯ 22 ನೇ ಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಂದು ಪದ್ಯವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ: "ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಯು ಮಡಕೆ"

People were beginning to wonder as they saw some things and as they heard other things. Could it be? Could it be? No! It couldn't be. That Nazarene man might be something other than just a man, something more than just a carpenter who lived in Nazareth, maybe even something more than a prophet. You can almost hear the entire thought process of an entire community. In fact, they buzzed about it for days and days and days.

Do you remember Pentecost? Do you remember how 3,000 people were baptized on one day? Have you ever wondered how 3,000 people were baptized on one day? It wasn't just the power of one sermon. You see what had happened in Jerusalem that day was all that everybody talked about for seven weeks. What did all those mysterious things mean? Then Peter on that Pentecost Day, inspired by the Spirit, unsealed it. He said, "That was the Son of God on that cross." That's why it happened.

Have you ever stopped to consider how central it is to human history? All of time is measured by it. All of this book, the Bible, is its story. All the Old Testament history points to it, a type of things to come. Now type is a person, place, or thing in the Hebrew religion that foreshadows or anticipates a person, place or thing in the New Covenant. In other words, it was a symbol back there that foreshadows or anticipates something here. Frankly, the Old Testament is filled with beautiful types. When you take the time to see and understand them, it helps you to piece together God's magnificent providence and you can see that the story is the same all the way through history, pointing to the very same conclusion.

The most beautiful types in the Old Testament are those that foreshadow the cross. Do you remember the first Passover? As the blackness of the plague of the death of the firstborn crept across Egypt, it surely foreshadowed the blackness at midday on that Friday just as a Lamb was slain in each of those Hebrew homes that night so the death angel would pass over, leaving that family unharmed. It set the stage for the time that the real Lamb, the Lamb of God, would be slain allowing death to pass over humanity again.

Or how about that Ark of the Covenant, the mysterious Ark of the Covenant introduced to us in Exodus 25 on Mount Sinai? Do you remember the name of the covering of the Ark of the Covenant? It was called, "The Mercy Seat." On that "Mercy Seat" once a year, the high priest would come into the Holy of Holies with the blood from an unblemished lamb and sprinkle drops of blood on the Mercy Seat so that sin would be taken away. But it was at the cross where the real mercy seat was established and where the blood of the perfect sacrifice wasn't just sprinkled, but flowed that would take away all sin for all time.

ಜೂರುಗಳಂತೆ ಒಣಗಿದೆ; ಮತ್ತು ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ನನ್ನ ದವಡೆಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಸಾವಿನ ಧೂಳಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೀ."

ಪೋಸ್ತಾದಲ್ಲಿ ನೆನೆಸಿದ ಸ್ವಾಂಜ್, ರೋಮನ್ ಸೈನ್ಯದಳದ ಪ್ರಮುಖ ಪಾನೀಯವಾದ ಅಗ್ಗದ, ಹುಳಿ ವೈನ್ ಅನ್ನು ಅವನ ತುಟಿಗಳಿಗೆ ಎತ್ತಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ದ್ರವವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಯೇಸುವಿನ ದೇಹವು ಈಗ ವಿಪರೀತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ, ಮತ್ತು ಅವನ ಅಂಗಾಂಶಗಳ ಮೂಲಕ ತೆವಳುತ್ತಿರುವ ಸಾವಿನ ಚಳಿಯನ್ನು ಅವನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವು ಅವರ ಆರನೇ ಪದವನ್ನು ಹೊರತರುತ್ತದೆ "ಇದು ಮುಗಿದಿದೆ."

ಅವರ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತದ ಧೈಯ ಈಗ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿದೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅವನು ಸಾಯುವುದನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಶಕ್ತಿಯ ಕೊನೆಯ ಉಲ್ಪಾಸದಿಂದ, ಅವನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಹರಿದ ಪಾದಗಳನ್ನು ಉಗುರಿನ ವಿರುದ್ಧ ಒತ್ತಿ, ಅವನ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ನೇರಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆಳವಾದ ಉಸಿರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಏಳನೇ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ ಕೂಗನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾನೆ, "ತಂದೆ! ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ."

ಉಳಿದವು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಸಬ್ಬತ್ ಅನ್ನು ಅಪವಿತ್ರಗೊಳಿಸದಿರಲು, ಯೆಹೂದ್ಯರು ಖಂಡಿಸಿದ ಪುರುಷರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು ಮತ್ತು ಶಿಲುಬೆಗಳಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಧಾನವೆಂದರೆ ಕ್ರೂರಿಫಾಕ್ಟರ್, ಕಾಲುಗಳ ಮೂಳೆಗಳನ್ನು ಮುರಿಯುವುದು. ಇದು ಬಲಿಪಶು ತನ್ನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುವುದನ್ನು ತಡೆಯಿತು; ಹೀಗಾಗಿ ಎದೆಯ ಸ್ನಾಯುಗಳಿಂದ ಉದ್ವೇಗವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ತ್ವರಿತ ಉಸಿರುಗಟ್ಟುವಿಕೆ ಸಂಭವಿಸಿತು. ಇಬ್ಬರು ಕಳ್ಳರ ಕಾಲುಗಳು ಮುರಿದವು, ಆದರೆ ಸೈನಿಕರು ಯೇಸುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಇದು ಅನಗತ್ಯವೆಂದು ಅವರು ನೋಡಿದರು.

ಸಾವನ್ನು ದ್ವಿಗುಣವಾಗಿ ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಸೈನ್ಯದಳವು ತನ್ನ ಲ್ಯಾನ್ಸ್ ಅನ್ನು ಪಕ್ಕಲುಬುಗಳ ನಡುವಿನ ಐದನೇ ಅಂತರದ ಮೂಲಕ, ಪೆರಿಕಾರ್ಡಿಯಮ್ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಓಡಿಸಿತು. ಸೇಂಟ್ ಜಾನ್ ಪ್ರಕಾರ ಗಾಸ್ಪೆಲ್ನು 19 ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದ 34 ನೇ ಪದ್ಯವು ವರದಿ ಮಾಡಿದೆ: "ಮತ್ತು ತಕ್ಷಣವೇ ರಕ್ತ ಮತ್ತು ನೀರು ಹೊರಬಂದಿತು." ಅಂದರೆ, ಹೃದಯದ ಸುತ್ತಲಿನ ಚೀಲದಿಂದ ನೀರಿನ ದ್ರವವು ಹೊರಹೋಗಿದೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿದ ಮರಣವನ್ನು ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿಸುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆಘಾತ ಮತ್ತು ಹೃದಯದ ಸಂಕೋಚನದಿಂದಾಗಿ ಹೃದಯ ವೈಫಲ್ಯದಿಂದ (ಒಡೆದ

Or how about when the Israelites had been grumbling and complaining and sinning again and God threw them in the midst of venomous snakes and they were being bitten and being killed. Then Moses, after praying fashioned a bronze serpent, put it on a pole and lifted it up. Their cure from certain death was free and available to all. But they had to take some action on their on. They had to look upon it to live. But in doing so they did not earn the cure for it was free to all. By looking upon the bronze serpent they did not work but they did take action in order to live. (Numbers 21) Jesus said in John 3, just like that bronze serpent, "If I be lifted up, I'll draw all men to myself." I could give you two dozen others, but the Old Testament is like a huge sign with an arrow saying, "This way to the cross. This way to the cross."

Then when Jesus came, he lived for it. He lived for the cross. From his earliest days, the cross cast its shadow ahead of him. From the very day that he came into this world in Bethlehem where there was no room in the inn. It was saying right then, "There's no room for you in this world. You'll not find a place to stay here. You'll be rejected and even crucified."

The gospels record for us no less than a dozen different accounts of Jesus foretelling his own death. I think about Matthew 16 when he and the disciples were having a little R & R (rest and relaxation) at Caesarea, Philippi. Jesus asked, "Who do you think I am?" After they had given speculation, street talk of what others were saying, Peter looked at him and said, "You're the Christ, you're the Son of the Living God." Jesus said, "Blessed are you Simon, son of Jonah, for flesh and blood hasn't revealed this to you, but my Father in heaven." Jesus knowing now that the men, who would carry on what he was going to die for were beginning to understand. Verse 21 says that, immediately, from that time on, Jesus began to explain to his disciples, how he must go to Jerusalem and suffer many things at the hands of the Elders, Chief Priests, and teachers of The Law; that he must be killed and on the third day, raised to life.

He said the same thing in Matthew 17, 20, 21. In Matthew 26 at that *Last Supper*, He told them again, "I'm about to be killed." In those few hours after that in the Garden of Gethsemane, He bowed on His face and asked if there were any other way, He knew that it was for this destiny that He was born. The cross was what Jesus came here for, and He always knew it.

The entire New Testament reflects it. Paul said, "Jews demand miraculous signs and Greeks look for wisdom, but we preach Christ crucified: a stumbling block to Jews and foolishness to Gentiles." (1 Corinthians 1:22, 23) "For

ಹೃದಯ) ಮರಣೋತ್ತರ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಪರಿಕಾರಿಯನ್ನಲ್ಲಿ ದ್ರವ.

ಹೀಗೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ನೋಟವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ - ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ - ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ದುಷ್ಕೃತನದ ಸಾರಾಂಶ. ಇದು ಭಯಾನಕ ದೃಶ್ಯವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ಹತಾಶೆ ಮತ್ತು ಖಿನ್ನತೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು. ಮನುಷ್ಯನ ಕಡೆಗೆ ದೇವರ ಅನಂತ ಕರುಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಹಾನ್ ಉತ್ತರಭಾಗವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನಾವು ಎಷ್ಟು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ - "ಒಬ್ಬ ವೈದ್ಯಕು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸುವಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ನೀಡುತ್ತಾರೆ, ಡಾ. ಸಿ. ಟ್ರೂಮನ್ ಡೇವಿಸ್, konnections.com/Kcundick/crucifix.html"

ಡೇವಿಡ್ ಈ ರೀತಿ ಮುಂತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ "ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಬಿಟ್ಟೆ? ನೀನೇಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸದೆ, ನನ್ನ ನರಳುವಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿರುವೆ? ... ಆದರೆ ನಾನು ಹುಳುವೇ ಹೊರತು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ, ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ತಿರಸ್ಕಾರಕ್ಕೊಳಗಾದ ಮತ್ತು ಜನರಿಂದ ತಿರಸ್ಕಾರಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುವವರೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಅವರು ಅವಮಾನಗಳನ್ನು ಎಸೆಯುತ್ತಾರೆ, ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ: ಅವನು ಭಗವಂತನನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾನೆ; ಕರ್ತನು ಅವನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿ. ಅವನು ಅವನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಅವನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾನೆ. ... ನಾನು ನೀರಿನಂತೆ ಸುರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಎಲುಬುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಂದಿಯಿಲ್ಲದವು. ನನ್ನ ಹೃದಯವು ಮೇಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದೆ; ಅದು ನನ್ನೊಳಗೆ ಕರಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ನನ್ನ ಬಲವು ಮಡಕೆ ಚೂರುಗಳಂತೆ ಬತ್ತಿಹೋಗಿದೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯು ನನ್ನ ಬಾಯಿಯ ಛಾವಣಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ; ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಸಾವಿನ ಧೂಳಿನಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತೀರಿ. ನಾಯಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದಿವೆ; ದುಷ್ಕರ ಗುಂಪು ನನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದಿದೆ, ಅವರು ನನ್ನ ಕೈ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಚುಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಎಲುಬುಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಬಲ್ಲೆ; ಜನರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದುರುಗುಟ್ಟಿ ಸಂಭ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ನನ್ನ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ನಡುವೆ ಹಂಚುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಉಡುಪುಗಳಿಗೆ ಚೀಟು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ... ಭೂಮಿಯ ಎಲ್ಲಾ ತುದಿಗಳು ಭಗವಂತನನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುತ್ತವೆ, ಮತ್ತು ಜನಾಂಗಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಕುಟುಂಬಗಳು ಆತನ ಮುಂದೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತವೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಭುತ್ವವು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸೇರಿದೆ ಮತ್ತು ಅವನು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ಆಳುತ್ತಾನೆ. ಭೂಮಿಯ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರೆಲ್ಲರೂ ಹಬ್ಬಮಾಡಿ ಆರಾಧಿಸುವರು; ಮಣ್ಣಿಗೆ ಇಳಿಯುವವರೆಲ್ಲರೂ ಆತನ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಯೂರಿ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ - ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಜೀವಂತವಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳದವರು. ಸಂತತಿಯು ಅವನ ಸೇವೆ

I resolved to know nothing while I was with you except Jesus Christ and him crucified." (1 Corinthians 2:2) "May I never boast except in the cross of our Lord Jesus Christ." (Galatians 6:14) Do you see those three statements? Paul said, "All I know is Christ crucified." Then he said "All I preach is Christ crucified." (1 Corinthians 1:23) "All I boast about is the cross of Christ, Jesus crucified." (Galatians 6:14) "For me to live is Christ, and to die would be gain" because he was crucified. (Philippians 1:21)

Folks, you go through the Bible, the New Testament, every sermon preached by Paul or Peter you will see, every one of them focused on the Crucifixion and Resurrection of Jesus. So whether the Old Testament, the New Testament or the whole Bible, the cross is central.

Years ago in the British Royal Navy in their great sailing vessels would weave a blue thread right through the center of the rope that would be used to hoist the main sail because they wanted that rope to be distinguishable. If they needed to hoist it in an emergency, to flee an enemy or to avoid a storm, they looked for the rope with the blue thread right through the middle of it. The cross should be like that. It's always visible and always accessible. It's the main thing, not just in this book, but in life itself. It should be at the very center of everything that we do; the center of our lifestyle, the center of our home life, the center of our work life and our school life. If we ever take Jesus and his cross out of the center, we lose everything.

Have you ever seen signs on posts that stated, "Power Cable Buried Here?" That's what the sayings of the cross are. You come to one of those sayings, you dig down and there is power there—a whole source of power in our lives if we will just take time to understand it. Jesus' final words were "It is finished." (John 19:30) What's finished? The divine plan for redeeming all of humankind is finished. Man's fear of death is finished. The power of guilt is finished. The uncertainty of tomorrow is finished.

The following lessons in this series will focus on seven incredible statements that the Son of God made while in human form. I don't know about you, but to me, nothing was more amazing in the whole spectrum of that divine drama that we call the cross than those seven sayings Jesus made. What would you say if you were on your way to be executed? If it were going to be a slow torturous punishment like Jesus received, what would you dare say while you were hanging on the cross?

Jesus carefully chose the words that he would utter on that cross. They were not random phrases just uttered by some pained martyr. They were intentional statements from God himself to let us have some clues about the unfathomable depth of meaning of that cross on which he hung.

ಮಾಡುವರು; ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಭಗವಂತನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲಾಗುವುದು. ಅವರು ಇನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಜನರಿಗೆ ಆತನ ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾರೆ - ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. (ಕೀರ್ತನೆ 22:1-8; 14-18; 27-31)

ಕ್ರಾಸ್ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದೆ

ಇದು ಶುಕ್ರವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು 9:00 ಕ್ಕೆ ಅದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 3:00 ಕ್ಕೆ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಆರು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಬಹುದು? ನಮ್ಮ ಆಧುನಿಕ ಹೈಟೆಕ್ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ನೀವು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಇ-ಮೇಲ್ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ನೀವು ಆಟೋಮೊಬೈಲ್ ಪಡೆಯಬಹುದು ಮತ್ತು 300 ಮೈಲುಗಳು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯಾಣಿಸಬಹುದು. ನೀವು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಹಾರಬಹುದು ಮತ್ತು ದೇಶದ ಒಂದು ತುದಿಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಆರು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಮಾಡಬಹುದಾದದ್ದು ಬಹಳಷ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ದಿನವು 2,000 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ.

ಆ ಆರು ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಜನ ಏನು ಮಾಡಿದರು? ಬಹುಶಃ ಇತರ ದಿನಗಳಂತೆ, ಒಬ್ಬ ರೈತ ಎದ್ದು ತನ್ನ ಹೊಲವನ್ನು ಉಳುಮೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ವಸಂತಕಾಲ ಮತ್ತು ಅದು ನಾಟಿ ಮಾಡುವ ಸಮಯವಾಗಿತ್ತು. ಗೃಹಿಣಿಯೊಬ್ಬಳು ಎದ್ದು ತನ್ನ ದೈನಂದಿನ ಮನೆಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತಳಾಗಿದ್ದಳು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿ ತನ್ನ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ತೆರೆದನು, ಮತ್ತು ಅವನು ಆರು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಚುರುಕಾದ ದಿನದ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದನು, ಸಬ್ಬತ್ ಮತ್ತು ಪಾಸೋವರ್ ವಾರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಆರು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಬಹಳಷ್ಟು ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ಆರು ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಜೆರೂಸಲೆಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾದ ಎಲ್ಲವು, ಮತ್ತು ಆ ವಿಷಯಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಮಾಡಲಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ, "ಕ್ಯಾಲವರಿ" ಎಂಬ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಮಸುಕಾದವು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲಾಯಿತು, ರೋಮನ್ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಶೇಷ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಆ ದಿನ ನಿರ್ಮಿಸಲಾದ ಮೂರು ಶಿಲುಬೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಅವನದ್ದು, ಮಧ್ಯದದು.

ಆ ದಿನ ಜೆರೂಸಲೆಮ್‌ಗೆ ಬಂದ ಸಂದರ್ಶಕನು ಶಿಲುಬೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ, "ಓಹ್, ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯವನ್ನು

1. Father, forgive them for they know not what they do. (Luke 23:34)

Those are the words of forgiveness. To that immediate audience, but extended far beyond them.

2. Today you shall be with me in paradise. (Luke 23:42, 43)

Jesus turned to the thief and said words of acceptance to a common criminal, the last person in the world you would think ought to be in paradise that day. A person, who unlike Jesus, was there for crimes he had done.

3. Dear woman, here is your son, and to the disciple (John), Here is your mother. (John 19:25)

Words of comfort, even amidst his agony, the beautiful words of comfort.

My God, my God, why hast thou forsaken me? (Matthew 27:46)

What do those words mean? Words of separation, a horrible separation but a separation that had to occur if we are going to live forever.

5. I thirst (John 19:28)

The words of humanity showing us that Jesus was not some type of freak, he was just like you and me. He hurt, he thirsted, he hungered and he understood our pain.

6. It is finished. (John 19:30)

The words of victory. The greatest words ever uttered.

Into thy hands I commit My spirit (Luke 42:36)

The great words of ultimate surrender.

The cross is at the heart of our faith. It is the central part of what we stand for. It is the only reason that we can gather as a community of faith.

I ran across a modern parable this week that I'm afraid reveals the status of too many individuals, and for that matter, too many churches. The parable talks about a church that erected a brand-new building. They made it awfully nice and behind the pulpit area they erected a sign that said, "We preach Christ crucified." Then down in the lower corner they put a small potted plant, one of these creeping vines that would kind of go up the wall for decoration. As time passed, the vine began to grow and as it grew the congregation began to mellow. After a while it covered that last word "crucified." The readable part of the sign displayed only, "We preach Christ" sure enough not so much the cross just the nice socially-oriented Jesus who showed compassion on all needs. But the vine kept growing and the congregation kept mellowing and after a while, only the words, "We preach," showed. Eventually they had just forgotten about Christ. The whole idea was a

ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ದುಃಖಕರವಾದ ಆದರೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಮರಣದಂಡನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿರಬಹುದು. ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಯೋಜಿಸಲಾದ ರೋಮನ್ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಈ ನಿಗೂಢ ಯುವ ಬಡಗಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವರು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಲು ಅಥವಾ ಕಿರುಚಲು ಅಥವಾ ದೂರು ನೀಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಆ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನನ್ನು ಮಲಗಿಸಿಕೊಂಡವನು ಕೇವಲ ನಜರೆನ್ ಆಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಓಹ್, ಆದರೆ ಕೆಲವು ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಗತಿಗಳು ಸಂಭವಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಮೊದಲಿಗೆ, ಕತ್ತಲೆ ಇತ್ತು, ಗ್ರಹಣಕ್ಕಿಂತ ಗಾಢವಾದ ಕಪ್ಪು. ಆಕಾಶವು ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ, ನರಕದ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ತಂದೆಯಾದ ದೇವರು ಭೂಮಿಗೆ ಬೆನ್ನು ಹಾಕಿದಂತಿದೆ, ಬಹುಶಃ ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕಲು ಸಹ. ನಂತರ ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ ನಮಗೆ ಹೇಳುವ ಭೂಕಂಪ ಸಂಭವಿಸಿದೆ. ಭೂಮಿಯ ಗರ್ಭದಿಂದ ಒಂದು ನಿಗೂಢ ರಂಬಲ್ ಬಂಡೆಗಳನ್ನು ಸೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಸಮಾಧಿಯ ಕೈದಿಗಳನ್ನು ಸಾವಿನ ತಣ್ಣನೆಯ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ವರದಿಗಳು ಜೆರುಸಲೆಮ್ ಸುತ್ತಲೂ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ದೇಹಗಳ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹರಡಿತ್ತು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಕಿಂಗ್; ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದರು ಮತ್ತು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರು.

"ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳ" ದಿಂದ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿನ ಆ ಬೃಹತ್ ಮುಸುಕು ಹರಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮಹಾಯಾಜಕನಾಗಿ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ದೋಷರಹಿತ ಕುರಿಮರಿಯ ರಕ್ತವನ್ನು ಕರುಣಾಸನದ ಮೇಲೆ ಚಿಮುಕಿಸಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡಲು, ಎಲ್ಲಾ ಜನರಿಗೆ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳ. ಆ ಪರದೆಯು 40 ಅಡಿ ಎತ್ತರ ಮತ್ತು ಹಲವಾರು ಟನ್ ತೂಕವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಆರು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ, ಯಾರೋ, ಏನೋ, ಹೇಗೋ ಆ ಬೃಹತ್ ಪರದೆಯನ್ನು ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹರಿದು ಹಾಕಿದ್ದು, ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಳು ಅದನ್ನು ಸೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದವು. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಮಹಾನ್ ದೇವರು ಹೇಳುವಂತೆ, ಮಹಾಯಾಜಕನು ಕೊನೆಯ ಬಾರಿಗೆ ಪವಿತ್ರ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ, ಅಟೋನ್ಮೆಂಟ್ ಅಂತಿಮ ದಿನ. ಅವನು ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಸರಿ, ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಶುಕ್ರವಾರ ಅಲ್ಲ. ಜೆರುಸಲೆಮ್ ಅವಳು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ರಹಸ್ಯದ ಹೊಡೆತದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಳು. ಜನರು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮತ್ತು ಇತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇದು ಆಗಿರಬಹುದು? ಇದು ಆಗಿರಬಹುದು? ಇಲ್ಲ! ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ನಜರೆನ್ ಮನುಷ್ಯನು ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗಿಂತ

human gospel, a human religion responding to human needs, searching for any answer, but not a cross. Finally the vine continued to grow until all that was left was the word, "We." I pray to God that in our life, we still proclaim Christ crucified.
If you're wondering how much the cross is at the center of your very being, answer these three questions in your heart today.

1. Does the cross bring you to your knees in thankfulness? Do you fall prostrate before that and thank God for the very fact that the gates of heaven are open because of it?
2. Does the cross free you from guilt? Or are you carrying around a sack load of it; not laying that guilt at the cross to do the work that it was designed to do?
3. Does the cross cause you to surrender daily to God? — Are you dying on your own cross and letting Christ live in you?

If you can't answer those three questions today as well as you would like to, I hope and pray that by the time we finish this series, your life has changed. Amazing Grace
Lesson #1250 Steve Flatt - February 18, 1996

Father, Forgive Them

The cross had been erected, the flesh had been torn, hanging by spikes in his hands, and Jesus labored for every breath. There wasn't a muscle in his body that wasn't burning. His eyes stung from the mixture of blood and sweat. All those who he had been teaching for three years were gone; only a handful of friends stood there at the foot of the cross. Oh, but the taunters and the revilers, they were there; they were shouting out "Come on down, King of the Jews. Ha! Some Savior! He saved others, why can't he save himself?" Through blurred eyes, Jesus looked down upon that murmuring rabble; and let his eyes drift heavenward and he uttered the short prayer; "Father, please forgive them, for they don't know what they're doing."

Tell me, from where does that kind of love come from? Can you explain to me the origin of that source of forgiveness? Contrast that to us. We lose our cool when somebody cuts us off in traffic or bumps into our grocery cart or when the kids aren't ready on time. Look at Jesus. "Father, forgive them, for they know not what they do."

Who would have criticized Jesus if he had one little word of concern for himself? Maybe saying, "I'm innocent, what about my rights?" Or even a word of criticism, "Surely, you'll be sorry" would have been appropriate. No, when his pain was most severe and when he stood on the brink of being separated for the first time in all eternity from his Father, about whom was he thinking? He was

ಬೇರೆ ಯಾವುದೋ ಆಗಿರಬಹುದು, ನಜರೆತಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಡಗಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿದೆ, ಬಹುಶಃ ಪ್ರವಾದಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ಸಮುದಾಯದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಚಿಂತನೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನೀವು ಬಹುತೇಕ ಕೇಳಬಹುದು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಅವರು ದಿನಗಳು ಮತ್ತು ದಿನಗಳು ಮತ್ತು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ buzzed.

ನಿಮಗೆ ಪೆಂಟೆಕೋಸ್ಟ್ ನೆನಪಿದೆಯೇ? ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ 3,000 ಜನರು ಹೇಗೆ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಪಡೆದರು ಎಂದು ನಿಮಗೆ ನೆನಪಿದೆಯೇ? ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ 3,000 ಜನರು ಹೇಗೆ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಪಡೆದರು ಎಂದು ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ಯೋಚಿಸಿದ್ದೀರಾ? ಇದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಧರ್ಮೋಪದೇಶದ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ದಿನ ಜೆರುಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಏಳು ವಾರಗಳವರೆಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಆ ಎಲ್ಲಾ ನಿಗೂಢ ವಿಷಯಗಳ ಅರ್ಥವೇನು? ನಂತರ ಆ ಪೆಂಟೆಕೋಸ್ಟ್ ದಿನದಂದು ಪೀಟರ್, ಸ್ಪಿರಿಟ್‌ನಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಅದನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟರು. ಅವರು ಹೇಳಿದರು, "ಅವನು ಆ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ದೇವರ ಮಗ." ಅದಕ್ಕೇ ಹೀಗಾಯಿತು.

ಇದು ಮಾನವ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲು ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೀರಾ? ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯವನ್ನು ಅದರ ಮೂಲಕ ಅಳೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪುಸ್ತಕ, ಬೈಬಲ್, ಅದರ ಕಥೆ. ಎಲ್ಲಾ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಇತಿಹಾಸವು ಅದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ, ಮುಂಬರುವ ವಿಷಯಗಳ ಪ್ರಕಾರ. ಈಗ ಟೈಪ್ ಎನ್ನುವುದು ಹೀಬ್ರೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿನ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸ್ಥಳ ಅಥವಾ ವಸ್ತುವಾಗಿದ್ದು ಅದು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸ್ಥಳ ಅಥವಾ ವಸ್ತುವನ್ನು ಮುನ್ನೂಚಿಸುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಮುನ್ನೂಚಿಸುವ ಅಥವಾ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ. ನಾನೂ, ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಸುಂದರವಾದ ಪ್ರಕಾರಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದೆ. ನೀವು ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಮತ್ತು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ, ದೇವರ ಭವ್ಯವಾದ ಪ್ರಾವೀಡನ್ಸ್ ಅನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲು ಇದು ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕಥೆಯು ಇತಿಹಾಸದ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯದಾಗಿದೆ ಎಂದು ನೀವು ನೋಡಬಹುದು, ಅದೇ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರವಾದ ವಿಧಗಳು ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಮುನ್ನೂಚಿಸುವವುಗಳಾಗಿವೆ. ಮೊದಲ ಪಾಸೋವರ್ ನಿಮಗೆ ನೆನಪಿದೆಯೇ? ಚೊಚ್ಚಲ ಮಗುವಿನ ಮರಣದ ಪಿಡುಗು ಈಜಿಪ್ಟಿನಾದ್ಯಂತ ಹರಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಆ ರಾತ್ರಿ ಆ ರಾತ್ರಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೀಬ್ರೂ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುರಿಮರಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ, ಆ ಶುಕ್ರವಾರದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ

thinking of the sins of the people who had put the six-inch spikes through his hands and who had spit on his face.

Tell me, what kind of love is that? Where does it come from? What kind of marriage would you have if you had that kind of love that was totally consumed by the needs and the desires of someone else ahead of your own? What kind of Christians would we be if we had that kind of love for one another? We get so upset by the trivial, but by contrast, Jesus, during the most painful, unfair and unjust death imaginable prayed, "Father, forgive them, for they don't know what they're doing." That short, but poignant prayer is recorded for us in Luke 23:34. It is the first of seven statements recorded from the lips of Jesus while he hung on that cross.

These seven statements are more than just seven statements. They are like the tab or the index pages on a huge notebook, just a word or two, but behind it there is a volume of information waiting to be understood. These sayings on the cross are like the sign that states, "Power Cable Buried Here." If you could dig down just a little bit, you would find this unimaginable source of power waiting for your life. These statements from the cross summarize who Jesus is. If you can understand them fully, you'll understand the capsulated summary of everything he said and everything he did.

The most basic statement the cross makes is Forgiveness, "Father, forgive them, for they don't know what they're doing." Yes, he was praying for those who put the spikes in his hand and who led the illegal trial, but he was praying just as much for those the Hebrew letter said would crucify him afresh.

I heard a story of two fellows who were on a boat out in the ocean and the boat went down, but they managed to work their way onto a life raft and they floated for a few hours before being picked up by the coast guard. One of the two fellows on that life raft was tremendously grateful. He was just showering the captain of the boat with praise, and he shook hands with every crew member. He said, "Thank you, thank you, thank you." The other fellow was kind of quiet. He said, "Well, you know Tom, don't make such a big deal out of it." When they got to the shore, the news reporter was there and he interviewed that first fellow and he was crying with tears of gratitude. The other fellow didn't want to be interviewed. The newsman looked at the first fellow and said, "What's with your buddy?" And he said, "Well, to tell you the truth, he thinks he could have got out on his own."

It's interesting isn't it, when you think you can get out on your own and you're not really rescued? I think the very first mark of a genuine Christian, a true convert to Christ, is one who knows he was a "goner," one who talks and

ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕಷ್ಟನ್ನು ಮುನ್ನೂಚಿಸುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಮರಣದ ದೇವದೂತನು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಹಾನಿಗೊಳಗಾಗದ ಕುಟುಂಬ. ಇದು ನಿಜವಾದ ಕುರಿಮರಿ, ದೇವರ ಕುರಿಮರಿ, ಮರಣವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮಾನವೀಯತೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾದುಹೋಗಲು ಅನುಮತಿಸುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿತು.

ಅಥವಾ ಸಿನೈ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಎಕ್ಸ್‌ಲೋಡ್‌ಸ್ 25 ರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಲಾದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ನಿಗೂಢ ಆರ್ಕ್ ಆಫ್ ದಿ ಕನ್ವೆಂಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಗೆ? ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಆರ್ಕ್ ಹೊದಿಕೆಯ ಹೆಸರು ನಿಮಗೆ ನೆನಪಿದೆಯೇ? ಅದನ್ನು "ದ ಮರ್ಸಿ ಸೀಟ್" ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಯಿತು. ಆ "ಕರುಣೆಯ ಆಸನ" ದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ, ಮಹಾಯಾಜಕನು ದೋಷರಹಿತ ಕುರಿಮರಿಯ ರಕ್ತದೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಗಳ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಯ ಆಸನದ ಮೇಲೆ ರಕ್ತದ ಹನಿಗಳನ್ನು ಚಿಮುಕಿಸುತ್ತಾನೆ, ಇದರಿಂದ ಪಾಪವು ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಕರುಣೆಯ ಆಸನವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಪರಿಪೂರ್ಣ ತ್ಯಾಗದ ರಕ್ತವು ಕೇವಲ ಚಿಮುಕಿಸಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತದೆ.

ಅಥವಾ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಗುಣುಗುಟ್ಟುತ್ತಾ, ದೂರುತ್ತಾ ಮತ್ತೆ ಪಾಪಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದೇವರು ಅವರನ್ನು ವಿಷಪೂರಿತ ಹಾವುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಸೆದರು ಮತ್ತು ಅವರು ಕಚ್ಚಿ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟರು. ನಂತರ ಮೋಶೆಯು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಒಂದು ಕಂಚಿನ ಸರ್ಪವನ್ನು ರೂಪಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಕಂಬದ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದನು. ನಿಶ್ಚಿತ ಸಾವಿನಿಂದ ಅವರ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯು ಉಚಿತ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಲಭ್ಯವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಅವರು ಬದುಕಲು ಅದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಚಿತವಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಗಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕಂಚಿನ ಸರ್ಪವನ್ನು ನೋಡುವ ಮೂಲಕ ಅವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಬದುಕಲು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡರು. (ಸಂಖ್ಯೆಗಳು 21) ಜೀಸಸ್ ಜಾನ್ 3 ರಲ್ಲಿ, ಆ ಕಂಚಿನ ಸರ್ಪದಂತೆ, "ನಾನು ಎತ್ತಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ನಾನು ಎಲ್ಲ ಜನರನ್ನು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಎರಡು ಡಜನ್ ಇತರರನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲೆ, ಆದರೆ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಬಾಣದೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಚಿಹ್ನೆಯಂತಿದೆ, "ಈ ಮಾರ್ಗವು ಶಿಲುಬೆಗೆ. ಈ ಮಾರ್ಗವು ಶಿಲುಬೆಗೆ.

ನಂತರ ಯೇಸು ಬಂದಾಗ, ಅವನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬದುಕಿದನು. ಅವರು ಶಿಲುಬೆಗಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

behaves in a manner that says, "I was on my way down, I was holding up the third finger, and I was about to drown in my sin. Jesus Christ saved me."

What's sad is, across this land and across the world there are hundreds of thousands of folks sitting in pews, smug and proud. They wouldn't say it out loud, but down deep they're thinking, "I'm doing pretty good on my own. I'm paddling that boat right well." They look around at all the other folks who aren't sitting in those pews thinking, "I'm a pretty good guy, never killed anybody, never could hit anybody, I don't curse, I don't smoke, I don't chew, I don't run with those who do." They're kind of just proud of how well they're paddling their boat on their own.

I can ask two questions to anybody and learn a whole lot about their theology, learn a whole lot about what they think about Jesus and about all spiritual things.

1. "Are you going to heaven?" They'll either say, "Yes, no, or somewhere in the middle—not sure, hope so, don't know," that type thing. You can find out a lot. To those who answer yes, "how are you going to get there?" What I've found over 50 percent of the time when I've asked that question, the number one response is: "Well, I've been about as good as most people I know." You know what they're saying: "I'm paddling that boat hard." Contrast that to the Apostle Paul who said I am the chief of sinners. O wretched man that I am, who will deliver me from this body of death."

Paul said that because he understood forgiveness. It's been said about Paul that he only understood two things: He knew that he was lost, and he knew that he was saved. When you read his epistles, his understanding comes through every single line. That's what every genuine Christian knows, he or she knows they were lost, they were desperate and all of a sudden someone threw them a lifeline.

Consider this simple prayer that Jesus uttered, "Father, forgive them, for they know what they do." What does that forgiveness entail? How does it apply to you and me? What are its characteristics?

Forgiveness that Jesus offered and prayed for on the cross is given.

"For the wages of sin is death, but the gift of God is eternal life in Christ Jesus our Lord." (Romans 6:23) Did you hear the contrast there? "For the wages," that's the salary, "is death," that's the payment of sin "but the gift of God is eternal life in Christ Jesus our Lord." The first thing we need to remember about the forgiveness that Jesus offered on the cross and still offers from heaven's throne room is that it's something that we don't earn. His grace, his forgiveness is a gift.

ಅವನ ಆರಂಭಿಕ ದಿನಗಳಿಂದಲೂ, ಶಿಲುಬೆಯು ಅವನ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ನೆರಳನ್ನು ಹಾಕಿತು. ಅವನು ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬಂದ ದಿನದಿಂದ ಬೆಢ್ ಲೆಹೆಮ್ಮಲ್ಲಿ, ಇನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು, "ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿನಗಾಗಿ ಜಾಗವಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲು ನಿಮಗೆ ಸ್ಥಳ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ."

ಸುವಾರ್ತೆಗಳು ನಮಗೆ ಯೇಸು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮರಣವನ್ನು ಮುನ್ನೂಚಿಸುವ ಹನ್ನೆರಡು ವಿಭಿನ್ನ ಖಾತೆಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತವೆ. ಅವನು ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯರು ಫಿಲಿಪ್ಪಿಯ ಸಿಸೇರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ R & R (ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ರಾಂತಿ) ಹೊಂದಿರುವಾಗ ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 16 ರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಯೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯೇಸು ಕೇಳಿದನು, "ನಾನು ಯಾರೆಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸುತ್ತೀರಿ?" ಅವರು ಊಹಾಪೋಹಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ ನಂತರ, ಇತರರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ಬೀದಿಗಳಿಂದ ನಂತರ, ಪೀಟರ್ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀನು ಕ್ರಿಸ್ತನು, ನೀನು ಜೀವಂತ ದೇವರ ಮಗ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಯೇಸು, "ಯೋನನ ಮಗನಾದ ಸೈಮನ್, ನೀನು ಧನ್ಯನು, ಏಕೆಂದರೆ ಮಾಂಸ ಮತ್ತು ರಕ್ತವು ನಿಮಗೆ ಇದನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ." ತಾನು ಸಾಯಲು ಹೊರಟಿದ್ದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವ ಪುರುಷರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಯೇಸು ಈಗ ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ. ಪದ್ಯ 21 ಹೇಳುತ್ತದೆ, ತಕ್ಷಣವೇ, ಆ ಸಮಯದಿಂದ, ಯೇಸು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ವಿವರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು, ಅವನು ಹೇಗೆ ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಹಿರಿಯರು, ಮುಖ್ಯ ಯಾಜಕರು ಮತ್ತು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಶಿಕ್ಷಕರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು; ಅವನನ್ನು ಕೊಂದು ಮೂರನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಎಬ್ಬಿಸಬೇಕು.

ಅವರು ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 17, 20, 21 ರಲ್ಲಿ ಅದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಕೊನೆಯ ಸಪ್ಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 26 ರಲ್ಲಿ, ಅವರು ಮತ್ತೆ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು, "ನಾನು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡುತ್ತೇನೆ." ಅದಾದ ಕೆಲವೇ ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೆತ್ಸೆಮನೆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ತಾನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಈ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಜೀಸಸ್ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಶಿಲುಬೆ, ಮತ್ತು ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದನು.

ಸಂಪೂರ್ಣ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಪೌಲನು ಹೇಳಿದನು, "ಯಹೂದಿಗಳು ಅದ್ಭುತ ಸೂಚಕಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಗ್ರೀಕರು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ನಾವು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತೇವೆ: ಯಹೂದಿಗಳಿಗೆ ಎಡವಟ್ಟು ಮತ್ತು ಅನ್ಯಜನರಿಗೆ ಮೂರ್ಖತನ." (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 1:22, 23) "ನಾನು

Let me illustrate that and show you why that's important. Think right now and exclude salvation, the cross or things we consider spiritual, vertically given, what's the most precious earthly gift that you have right now? What is that? Some of you might say it's a newborn child, that's the most precious gift. Some of you would say healthy family, that's the most precious gift. Excluding salvation, the love of my wife is the greatest gift I have. But if I were to say, "You know honey, you've loved me now for 17 years and I really appreciate that. I want to pay you for that love. I wish I had more cash on hand, but I have about \$1,700. I could give you about \$100 a year for all the love you've given me up unto this point. Let me give you \$1,700. We're going to work it into our budget right now. I'm going to pay you another \$25 a month from here on out for the love that you're giving me. Now what do you think she would do?"

Well, first of all, she would think it's a joke. I mean she'd laugh, "What are you doing—come on?" Then if I pressed the issue and said, "No, no, this is what I really want to do. I want to pay you for that gift." She would look at me like I'm absolutely absurd. Folks, that is absurd because a gift is not something you can buy. It's not something you can earn. If you can, it's not a gift; it becomes a salary, a wage.

Read Romans 6:23 again, "For the wages..." the salary is attached to sin, it is death, "but the gift of God is eternal life through Jesus Christ." I'm amazed at how many millions of people reverse those two. They think that the lostness they have, the spiritual death they are going to die, is just a bad break or just the fickle, capriciousness of a funny God and that the salvation they're going to have, they're earning day by day because of how good they are. They've got it exactly reversed. The thing we're earning is hell through every sin we commit. The gift is forgiveness.

What do you do when you receive a gift? You say, "Thank you" and you act in gratitude. The bigger the gift, the longer and the more you act in gratitude. By attempting to pay for a gift:

You insult the giver. God is insulted if we try to pay for the gift of forgiveness because we're reducing him to a hireling. We reduce him to a sales clerk. We prostitute him by trying to barter love, and God will not be reduced to that. He reacts strongly to that and he always has. In fact, that's what angered Jesus so much about the Pharisees. They thought they were paying for their salvation. They were earning it. Some people think that today.

There is a world of difference between attainment and atonement. Attainment is something you work to achieve.

ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗಿರುವಾಗ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಮತ್ತು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿದ ಆತನನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿಯಬಾರದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ." (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 2:2) "ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಹೆಮ್ಮೆಪಡಬಾರದು." (ಗಲಾತ್ಯ 6:14) ಆ ಮೂರು ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಾ? ಪೌಲನು ಹೇಳಿದನು, "ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕ್ರಿಸ್ತನು." ನಂತರ ಅವರು ಹೇಳಿದರು "ನಾನು ಬೋಧಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲಾಯಿತು." (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 1:23) "ನಾನು ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಿಲುಬೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಯೇಸು." (ಗಲಾಟಿಯನ್ಸ್ 6:14) "ನನಗೆ ಬದುಕುವುದು ಕ್ರಿಸ್ತನು, ಮತ್ತು ಸಾಯುವುದು ಲಾಭ" ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು. (ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 1:21)

ಜನರೇ, ನೀವು ಬೈಬಲ್, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಹೋಗಿ, ಪಾಲ್ ಅಥವಾ ಪೀಟರ್ ಬೋಧಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಯೇಸುವಿನ ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಾಗಲಿ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇಡೀ ಬೈಬಲ್ ಆಗಿರಲಿ, ಶಿಲುಬೆಯು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದೆ.

ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ರಾಯಲ್ ನೇವಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಹಾನ್ ನೌಕಾಯಾನ ಹಡಗುಗಳಲ್ಲಿ ಹಗ್ಗದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೀಲಿ ದಾರವನ್ನು ನೇಯುತ್ತಿದ್ದರು, ಅದು ಮುಖ್ಯ ನೌಕಾಯಾನವನ್ನು ಹಾರಿಸಲು ಬಳಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಹಗ್ಗವು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಅವರು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಅವರು ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹಾರಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ಓಡಿಹೋಗಲು ಅಥವಾ ಚಂಡಮಾರುತವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು, ಅವರು ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ನೀಲಿ ದಾರದಿಂದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಿಲುಬೆಯು ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕು. ಇದು ಯಾವಾಗಲೂ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಅದು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿರಬೇಕು; ನಮ್ಮ ಜೀವನಶೈಲಿಯ ಕೇಂದ್ರ, ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಜೀವನದ ಕೇಂದ್ರ, ನಮ್ಮ ಕೆಲಸದ ಜೀವನ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಶಾಲಾ ಜೀವನದ ಕೇಂದ್ರ. ನಾವು ಎಂದಾದರೂ ಜೀಸಸ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ನಾವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

Atonement is something that is given to you. The word atonement means to pay a debt that one is unable to pay for himself. Jesus offered the atonement. God, the Son, knows we cannot get out of our own mess. So, he offered himself as a sacrifice and on that cross he pleads: "Father, forgive them, for they know not what they do."

Oh, but the human spirit, it just wants to be saved by attainment. Do you know why? Because we live in a sin-stained world that doesn't operate by atonement, it operates by attainment. We know the answers to these old slogans though, "There ain't no such thing as a free what? Lunch?" and "Look out for number one!" Sure, we all know those, that's the way the world operates, so we want to save ourselves by our own good works. The question I ask anybody who has that philosophy is how many good works does it take then to be saved? What's the quota? What's the standard? You insult the giver when you try to pay for the gift.

You create a business relationship. If you say, "Here, you give me this, I'll give you that." That's an exchange, a swap, a trade, a business transaction. When you try to pay back God's gift, you reduce a Father/Child relationship to an employer/employee relationship, and that is so short of what God wants.

Let me illustrate that. Each month I make a mortgage payment to somebody in Chicago that I've never seen. He or she has never seen me. Now do we have a relationship? Yes. Does he care if I've got appendicitis? Or if my marriage starts to get in trouble? No! All they care about is getting their's. It's a relationship, but it's shallow. It's just on paper. If I come to a contractual agreement with God, "Now I'll do this, you provide me with heaven," then I'm making a business relationship with God. He wants to be my Father, not my employer. He wants to love me and bathe me and forgive me like a perfect dad. That's what he wants.

c. When you try to pay for a gift, it reveals your own misunderstanding. You just don't have the concept. Forgiveness is given.

Forgiveness that Jesus pleaded for and offered is radical. It is radical, extreme and extraordinary. The gift is a radical substitution. "For God made him who had no sin to be sin for our sakes, so that in him we might become the righteousness of God." (2 Corinthians 5:21) That's my favorite verse in the Bible because that tells what the cross is all about. Who is the him in 2 Corinthians 5:21? You know who it is. It's Jesus, right? Let's say it again putting Jesus in for him. "For God made Jesus who had no sin to be sin for our sakes, so that in Jesus we might become the righteousness of God."

ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ಪೋಸ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ "ವಿದ್ಯುತ್ ಕೇಬಲ್ ಇಲ್ಲಿ ಹೂಳಲಾಗಿದೆಯೇ?" ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಾ? ಶಿಲುಬೆಯ ಮಾತುಗಳು ಹೀಗಿವೆ. ನೀವು ಆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೀರಿ, ನೀವು ಕೆಳಗೆ ಅಗೆಯಿರಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ - ನಾವು ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಯೇಸುವಿನ ಕೊನೆಯ ಮಾತುಗಳು "ಇದು ಮುಗಿದಿದೆ" ಎಂದಾಗಿತ್ತು. (ಜಾನ್ 19:30) ಏನು ಮುಗಿದಿದೆ? ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವಕುಲವನ್ನು ವಿಮೋಚನೆಗೊಳಿಸುವ ದೈವಿಕ ಯೋಜನೆ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಸಾವಿನ ಭಯ ಮುಗಿದಿದೆ. ಅಪರಾಧದ ಶಕ್ತಿ ಮುಗಿದಿದೆ. ನಾಳೆಯ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆ ಮುಗಿದಿದೆ.

ಈ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿನ ಮುಂದಿನ ಪಾಠಗಳು ದೇವರ ಮಗನು ಮಾನವ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮಾಡಿದ ಏಳು ನಂಬಲಾಗದ ಹೇಳಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತವೆ. ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನನಗೆ, ನಾವು ಶಿಲುಬೆ ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಆ ದೈವಿಕ ನಾಟಕದ ಸಂಪೂರ್ಣ ವರ್ಣಪಟಲದಲ್ಲಿ ಯೇಸು ಹೇಳಿದ ಆ ಏಳು ಮಾತುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅದ್ಭುತವಾದದ್ದು ಯಾವುದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮರಣದಂಡನೆಗೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನೀವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ಜೀಸಸ್ ಪಡೆದಂತಹ ನಿಧಾನವಾದ ಹಿಂಸೆಯ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುವುದಾದರೆ, ನೀವು ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನೀವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ?

ಆ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ತಾನು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಯೇಸು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅವು ಕೆಲವು ನೋವಿನ ಹುತಾತ್ಮರಿಂದ ಕೇವಲ ಯಾದೃಚ್ಛಿಕ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ನೇತಾಡುವ ಆ ಶಿಲುಬೆಯ ಅರ್ಥದ ಅಗ್ರಾಹ್ಯ ಆಳದ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಕೆಲವು ಸುಳಿವುಗಳನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ಅವರು ಸ್ವತಃ ದೇವರಿಂದ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕ ಹೇಳಿಕೆಗಳಾಗಿದ್ದರು.

1. ತಂದೆಯೇ, ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. (ಲೂಕ 23:34)

ಅದು ಕ್ಷಮೆಯ ಮಾತುಗಳು. ಆ ತಕ್ಷಣದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ, ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆ.

2. ಇಂದು ನೀವು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೀರಿ. (ಲೂಕ 23:42, 43)

ಯೇಸು ಕಳ್ಳನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಪರಾಧಿಗೆ ಸ್ವೀಕಾರದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು, ಆ ದಿನ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಯೋಚಿಸುವ ವಿಶ್ವದ ಕೊನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಯೇಸುವಿನಂತಲ್ಲದೆ, ಅವನು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧಗಳಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದನು.

As an illustration let's say you are standing in Judgment one day. God says "how many sins did you commit?" You reply with bowed head, "Oh not many. Lord." He says, "Well, think real hard." "Well, there was that one time I didn't help the lady across the street. Then there was another time, I didn't honor my father and mother like I should. And I ..." He said "Let's just look at the books." The book of your life is opened, it is stained with sin. Everything you did or said is recorded there, your good deeds as well as your sins. You really do not want anyone looking at it. Suddenly Jesus walks up and stands beside you clean and white as snow. Remember, God made him who had no sin to be sin so that in Him, we might become the righteousness of God. Do you want to know Christian how you're going to look before the Father on the Judgment day? Unless Jesus has cleansed you by His Blood and has substituted his life for yours, it will be ugly and not welcomed. If His Blood has cleansed you and you remain in Him, Jesus will stand there holding all your sins. It is a radical substitution.

The forgiveness is arranged.

It wasn't accidental or happenstance; it is part of an eternal plan. When I was growing up, I heard this illustration used a lot for the cross. Maybe you've heard it. The story is of a fellow who operated a mechanical bridge that allowed trains to go across the bridge, but would turn at certain times so ships could pass by on the river below. One time the bridge was turned, but all of a sudden word came and he could hear a train coming. And he was going to need to move that bridge back in line so that passenger could make it across and not be destroyed. But the problem was that day he had brought his little three-year-old son to work. The son had gotten away from him and he looked for Junior and he was down in the mechanism of the bridge, in the gears itself, the little boy was playing on the gears and now with just minutes, he didn't have time to go down and get the boy and still close the bridge. He had the choice of saving the train and hundreds of passengers or throwing the switch and crushing his son. Anguished by that decision, he threw the switch. Our God gave His Son on the cross so all who would come to him could be forgiven and saved.

Now that's a powerful illustration, but there's one main part of it that's not right at all. It's inaccurate. See if you can figure out where the inaccuracy is. "Men of Israel, listen to this, Jesus of Nazareth was a man accredited by God to you by miracles, wonders and signs, which God did among you through him, as you yourselves know. This man was handed over to you by God's set purpose and foreknowledge; and you, with the help of wicked men, put him to death by nailing him to the cross." (Acts 2:22-23)

What's the fallacy of the illustration that I've heard all my life? Here it is. The cross, unlike the engineer sitting up in

3. ಪ್ರಿಯ ಮಹಿಳೆ, ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮಗ, ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ (ಜಾನ್), ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ. (ಜಾನ್ 19:25) ಅವನ ಸಂಕಟದ ನಡುವೆಯೂ ಸಾಂತ್ವನದ ಮಾತುಗಳು, ಸಾಂತ್ವನದ ಸುಂದರ ಮಾತುಗಳು.

4. ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಬಿಟ್ಟೆ?

(ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 27:46)

ಆ ಪದಗಳ ಅರ್ಥವೇನು? ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯ ಪದಗಳು, ಭಯಾನಕ ಬೇರ್ಪಡಿಕೆ ಆದರೆ ನಾವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕಾದರೆ ಸಂಭವಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ.

5. ನನಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ (ಜಾನ್ 19:28)

ಜೀಸಸ್ ಕೆಲವು ರೀತಿಯ ವಿಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ, ಅವನು ನಿಮ್ಮಂತೆಯೇ ಮತ್ತು ನನ್ನಂತೆಯೇ ಇದ್ದನು ಎಂದು ನಮಗೆ ತೋರಿಸುವ ಮಾನವೀಯತೆಯ ಮಾತುಗಳು. ಅವನು ನೋಯಿಸಿದನು, ಬಾಯಾರಿದನು, ಅವನು ಹಸಿದನು ಮತ್ತು ಅವನು ನಮ್ಮ ನೋವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

6. ಇದು ಮುಗಿದಿದೆ. (ಜಾನ್ 19:30)

ವಿಜಯದ ಮಾತುಗಳು. ಇದುವರೆಗೆ ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪದಗಳು.

7. ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ನನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ(ಲೂಕ 42:36)

ಅಂತಿಮ ಶರಣಾಗತಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪದಗಳು.

ಶಿಲುಬೆ ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ನಾವು ನಿಲ್ಲುವ ಕೇಂದ್ರ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ನಾವು ನಂಬಿಕೆಯ ಸಮುದಾಯವಾಗಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಲು ಇದು ಏಕೈಕ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ನಾನು ಈ ವಾರ ಆಧುನಿಕ ನೀತಿಕಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿದೆ, ಅದು ಹಲವಾರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೆದರುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತು ಆ ವಿಷಯಕ್ಕಾಗಿ, ಹಲವಾರು ಚರ್ಚೆಗಳು. ನೀತಿಕಥೆಯು ಹೊಚ್ಚಹೊಸ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಚರ್ಚೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಭೀಕರವಾಗಿ ಸುಂದರಗೊಳಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಪಲ್ಸಿಟ್ ಪ್ರದೇಶದ ಹಿಂದೆ ಅವರು "ನಾವು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿದ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತೇವೆ" ಎಂಬ ಫಲಕವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ನಂತರ ಕೆಳಗಿನ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಣ್ಣ ಮಡಕೆ ಸಸ್ಯವನ್ನು ಹಾಕಿದರು, ಈ ತೆವಳುವ ಬಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಸಮಯ ಕಳೆದಂತೆ, ಬಳ್ಳಿ ಬೆಳೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು ಮತ್ತು ಅದು ಬೆಳೆದಂತೆ ಸಭೆಯು

the plant, the cross was not a knee-jerk reaction by some ecclesiastical engineer who saw the world spinning out of control. The cross was part of the original blueprint. The plan was in the works the minute that Eve's teeth sank into the fruit. It was there before when Jesus came to this earth, was born or crucified. The shadow of the cross came nearer with every step he took.

Have you ever stopped to think that Jesus was the one who put life into the seed that became the tree from which his cross would be hewed? Jesus was the one who put the iron ore in the earth from which the spikes would be smelted? Jesus was the one who breathed life into the embryo that would be named Judas in his mother's womb, who would come out and betray him? (Colossians 1:15-16)

What was it like to plan your own execution? I don't know, I don't have any idea, but it was not an accident. I know that he knew from the beginning that the only way his bride could be dressed in white and live forever in heaven was if he himself would die for her sins. Folks, knowing that I better understand why he could look down from that cross having always known he was going to hang there and say: "Father, forgive them, for they don't know what they're doing." You see the love that offered that prayer came from the throne room of heaven where love has its very origin. The cross and the forgiveness were no accident. They were arranged.

Forgiveness is continuous.

I'll tell you something interesting about this one sentence prayer from Jesus: "Father, forgive them, for they don't know what they're doing." The imperfect tense of the verb is used, indicating a repeated action in the past tense. Well in other words, more literally, the translation is Jesus kept saying, "Father, forgive them, for they know not what they do." Can you see that? I can see him muttering it all the way through the six hours between each of the statements: "Father, forgive them, for they don't know what they're doing."

How appropriate because though his sacrifice was once and for all, the forgiveness stemming from that cross is perpetual. Hebrews 9:26 says, "If we walk Christians in the light as he is in the light, we have fellowship one with another, and the blood of Jesus cleanses us from all sin." (1 John 1:7) I love that word "all", don't you? A little bitty word, but it means so much—cleanses us from all sin—all our sin before we came to Christ in baptism, all our sins after if we walk in the light.

Two verses later "If we confess our sins, he is faithful and just and to forgive us our sins and to cleanse us from all unrighteousness." (1 John 1:9) Then two verses John says, "My little children, I write these things to you so that you

ಮಧುರವಾಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಅದು "ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿದ" ಎಂಬ ಕೊನೆಯ ಪದವನ್ನು ಆವರಿಸಿದೆ. ಚಿಹ್ನೆಯ ಓದಬಹುದಾದ ಭಾಗವು "ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಮಾತ್ರ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ, ಎಲ್ಲಾ ಅಗತ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಆಧಾರಿತ ಜೀಸಸ್ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಳಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು ಮತ್ತು ಸಭೆಯು ಮಧುರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ, "ನಾವು ಬೋಧಿಸುತ್ತೇವೆ" ಎಂಬ ಪದಗಳು ಮಾತ್ರ ತೋರಿಸಿದವು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟರು. ಇಡೀ ಕಲ್ಪನೆಯು ಮಾನವ ಸುವಾರ್ತೆಯಾಗಿದೆ, ಮಾನವ ಧರ್ಮವು ಮಾನವ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತದೆ, ಯಾವುದೇ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅಡ್ಡ ಅಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ "ನಾವು" ಎಂಬ ಮಾತು ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುವವರೆಗೂ ಬಳಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇನ್ನೂ ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಘೋಷಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಿಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿಲುಬೆಯು ಎಷ್ಟು ಎಂದು ನೀವು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಇಂದು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿ.

1. ಶಿಲುಬೆಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮೊಣಕಾಲುಗಳಿಗೆ ತರುತ್ತದೆಯೇ? ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ನೀವು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಸ್ವರ್ಗದ ದ್ವಾರಗಳು ತೆರೆದಿವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?
2. ಶಿಲುಬೆಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಪರಾಧದಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ಅಥವಾ ನೀವು ಅದರ ಚೀಲದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಾ; ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಆ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತಿಲ್ಲವೇ?
3. ಶಿಲುಬೆಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ದೇವರಿಗೆ ಶರಣಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆಯೇ? - ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದೀರಾ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬದುಕಲು ಬಿಡುತ್ತೀರಾ?

ನೀವು ಬಯಸಿದಂತೆ ಇಂದು ಆ ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲು ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಈ ಸರಣಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವು ಬದಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಮೇಜಿಂಗ್ ಗ್ರೇಸ್ ಲೆಸನ್ #1250 ಸ್ಟೀವ್ ಫಾಟ್ - ಫೆಬ್ರವರಿ 18, 1996

will not sin. But if anyone does sin ... we have Jesus Christ, the Righteous, as an advocate for our sins." (1 John 2:1) I want you to see as a Christian, if we are willing to walk in the love and the will of Jesus, not in rebellion to his will, if nurturing sin, trying to hide it in some closet away from God, but instead openly confessing our shortcomings and mistakes, then we are forgiven continuously. We are being washed daily so that we are clean and stay white. Then God lets me in.

5. Forgiveness is exemplary, a pattern to be imitated.

Jesus empowers us to forgive others around us. "Be kind and compassionate to one another, forgiving each other, just as in Christ God forgave you." (Ephesians 4:32) The key to living a forgiving life toward other people is the realization of your own forgiveness stemming from that cross. Forgiving people are forgiven people. There are no exceptions.

The following acrostic may help you remember God's gift of His Grace.

G-iven

R-adical

A-rranged

C-ontinuous

E-xemplary

We accept that gift when we come to that cross. Scripture tells us how. God doesn't make us climb mountains or run a marathon. What he says to us is simply, I want you to put your trust in Christ, come to that cross in faith, believe that Jesus, God in the flesh, died on that cross for you, confess this belief before men, die to your sins and be buried with Him in water baptism at which time I, God, will give you a new life free from sin having been washed clean by the blood of Christ. Amazing Grace Lesson #1251 Steve Flatt February 25, 1996

The Power to Pardon

"Two other men, both criminals, were also led out with him to be executed. When they came to the place called the Skull, there they crucified him, along with the criminals—one on his right, the other on his left. Jesus said, 'Father, forgive them, for they do not know what they are doing.' And they divided up his clothes by casting lots. The people stood watching and the rulers even sneered at him. They said, 'He saved others; let him save himself if he is the Christ of God, the Chosen One.' The soldiers also came up and mocked him. They offered him wine vinegar and said, 'If you are the king of the Jews, save yourself.' There was a written notice above him, which read: This is the *King of the Jews*. One of the criminals who hung there, hurled insults at him: 'Aren't you the Christ? Save yourself and us!' But the other criminal rebuked him. 'Don't you fear God,' he said, 'since you are under the same sentence? We are punished justly, for we are getting what our deeds deserve. But this man has done nothing wrong.' Then he

ತಂದೆಯೇ, ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ

ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಯಿತು, ಮಾಂಸವನ್ನು ಹರಿದು ಹಾಕಲಾಯಿತು, ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪೈಕ್‌ಗಳಿಂದ ನೇತಾಡುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಯೇಸು ಪ್ರತಿ ಉಸಿರಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದನು. ಅವನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಉರಿಯದ ಸ್ನಾಯು ಇರಲಿಲ್ಲ. ರಕ್ತ ಮತ್ತು ಬೆವರಿನ ಮಿಶ್ರಣದಿಂದ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕುಟುಕಿದವು. ಅವನು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ಹೋದರು; ಬೆರಳಣಿಕೆಯಷ್ಟು ಸ್ನೇಹಿತರು ಮಾತ್ರ ಶಿಲುಬೆಯ ಬುಡದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಓಹ್, ಆದರೆ ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವವರು ಮತ್ತು ದೂಷಿಸುವವರು ಅಲ್ಲಿದ್ದರು; ಅವರು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದರು "ಯಹೂದಿಗಳ ರಾಜ, ಕೆಳಗೆ ಬಾ ಮಸುಕಾದ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮೂಲಕ, ಜೀಸಸ್ ಆ ಗೊಣಗಾಟದ ರಾಬಲ್ ಅನ್ನು ನೋಡಿದನು; ಮತ್ತು ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಸ್ವರ್ಗದ ಕಡೆಗೆ ಚಲಿಸಲಿ ಮತ್ತು ಅವನು ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು; "ತಂದೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ."

ಹೇಳಿ, ಅಂತಹ ಪ್ರೀತಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ? ಆ ಕ್ಷಮೆಯ ಮೂಲದ ಮೂಲವನ್ನು ನೀವು ನನಗೆ ವಿವರಿಸಬಹುದೇ? ಅದನ್ನು ನಮಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತಗೊಳಿಸಿ. ಟ್ರಾಫಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಡಿತಗೊಳಿಸಿದಾಗ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಕಿರಾಣಿ ಕಾರ್ಟ್‌ಗೆ ನುಗ್ಗಿದಾಗ ಅಥವಾ ಮಕ್ಕಳು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ಶಾಂತತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಯೇಸುವನ್ನು ನೋಡಿ. "ತಂದೆ, ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ."

ಜೀಸಸ್ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿಯ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪದವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಯಾರು ಟೀಕಿಸುತ್ತಿದ್ದರು? ಬಹುಶಃ: "ನಾನು ನಿರಪರಾಧಿ, ನನ್ನ ಹಕ್ಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನು?" ಅಥವಾ "ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡು" ಎಂಬ ಟೀಕೆಯ ಮಾತು ಕೂಡ ಸೂಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಇಲ್ಲ, ಅವನ ನೋವು ಅತ್ಯಂತ ತೀವ್ರವಾಗಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಅವನು ತನ್ನ ತಂದೆಯಿಂದ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಬೇರ್ಪಡುವ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಾಗ, ಅವನು ಯಾರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು? ಅವನು ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಆರು ಇಂಚಿನ ಸ್ಪೈಕ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಉಗುಳಿರುವ ಜನರ ಪಾಪಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹೇಳಿ, ಅದು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಪ್ರೀತಿ? ಅದು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ? ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆಯವರ ಅಗತ್ಯತೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಸೆಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸೇವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಂತಹ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನೀವು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಮದುವೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತೀರಿ?

said, 'Jesus, remember me when you come into your kingdom.' Jesus answered him, 'I tell you the truth, today you will be with me in paradise.'" (Luke 23:32)

As you look around the scene of the crucifixion, with which of the characters do you most readily identify? As you look into their faces is there anything that reminds you of yourself? For some of you, that answer might be Peter. You make statements and promises of loyalty, only to have them fall short. You may be wrestling with guilt and frustration asking yourself the question: Can God ever forgive me for falling short again? Perhaps, you identify with Pilate. Think about Pilate, the key word there is, "Almost," isn't it? He "almost" released the Son of God. He "almost" did the right thing. Maybe your life is wrapped up in the word, "Almost." You "almost" became a Christian. You "almost" lived a faithful life. You "almost" lived a disciplined existence.

Maybe you identify with Mary. I think there are a lot of Marys, both male and female, faithful, loyal, true, sometimes sad or sometimes confused. Or, perhaps somebody identifies with John. You're there too, but you're timid, you're quiet, you're afraid. Outside of this place, there's really nobody who knows that you're Jesus' disciple.

As you look over the whole cast of characters around the crucifixion, with whom do you identify. Amid all those characters, I suggest to you that there is one with whom each of us who are in Christ can identify. He's the focus of our study. You're not going to like this, but all of us Christians identify with the crucified crook. Like him, you hang on the cross beside Jesus. Like him, you've looked in faith and made the most unimaginable request possible. And like him, you have received what Paul called the "indescribable gift" of salvation.

What does the scene about the crucified thief tell us? What does it show us? Just two basic things, but they are the two most important lessons a human being could ever learn. The immeasurable value of a person and the immeasurable depth of God's love. It's a beautiful story, in many ways it's a mysterious story. For generations, the story of the crucified crook has been a controversy for some about how one accepts God's grace today, about how one becomes a Christian. Folks, it's not recorded for that purpose. This whole thing occurred before there were any Christians, before God ever established his church. The reason the story has made its way down through history is to show us as graphically as any other page in Bible, those two powerful lessons: The immeasurable value of a person and the immeasurable depth of God's love.

ನಾವು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಅಂತಹ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಾಗುತ್ತೇವೆ? ಕ್ಷುಲ್ಲಕತೆಯಿಂದ ನಾವು ತುಂಬಾ ಅಸಮಾಧಾನಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ, ಜೀಸಸ್, ಅತ್ಯಂತ ನೋವಿನ, ಅನ್ಯಾಯದ ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯದ ಮರಣದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, "ತಂದೆಯೇ, ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಲೂಕ್ 23:34 ರಲ್ಲಿ ಆ ಚಿಕ್ಕ, ಆದರೆ ಕಟುವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ನಮಗಾಗಿ ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಯೇಸು ಆ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನ ತುಟಿಗಳಿಂದ ದಾಖಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಏಳು ಹೇಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಮೊದಲನೆಯದು.

ಈ ಏಳು ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಕೇವಲ ಏಳು ಹೇಳಿಕೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು. ಅವು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನೋಟ್‌ಬುಕ್‌ನಲ್ಲಿನ ಟ್ಯಾಬ್ ಅಥವಾ ಸೂಚ್ಯಂಕ ಪುಟಗಳಂತೆ, ಕೇವಲ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಪದಗಳು, ಆದರೆ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ಮಾಹಿತಿಯ ಪರಿಮಾಣವಿದೆ. ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲಿನ ಈ ಮಾತುಗಳು "ಪವರ್ ಕೇಬಲ್ ಇಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳುವ ಚಿಹ್ನೆಯಂತಿದೆ. ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಳಗೆ ಅಗೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ಶಕ್ತಿಯ ಈ ಊಹಿಸಲಾಗದ ಮೂಲವನ್ನು ನೀವು ಕಾಣಬಹುದು. ಶಿಲುಬೆಯ ಈ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಯೇಸು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಸಾರಾಂಶಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ನೀವು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಅವನು ಹೇಳಿದ ಮತ್ತು ಅವನು ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲದರ ಕ್ಯಾಪ್ಸುಲೇಟೆಡ್ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ನೀವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ.

ಶಿಲುಬೆಯು ಮಾಡುವ ಅತ್ಯಂತ ಮೂಲಭೂತ ಹೇಳಿಕೆಯೆಂದರೆ ಕ್ಷಮೆ, "ತಂದೆ, ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ." ಹೌದು, ಅವನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪೈಕ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ ಮತ್ತು ಅಕ್ರಮ ವಿಚಾರಣೆಯ ನೇತೃತ್ವ ವಹಿಸಿದವರಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದನು, ಆದರೆ ಹೀಬ್ರೂ ಪತ್ರವು ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಶಿಲುಬೆಗೆರಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದವರಿಗಾಗಿ ಅವನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳ ಕಥೆಯನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ ಮತ್ತು ದೋಣಿ ಕೆಳಗೆಳಿಯಿತು, ಆದರೆ ಅವರು ಲೈಫ್ ರಾಫ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು ಮತ್ತು ಕರಾವಳಿ ಕಾವಲುಗಾರರಿಂದ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ಅವರು ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ತೇಲಿದರು. ಆ ಲೈಫ್ ರಾಫ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಫೆಲೋಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಅಪಾರವಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ದೋಣಿಯ ನಾಯಕನನ್ನು ಪ್ರಶಂಸೆಯಿಂದ ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರು

Seven statements Jesus made on the cross summarized his whole life and mission like tabs or an index page in a large notebook. You turn and find a volume of material behind each little tab.

1. The immeasurable value of a person.

We see Jesus treating that crucified crook the way he's been treating people through his ministry all along. Those people are helpless and look to him in faith. For example, he displayed the same care and grace much earlier when he came down from giving the Sermon on the Mount. Matthew tells us in his gospel, chapter 8, that he was huddled around a group of people talking when all of a sudden that group scattered like roaches that had just seen a ray of light. Somebody yells out at the top of their lungs, "Leper." Sure enough there he was a huddled mass of humanity, a walking wound, a festering sore, maybe no arm, maybe no nose. I'll tell you for a fact, he had nothing, except for one final, desperate prayer. The leper looked up and said, "Master, if you would, you can make me clean."

See, that leper had exactly what the crucified thief had nothing except a desperate prayer. Do you remember what Jesus did to that leper? Jesus reached out and touched him. He put his hands on one of those open, bleeding sores. Now you've got to see Peter and John over in the bushes looking out saying, "Oh no, Master, Master, don't, don't touch him!" Why did he? Could Jesus not have healed the leper without touching him? Sure he could. Why did he do it? He was teaching us the immeasurable value of a person.

Folks, a human being has value because he or she is human. Now the world doesn't buy that. The world teaches us that we have value based upon how we look, what we can do or what we've got in our bank account. Now you take those things and mesh them together and you have the world's value system. God says, "No, you're valuable just because you are made in My very image, unique in all Creation."

Jesus taught the same thing to the adulterous woman in John 8. Do you remember her story? She had no grounds on which to stand. She had been caught in the act of adultery. She had no defense. We'd say she was guilty as sin. But when her eyes met the eyes of Jesus, she didn't see the hatred and the bitterness that she had seen in those other eyes. She looked at him with a plea in her eyes, and he spared her life.

On and on the stories go in the gospel, the Samaritan woman, Zacchaeus up in that tree and the blind Bartimaeus. So, it shouldn't surprise us when we see what happened to this man who died beside the Christ. It's interesting that we don't know much about this thief, do we? We don't know his name, his home town, what he did

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಸದಸ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಹಸ್ತಲಾಘವ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದರು, "ಧನ್ಯವಾದ, ಧನ್ಯವಾದಗಳು, ಧನ್ಯವಾದಗಳು." ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಹ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಶಾಂತವಾಗಿದ್ದನು. ಅವರು ಹೇಳಿದರು, "ಸರಿ, ನಿಮಗೆ ಟಾಮ್ ತಿಳಿದಿದೆ, ಅದರಿಂದ ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಿ." ಅವರು ದಡಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಸುದ್ದಿ ವರದಿಗಾರ ಅಲ್ಲಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರು ಮೊದಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವರು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕಿದರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಂದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ಬಯಸಲಿಲ್ಲ. ಸುದ್ದಿಗಾರ ಮೊದಲ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಏನಾಗಿದೆ?" ಮತ್ತು ಅವರು ಹೇಳಿದರು, "

ಇದು ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲವೇ, ನೀವು ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಹೊರಬರಬಹುದು ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ? ನಿಜವಾದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರ ಮೊದಲ ಗುರುತು, ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಮತಾಂತರವಾಗುವುದು, ಅವನು "ಗೋನರ" ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುವವನು, "ನಾನು ಕೆಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ, ನಾನು ಹಿಡಿದಿದ್ದೆ" ಎಂದು ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಮತ್ತು ವರ್ತಿಸುವವನು. ಮೂರನೆಯ ಬೆರಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ, ಮತ್ತು ನಾನು ನನ್ನ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಲಿದ್ದೇನೆ, ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದನು."

ದುಃಖದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಈ ನೆಲದಾದ್ಯಂತ ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ನೂರಾರು ಸಾವಿರ ಜನರು ಪೀಠಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ, ಸ್ಕೂಲ್ ಮತ್ತು ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆಳವಾಗಿ ಅವರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, "ನಾನು ನನ್ನದೇ ಆದ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಆ ದೋಣಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ." ಅವರು ಆ ಪೀಠಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳದ ಇತರ ಎಲ್ಲ ಜನರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ, "ನಾನು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಯಾರನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲಲಿಲ್ಲ, ಯಾರನ್ನೂ ಹೊಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ನಾನು ಶಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ನಾನು ಧೂಮಪಾನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ನಾನು ಇಲ್ಲ. ಅಗಿಯಬೇಡಿ, ಹಾಗೆ ಮಾಡುವವರೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಓಡುವುದಿಲ್ಲ." ಅವರು ತಮ್ಮ ದೋಣಿಯನ್ನು ತಾವಾಗಿಯೇ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತಾರೆ.

ನಾನು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಎರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು ಮತ್ತು ಅವರ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಲಿಯಬಹುದು, ಯೇಸುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಏನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಬಹಳಷ್ಟು ಕಲಿಯಬಹುದು.

for a living or what he knew about Jesus. Some have speculated that he was a patriot, one of those Jewish zealots who was trying to drive the Roman army out of the land. To tell you the truth, I doubt that. I doubt that because if that were true, surely Luke would have told us. And if not Luke, some other historian somewhere would have mentioned that.

No, I think we've got to face the fact that this man hanging beside Jesus was just a crook. He was just a thief. In fact, judging from the severity of his sentence, he was the worst of the worst. He was a habitual criminal and to die on a Roman cross for thievery, that really was pretty severe. There is no telling how many other atrocities he may have committed. Somebody says, "Well, if he were that bad, what is it that Jesus is trying to teach us?"

2. The immeasurable depth of God's love

Let's let our minds wander back to that cross on that hill they called "Golgotha," or the place of the skull. It was barren, it looked like a skull. It was a place where many skulls had fallen. Now imagine that you are in the crowd at the bottom of the hill looking up at those three silhouetted crosses. You go a little closer to see the face of the one that they call the criminal, the one who would eventually ask for forgiveness.

As we look up at him, his face is gray, ashen, and weary from no telling how much time he had been in jail and prison. His eyes are sunken and desperation has destroyed any sense of joy at all in his life. He has all but given up. "Let's get it over with," he's thinking, "Let's just get it over with." So he's hanging on that cross, and there are only a few grains of sand in his hourglass left.

But then he looks over at this man who is crucified next to him. The man in the middle, the man over whose head is nailed a placard that says: *The King of the Jews*. We don't know if this crook had ever seen Jesus before, maybe he had. Maybe he had seen a miracle, maybe he had seen Jesus love the unlovable, maybe he had seen our Lord treat the scum of the earth like the salt of the earth, maybe he had heard one of his teachings, or, maybe all he knew about Jesus was what he was looking at right now, a crucified carpenter whose lungs were gasping for air and whose skin was torn and bleeding. But as he gazed at the man beside him, there was something about this man that was riveting to this thief. Why was this fellow so serene? Why was he so amazingly quiet while everybody else is ridiculing? Why doesn't he scream out for pain like everybody else does who is on the cross? Then something amazing began to happen.

This crook, this thief began to forget about himself. The intensity of his pain is momentarily dulled, the sting of the nails is momentarily forgotten and he finds himself unable

1. "ನೀವು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಾ?" ಅವರು ಒಂದೋ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, "ಹೌದು, ಇಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ - ಖಚಿತವಾಗಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ," ಆ ಪ್ರಕಾರದ ವಿಷಯ. ನೀವು ಬಹಳಷ್ಟು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಹುದು.
2. ಹೌದು ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸುವವರಿಗೆ, "ನೀವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ?" ನಾನು ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ 50 ಪ್ರತಿಶತಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯವನ್ನು ನಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, ಮೊದಲನೆಯ ಉತ್ತರವೆಂದರೆ: "ಸರಿ, ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರಂತೆ ನಾನು ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದೇನೆ." ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ: "ನಾನು ಆ ದೋಣಿಯನ್ನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ." ನಾನು ಪಾಪಿಗಳ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರಕ ಪೌಲನಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ. 0 ನಾನು ದರಿದ್ರ ಮನುಷ್ಯ, ಈ ಮರಣದ ದೇಹದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿಸುವವನು."

ಪೌಲನು ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಹೇಳಿದನು. ಅವನು ಕೇವಲ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಪಾಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ: ಅವನು ಕಳೆದುಹೋದನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅವನು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ನೀವು ಅವರ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಓದಿದಾಗ, ಅವರ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾಲಿನ ಮೂಲಕ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಿಜವಾದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ, ಅವರು ಕಳೆದುಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವನು ಅಥವಾ ಅವಳು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಹತಾಶರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಯಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಜೀವಸಲೆ ಎಸೆದರು.

ಯೇಸು ಹೇಳಿದ ಈ ಸರಳವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ, "ತಂದೆಯೇ, ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ." ಆ ಕ್ಷಮೆ ಏನನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ? ಇದು ನಿಮಗೆ ಮತ್ತು ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ? ಅದರ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳೇನು?

1. ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಯೇಸು ಅರ್ಪಿಸಿದ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

"ಪಾಪದ ವೇತನವು ಮರಣವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ದೇವರ ಉಡುಗೊರೆಯು ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಜೀವವಾಗಿದೆ." (ರೋಮನ್ನರು 6:23) ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತತೆಯನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ? "ಕೂಲಿಗಾಗಿ," ಅದು ಸಂಬಳ, "ಸಾವು," ಅದು ಪಾಪದ ಪಾವತಿಯಾಗಿದೆ "ಆದರೆ ದೇವರ ಉಡುಗೊರೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತ ಜೀವನ." ಜೀಸಸ್ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ನೀಡಿದ ಕ್ಷಮೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಮೊದಲನೆಯದು ಮತ್ತು

to take his eyes off this man. He senses an emotion that he hasn't felt in "who knows when." He finds himself concerned about the Messiah. He catches himself caring about this man. A calloused crook, it's been so long since he cared about anything. It feels strange, but the feeling is there.

There's an interruption. There's a foghorn-like voice that breaks his train of thought. It comes from the other crook, the fellow who's crucified on the other side. The voice is bitter and it's ugly. You see, somebody else has also been looking at Jesus. This criminal has not been looking at our Lord through the eyes of compassion and concern. He's been looking through the cracked lens of cynicism.

Isn't it an amazing thing how two people can be so close to Jesus, have virtually the same circumstances, and yet have two totally different perspectives? Have you ever been amazed by how one of them can come out absolutely committed to following the Lord and the other just totally reject him and yet their circumstances virtually the same? I've never fully understood that, but here's a classic example of it. One felt compelled to request the impossible by faith, and the other just wanted to join in with the jeers of the crowd. "If you're the Christ, save yourself, Oh, while you're at it, save us, too!" It was just another verbal spear. Then there's silence again.

I wonder if that critical thief didn't really expect the other fellow to join in. Misery does love company. But instead, the most remarkable thing happens. That other crook does just the opposite. I don't know how many people heard what he said to Jesus. I'm talking about those on the ground, the soldiers, Mary and the others. But I will guarantee you anyone who heard it was in awe. "Don't you fear God?" the thief says? "Since you are under the same sentence, we are punished justly. We are getting what our deeds deserve, but this man has done nothing wrong. Then he says, "Jesus, remember me when you come into your kingdom." Can't you see the soldier glancing up, Mary wiping away a tear and staring into the face of that thief? Why I can see the angels in heaven gasping. "When was the last time this fellow ever spoke up for anybody?"

But here he is, performing perhaps the most noble act recorded in Scripture when nobody else would come to God's defense, when almost everyone else turned their back, when even the angels were weeping and the demons from hell were dancing in the light because they thought they had killed the Son of God. It took a crook, it took a rejected low-life crook to stand on behalf of God and in so doing, in the very sunset of his existence, he salvaged everything about his life.

ಸ್ವರ್ಗದ ಸಿಂಹಾಸನದ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಇನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತದೆ, ಅದು ನಾವು ಗಳಿಸದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರ ಕೃಪೆ, ಕ್ಷಮೆಯೇ ಉಡುಗೊರೆ.

ನಾನು ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಅದು ಏಕೆ ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಲೇ ಯೋಚಿಸಿ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷ, ಶಿಲುಬೆ ಅಥವಾ ನಾವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಲಂಬವಾಗಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ, ಇದೀಗ ನೀವು ಹೊಂದಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಐಹಿಕ ಉಡುಗೊರೆ ಯಾವುದು? ಏನದು? ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಇದು ನವಜಾತ ಮಗು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಆರೋಗ್ಯಕರ ಕುಟುಂಬ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿದೆ. ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಪ್ರೀತಿಯು ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, "ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾ ಜೇನು, ನೀವು ಈಗ 17 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ನಾನು ಅದನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಪಾವತಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ನನ್ನ ಬಳಿ ಸುಮಾರು \$1,700 ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನೀವು ನನಗೆ ನೀಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು \$100 ನೀಡಬಹುದು. ನಾನು ನಿಮಗೆ \$1,700 ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಇದೀಗ ನಮ್ಮ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿದ್ದೇವೆ. ನಾನು ನೀವು ನನಗೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು \$25 ಪಾವತಿಸಲಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಅವಳು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ನೀವು ಯೋಚಿಸುತ್ತೀರಿ?

ಸರಿ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಅವಳು ಅದನ್ನು ತಮಾಷೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅಂದರೆ ಅವಳು ನಗುತ್ತಿದ್ದಳು, "ನೀವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ-ಬನ್ನಿ?" ಆಗ ನಾನು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರೆ, "ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ಉಡುಗೊರೆಗಾಗಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಪಾವತಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ." ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಸಂಬದ್ಧನಾಗಿರುವಂತೆ ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಜನರೇ, ಅದು ಅಸಂಬದ್ಧ ಏಕೆಂದರೆ ಉಡುಗೊರೆ ನೀವು ಖರೀದಿಸಬಹುದಾದ ವಸ್ತುವಲ್ಲ. ಇದು ನೀವು ಗಳಿಸಬಹುದಾದ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ, ಅದು ಉಡುಗೊರೆಯಲ್ಲ; ಅದು ಸಂಬಳವಾಗುತ್ತದೆ, ಕೂಲಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ರೋಮನ್ನರು 6:23 ಅನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಓದಿ, "ಕೂಲಿಗಾಗಿ..." ಸಂಬಳವು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಲಗತ್ತಿಸಲಾಗಿದೆ, ಅದು ಮರಣ, "ಆದರೆ ದೇವರ ಉಡುಗೊರೆ ಯೇನು ಕ್ರಿಸ್ತನ

Peter, the one who would never forsake Him, was nowhere to be found. Pilate, the authoritative one, had washed his hands a long time ago. The crowd had turned fickle, the disciples had run, but a crook without even knowing it shares with us the three things that you must know and believe deep in your heart of hearts if you are ready to come to Christ. What do I need to know to become a Christian? What do I need to understand? Folks, you never quit understanding, it's hard. Where do you draw that line?

The book of Acts shows multiple examples of those who came to Christ and what bare necessities they understood. But, it is capsulated right here as clearly as any place I've ever seen.

He came to the conclusion that he was filthy. He looked over and said, "You know I deserve what I am getting." He didn't just say he was a sinner. He's saying, "I'm a mega-sinner. I deserve to hang on this cross. I deserve to die," gasping for breath.

He came to a conclusion that Jesus was absolutely pure. He said, "But this man has done nothing wrong." The crook said, "I am guilty. God's innocent. I'm wrong, He's right. I'm lost, but He's the Savior." The crook said about he and his friend there, his buddy on the other side, "We're here because we deserve it, but he does not."

Jesus has the power to incorporate us into a kingdom that transcends this life. That thief knew that there were just a few grains left in his hour glass and knowing he was dying, he looked over and said, "Master, will you remember me when you come into your kingdom?"

By now Jesus had turned his head toward this thief and I can't help but wonder if even in his pain, Jesus had managed a slight smile as he seized this lost, lone sheep, broken, bruised and bleeding limping into the fold. That sheep looked up at the shepherd and said, "Can I come in? I don't deserve to, but can I come in? Master, would you remember me when you come into your kingdom?" The good shepherd looked at the sheep and said, "Come on in. Today, you're going to be with me in Paradise." The immeasurable value of a human, the immeasurable depth of God's love.

The words of the song *Beneath the Cross of Jesus* summarize this lesson "Upon that cross of Jesus, mine eye at times can see the very dying form of One Who suffered there for me; And from my smitten heart, with tears two wonders I confess: The wonders of his glorious love and my own worthlessness" except we are not worthless in the eyes of the saving God. Amazing Grace Lesson #1252 Steve Flatt March 3, 1996

Words of Comfort and Loyalty

Writers of the four gospel accounts, Matthew, Mark, Luke, and John, give us a record of the words that Jesus

ಮೂಲಕ ಶಾಶ್ವತ ಜೀವನ." ಆ ಎರಡನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಿಲಿಯನ್ ಜನರು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಹೊಂದಿರುವ ನಷ್ಟ, ಅವರು ಸಾಯಲಿರುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾವು ಕೇವಲ ಕೆಟ್ಟ ವಿರಾಮ ಅಥವಾ ಮೋಜಿನ ದೇವರ ಚಂಚಲತೆ, ಚಂಚಲತೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಹೊಂದಲಿರುವ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಅವರು ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯವರು. ಅವರು ಅದನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಾಪದ ಮೂಲಕ ನಾವು ಗಳಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯವು ನರಕವಾಗಿದೆ. ಉಡುಗೊರೆ ಕ್ಷಮೆ.

ನೀವು ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಾಗ ನೀವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ನೀವು "ಧನ್ಯವಾದಗಳು" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ನೀವು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತೀರಿ. ದೊಡ್ಡ ಉಡುಗೊರೆ, ಮುಂದೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ನೀವು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತೀರಿ. ಉಡುಗೊರೆಗಾಗಿ ಪಾವತಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಮೂಲಕ:

a. ನೀವು ಕೊಡುವವರನ್ನು ಅವಮಾನಿಸುತ್ತೀರಿ.ನಾವು ಕ್ಷಮೆಯ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಪಾವತಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ದೇವರನ್ನು ಅವಮಾನಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಅವನನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಇಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಅವನನ್ನು ಮಾರಾಟದ ಗುಮಾಸ್ತನಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ನಾವು ಅವನನ್ನು ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ದೇವರು ಅದಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅದಕ್ಕೆ ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಅದು ಫೆರಿಸಾಯರ ಬಗ್ಗೆ ಯೇಸುವಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕೋಪಗೊಂಡಿತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕಾಗಿ ಪಾವತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿದರು. ಅವರು ಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂದು ಕೆಲವರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕೂ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ಪ್ರಪಂಚವಿದೆ. ಸಾಧನೆಯು ನೀವು ಸಾಧಿಸಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವು ನಿಮಗೆ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಎಂಬ ಪದವು ತನಗಾಗಿ ತೀರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಋಣವನ್ನು ತೀರಿಸುವುದು ಎಂದರ್ಥ. ಯೇಸು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದನು. ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ನಾವು ಹೊರಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಗನಾದ ದೇವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ತ್ಯಾಗವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಆ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಅವನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ: "ತಂದೆ, ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ."

spoke when he was hanging on the cross—seven statements in all. The third one is perhaps the most touching scene and the most tender of all of the scenes that we have from Calvary. It's the scene when Jesus looks at his mother and said "Woman behold thy Son," and then to John the beloved disciple, "behold thy mother." This is a beautiful and touching scene of comfort and of loyalty.

"When the soldiers crucified Jesus, they took his clothes, dividing them into four shares, one for each of them, with the undergarment remaining. This garment was seamless, woven in one piece from top to bottom. 'Let's not tear it,' they said to one another. 'Let's decide by lot who will get it.' This happened that the scripture might be fulfilled which said, 'They divided my garments among them and cast lots for my clothing.' So this is what the soldiers did. Near the cross of Jesus stood his mother, his mother's sister, Mary the wife of Clopas, and Mary Magdalene. When Jesus saw his mother there, and the disciple whom he loved standing nearby, he said to his mother, 'Dear woman, here is your son,' and to the disciple, 'Here is your mother.' From that time on, the disciple took her into his home." (John 19:23-27)

There were four soldiers who crucified Jesus who divided his clothing into four different parts. But to help us understand the pattern of what's happening let's step back a little bit in history and look at some of the Jewish customs of dress as well as some of the Roman customs that surrounded crucifixion.

A Jewish man typically wore five pieces of clothing. He had first of all a headpiece, maybe a turban or some kind of cloth. You've seen pictures on your television before of the kind of headgear people in the Far East and Middle East wear to keep their hair out of their face and in place. It was a traditional headpiece that has been worn for centuries.

But the Jewish male would have on some type of shoe, usually a leather sandal. A third piece of garment would be a long robe, generally with a slit in the top, sometimes completely open or slit down the sides. It hung down close to the ankles and was a loose fitting garment.

The fourth piece of clothing was his girdle or his belt as we would call it. It was either another piece of cloth, or sometimes a piece of leather used to tie around his waist. This kept the long, flowing outer garment from just blowing away, and yet allowed it to be loose. Lastly a Jewish man wore an undergarment. In the case of Jesus, it was seamless made out of one piece of cloth woven from top to bottom.

Customarily, that undergarment was made by a mother and given to her son when he reached maturity, when he

ಓಹ್, ಆದರೆ ಮಾನವ ಚೈತನ್ಯವು ಕೇವಲ ಸಾಧನೆಯ ಮೂಲಕ ಉಳಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆ ಗೊತ್ತಾ? ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತದಿಂದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸದ ಪಾಪಕಲೆಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ವಾಸಿಸುವ ಕಾರಣ, ಅದು ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಹಳೆಯ ಘೋಷಣೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿವೆ, "ಉಚಿತವಾದವು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲವೇ? ಊಟದ?" ಮತ್ತು "ಒಂದು ಸಂಖ್ಯೆಗಾಗಿ ನೋಡಿ!" ಖಂಡಿತವಾಗಿ, ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ, ಅದು ಜಗತ್ತು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ಆ ತತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಯಾರಿಗಾದರೂ ನಾನು ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂದರೆ ಉಳಿಸಲು ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ? ಕೋಟಾ ಯಾವುದು? ಮಾನದಂಡ ಯಾವುದು? ನೀವು ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಪಾವತಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ನೀವು ನೀಡುವವರನ್ನು ಅವಮಾನಿಸುತ್ತೀರಿ.

b. ನೀವು ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಹೇಳಿದರೆ, "ಇಗೋ, ನೀವು ನನಗೆ ಕೊಡು, ನಾನು ಅದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ." ಅದು ವಿನಿಮಯ, ವಿನಿಮಯ, ವ್ಯಾಪಾರ, ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟು. ನೀವು ದೇವರ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಮರುಪಾವತಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ, ನೀವು ತಂದೆ/ಮಕ್ಕಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಉದ್ಯೋಗದಾತ/ನೌಕರ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ತಗ್ಗಿಸುತ್ತೀರಿ ಮತ್ತು ಅದು ದೇವರು ಬಯಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದೆ.

ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ನಾನು ಚಿಕಾಗೋದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅಡಮಾನ ಪಾವತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಅದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅಥವಾ ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೇ? ಹೌದು. ನಾನು ಅಪೆಂಡಿಸೈಟಿಸ್ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತಾನೆಯೇ? ಅಥವಾ ನನ್ನ ಮದುವೆಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ? ಇಲ್ಲ! ಅವರು ಕಾಳಜಿವಹಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಪಡೆಯುವುದು. ಇದು ಸಂಬಂಧ, ಆದರೆ ಇದು ಆಳವಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೇವಲ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ. ನಾನು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದದ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, "ಈಗ ನಾನು ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ನೀವು ನನಗೆ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ," ನಂತರ ನಾನು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವನು ನನ್ನ ತಂದೆಯಾಗಲು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ, ನನ್ನ ಉದ್ಯೋಗದಾತನಲ್ಲ. ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲು ಮತ್ತು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಪರಿಪೂರ್ಣ ತಂದೆಯಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಬಯಸಿದ್ದು ಅದನ್ನೇ.

came into his own adulthood. More than likely, that's exactly what Mary had done for Jesus. Now remember because it will come into play in just a moment.

The Romans also had some customs regarding the crucifixion. There were five Roman soldiers always assigned to the crucifixion duty. Four were given the responsibility to actually drive the nails and pull the cross into position. But after the cross was in its standing and upright position, they formed kind of a four-cornered guard post. If there was any kind of threat, then they were the ones there to protect the victim as he was on the cross to die a painful death.

The soldier who was responsible for the other four was the Centurion. He was supervising the crucifixion. One of the benefits that came to the four soldiers was that they could divide up whatever clothing the victim might be wearing that day. That's what they were doing with Jesus' clothing as He hung there naked and humiliated. They were gambling for his clothes.

The problem was Jesus probably had five pieces of clothing but only four soldiers. The centurion apparently didn't get involved in this activity. Therefore, one took the headpiece, one took his sandals, one took his outer garment and one took his belt. But who would get the fifth garment, the undergarment? How do they decide? John tells us in order to decide which one of the four would get that undergarment by casting lots or gamble for it. We might say they were throwing dice to see which one of them was actually going to get the undergarment. No doubt they did not know but John tells us, they were actually fulfilling a prophecy of David recorded in Psalm 22:18.

So, with that kind of background in place, knowing the customs of how Jewish men dressed and knowing something of the customs of the Romans soldiers as they crucified their victims, let's come back now to the scene and see if it makes a little more sense.

There were others present at the crucifixion besides the soldiers who crucified him and the jeering mob who were yelling insults at him. At least one of His disciples who had deserted him returned. John was with Mary and at least three other women. There must have been a bit of a dangerous thing for those four women to be there around the cross with Jesus. After all, for a man to be considered such a criminal that the Roman government would deem him worthy of being crucified, makes him the kind of person that you probably don't want to be around for fear something might happen to you. After all, isn't that why all the other disciples fled? Even after Jesus had been resurrected and ascended into heaven, the apostles all gathered in the Upper Room in Jerusalem afraid to even

ಸಿ. ನೀವು ಉಡುಗೊರೆಗಾಗಿ ಪಾವತಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ, ಅದು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ನೀವು ಕೇವಲ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಮೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

2. ಅದು ಕ್ಷಮೆ ಜೀಸಸ್ ಮನವಿ ಮತ್ತು ನೀಡಿತು ಮೂಲಭೂತ ಆಗಿದೆ.

ಇದು ಆಮೂಲಾಗ್ಯ, ವಿಪರೀತ ಮತ್ತು ಅಸಾಧಾರಣವಾಗಿದೆ. ಉಡುಗೊರೆ ಆಮೂಲಾಗ್ಯ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. "ಯಾಕಂದರೆ ದೇವರು ಪಾಪವಿಲ್ಲದವನನ್ನು ನಮ್ಮ ನಿಮಿತ್ತ ಪಾಪವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು, ಇದರಿಂದ ನಾವು ಆತನಲ್ಲಿ ದೇವರ ನೀತಿವಂತರಾಗಿದ್ದೇವೆ." (2 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 5:21) ಇದು ಬೈಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನೆಚ್ಚಿನ ಪದ್ಯವಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಶಿಲುಬೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. 2 ಕೊರಿಂಥ 5:21 ರಲ್ಲಿ ಅವನು ಯಾರು? ಅದು ಯಾರೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಇದು ಯೇಸು, ಸರಿ? ಅವನಿಗಾಗಿ ಯೇಸುವನ್ನು ಹಾಕುವುದನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳೋಣ. "ಯಾಕಂದರೆ ದೇವರು ಪಾಪವಿಲ್ಲದ ಯೇಸುವನ್ನು ನಮ್ಮ ನಿಮಿತ್ತ ಪಾಪವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ದೇವರ ನೀತಿವಂತರಾಗುತ್ತೇವೆ."

ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ನೀವು ಒಂದು ದಿನ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳೋಣ. ದೇವರು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ "ನೀವು ಎಷ್ಟು ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ?" ನೀವು ಬಾಗಿದ ತಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತೀರಿ, "ಓಹ್ ಅನೇಕ ಅಲ್ಲ, ಲಾರ್ಡ್." ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, "ಸರಿ, ನಿಜವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ." "ಸರಿ, ಒಂದು ಬಾರಿ ನಾನು ಮಹಿಳೆಗೆ ರಸ್ತೆಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಇನ್ನೊಂದು ಬಾರಿ, ನಾನು ನನ್ನ ತಂದೆ ಮತ್ತು ತಾಯಿಯನ್ನು ನನ್ನಂತೆ ಗೌರವಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ನಾನು ..." ಅವರು ಹೇಳಿದರು "ನಾವು ಅದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಪುಸ್ತಕಗಳು." ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಪುಸ್ತಕವು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಅದು ಪಾಪದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ನೀವು ಮಾಡಿದ ಅಥವಾ ಹೇಳಿದವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ, ನಿಮ್ಮ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪಾಪಗಳು. ಯಾರೂ ಅದನ್ನು ನೋಡುವುದನ್ನು ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹಠಾತ್ತನೆ ಜೀಸಸ್ ನಡೆದು ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ಮತ್ತು ಹಿಮದಂತೆ ಬಿಳಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ನೆನಪಿಡಿ, ದೇವರು ಪಾಪವಿಲ್ಲದವನನ್ನು ಪಾಪವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು, ಇದರಿಂದ ಆತನಲ್ಲಿ ನಾವು ದೇವರ ನೀತಿವಂತರಾಗುತ್ತೇವೆ. ನೀವು ಹೇಗೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಬಯಸುವಿರಾ? ತೀರ್ಪಿನ ದಿನದಂದು ತಂದೆಯ ಮುಂದೆ ನೋಡಲು ಹೋಗುತ್ತೀರಾ? ಯೇಸು ತನ್ನ ರಕ್ತದಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸದ ಹೊರತು ಮತ್ತು ಅವನ ಜೀವನವನ್ನು ನಿಮ್ಮದಕ್ಕಾಗಿ ಬದಲಿಸದಿದ್ದರೆ, ಅದು ಕೊಳಕು ಮತ್ತು ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆತನ ರಕ್ತವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ನೀವು ಅವನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ, ಯೇಸು ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ

go out for fear that probably the same thing might happen to them?

Yet here these women were there out of their love and devotion for Jesus Christ, really not caring very much about the potential danger. Who were those three other women? One of them was Mary, the wife of Clopas. Now we have no idea who she was other than she was the wife of Clopas. We don't have any other information about her, but she was one who loved Jesus.

Another woman was according to Matthew the mother of the sons of Zebedee, James and John; according to Mark Salome and according to John the sister of Jesus' mother. Thus, James and John were Jesus' first cousins. Do you remember something about Salome, something that she had done earlier in the ministry of Jesus? She was the one who came to Jesus and said to him, "Lord, when you establish your kingdom, I want you to give thrones, one on your right-hand and one on your left-hand to my sons, James and John." Jesus' response was a loving rebuke as that kind of self-centered ambition was not the way the kingdom was to be. As a matter of fact, Salome had no idea the kind of problems that were going to come and the price that would be paid by his disciples at a later date.

The third woman is identified as Mary of Magdala, the woman out of whom Jesus had cast evil spirits. She was so grateful for what Jesus had done that she could never forget it. She didn't really care that there was danger at the cross. She loved her Lord and she could never lose her gratitude for what Jesus had done for her. So, she is right there at the foot of the cross.

But then there is one other woman named, actually she's named first even though we are discussing her last. It was his mother, Mary. Though Mary had been there all along, she is introduced to us in conjunction with the undergarment that we read just a moment ago. Look again at the text and you'll see after the undergarment is mentioned; it's at that point when his undergarment is being gambled for that Jesus then speaks to his mother. Apparently when the soldiers touched that undergarment, they touched something that was very near and dear to his heart as well as to his mother's heart because more than likely she had made that undergarment for Jesus. Little wonder then as they were gambling for that undergarment, he would turn and address his beloved mother.

Maybe Mary was not able to understand all that was going on at that time. I doubt she was. But she was able to love him; after all, that was her son—that was her firstborn son. Is there anything like a mother's love in all the world? I don't think there is. Can you imagine what Mary must have been experiencing as she stood there at the foot of the cross, seeing her son, her firstborn hanging, dying,

ಪಾಪಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಆಮೂಲಾಗ್ರ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ.

3. ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇದು ಆಕಸ್ಮಿಕ ಅಥವಾ ಆಕಸ್ಮಿಕವಲ್ಲ; ಇದು ಶಾಶ್ವತ ಯೋಜನೆಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ಈ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಳಸಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ಬಹುಶಃ ನೀವು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿರಬಹುದು. ರೈಲುಗಳು ಸೇತುವೆಯ ಮೂಲಕ ಹೋಗಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಸಹವರ್ತಿ ಕಥೆಯು, ಆದರೆ ಕೆಲವು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಹಡಗುಗಳು ಕೆಳಗಿನ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಬಾರಿ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಲಾಯಿತು, ಆದರೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ಮಾತು ಬಂದಿತು ಮತ್ತು ಅವನು ರೈಲು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಮತ್ತು ಅವನು ಆ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಅದನ್ನು ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದರೆ ಆ ದಿನ ಅವನು ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಮಗನನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದನು. ಮಗ ಅವನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ಅವನು ಜೂನಿಯರ್‌ನನ್ನು ಹುಡುಕಿದನು ಮತ್ತು ಅವನು ಸೇತುವೆಯ ಯಾಂತ್ರಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿಳಿದನು, ಗೇರ್‌ಗಳಲ್ಲಿಯೇ, ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗ ಗೇರ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಈಗ ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ, ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಿ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕರೆತರಲು ಮತ್ತು ಸೇತುವೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಅವನಿಗೆ ಸಮಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ರೈಲು ಮತ್ತು ನೂರಾರು ಪ್ರಯಾಣಿಕರನ್ನು ಉಳಿಸುವ ಅಥವಾ ಸ್ವಿಚ್ ಎಸೆದು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಪುಡಿಮಾಡುವ ಆಯ್ಕೆ ಅವನಿಗಿತ್ತು. ಆ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಬೇಸರಗೊಂಡು ಸ್ವಿಚ್ ಎಸೆದರು. ನಮ್ಮ ದೇವರು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟನು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಉಳಿಸಬಹುದು.

ಈಗ ಅದು ಪ್ರಬಲವಾದ ವಿವರಣೆಯಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಭಾಗವು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿಖರವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಸಮರ್ಪಕತೆ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ನೀವು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಹುದೇ ಎಂದು ನೋಡಿ. "ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರೇ, ಇದನ್ನು ಕೇಳಿರಿ, ನಜರೆತಿನ ಯೇಸುವು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ದೇವರು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಅದ್ಭುತಗಳು, ಅದ್ಭುತಗಳು ಮತ್ತು ಸೂಚಕಗಳ ಮೂಲಕ ನಿಮಗೆ ದೇವರಿಂದ ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ದೇವರ ನಿಗದಿತ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಜ್ಞಾನದಿಂದ ಈ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನಿಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲಾಯಿತು; ಮತ್ತು ನೀವು ದುಷ್ಟರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹೊಡೆಯುವ ಮೂಲಕ ಕೊಂದಿದ್ದೀರಿ.

bleeding, suffering, struggling for every breath? He was the one conceived by the Holy Spirit that the angel said would be called the Son of God. You'd think that no one would want to stand and watch that, but that was his mother and that was her boy. She had to be there, it's the most natural thing in the world for her to be there as painful as it was. Jesus might be a criminal in the eyes of the law, Jesus was still her son.

Think of all the things that Mary had seen, all the things that she had heard, and all the things that she had experienced up to this point. When Jesus was only eight days old, do you remember she and Joseph took Baby Jesus to the temple? They were going to dedicate him, and it was time for his circumcision. They took him to the temple where Simeon, a wise old godly man to whom the Holy Spirit had made a promise stating "Simeon, you will not die until you see the Messiah." Upon seeing Jesus Simeon realized that the promise had been fulfilled. It was the Son of God. "Then Simeon blessed them and said to Mary, his mother: 'This child is destined to cause the falling and rising of many in Israel, and to be a sign that will be spoken against, so that the thoughts of many hearts will be revealed. And a sword will pierce your own soul too.'" (Luke 2:34-35)

Do you think Mary had any idea what Simeon was talking about when Jesus was eight days old, when he said to her, "And a sword will pierce your soul too?" I doubt it very seriously. But she lived to see her worst fears come true. She lived to see her son, who came to give his life for all, have a sword pierce his side. Mary lived to see the day when they drove nails in his hands. She lived to see the day when they shoved that crown of thorns down upon his brow. She lived to see the day when he breathed his last. It cost Mary greatly to submit to God's will, didn't it? Think of all the various incidences that must have been running through her mind as she stood there at the foot of the cross and watched Jesus die. Now had come the time when the ultimate plan of God was coming to pass for her firstborn son. Jesus would be a martyr and he would die for the sins of the whole world.

Notice something else about Mary. It would be easy to miss it. It says Mary was standing there. She stood. She didn't faint, she didn't fall. Outwardly she was still that same calm woman who had met the salutation of the angel some three decades earlier. She said to that angel, "Behold the handmaid of the Lord, be it unto me according to thy word," Mary still showed that same kind of strength. So at this day she entered into her son's great suffering and she drank the cup right down to the bitter dreges.

It must have been a shock to all those people who heard Jesus shout, "My God, my God, why have you forsaken me?" What a painful shock that must have been; but it

ನನ್ನ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ನಾನು ಕೇಳಿದ ವಿವರಣೆಯ ತಪ್ಪು ಏನು? ಇಲ್ಲಿದೆ. ಕ್ರಾಸ್, ಪ್ಲಾಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಎಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ, ಜಗತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಣದಿಂದ ಹೊರಗುಳಿಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೆಲವು ಚರ್ಚ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳಿಂದ ಕ್ರಾಸ್ ಮೊಣಕಾಲಿನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಿಲುಬೆಯ ಮೂಲ ನೀಲನಕ್ಷೆಯ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು. ಈವ್ನ ಹಲ್ಲುಗಳು ಹಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆಯು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಯೇಸು ಈ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಅಥವಾ ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿದಾಗ ಅದು ಮೊದಲು ಇತ್ತು. ಅವನು ಇಡುವ ಪ್ರತಿ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಶಿಲುಬೆಯ ನೆರಳು ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಅವನ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ ಮರವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟ ಬೀಜಕ್ಕೆ ಜೀವ ಹಾಕಿದವನು ಯೇಸು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಲು ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೀರಾ? ಕಬ್ಬಿಣದ ಅದಿರನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದವನು ಯೇಸುವೇ, ಅದರಿಂದ ಸ್ಪೆಷ್‌ಗಳು ಕರಗುತ್ತವೆಯೇ? ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜುದಾಸ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಲ್ಪಡುವ ಭ್ರೂಣಕ್ಕೆ ಜೀವ ತುಂಬಿದವನು ಯೇಸು, ಯಾರು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಅವನಿಗೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? (ಕೊಲೊಸ್ಸೆ 1:15-16)

ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮರಣದಂಡನೆಯನ್ನು ಯೋಚಿಸುವುದು ಹೇಗಿತ್ತು? ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ಯಾವುದೇ ಕಲ್ಪನೆ ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಇದು ಆಕಸ್ಮಿಕವಲ್ಲ. ಅವನ ವಧು ಬಿಳಿ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಬದುಕುವ ಏಕೈಕ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಅವಳ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಅವನು ಸತ್ತರೆ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ತಿಳಿದಿತ್ತು ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಜನರೇ, ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಶಿಲುಬೆಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ನೋಡುವುದು ಏಕೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ, ಅವನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೇತಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: "ತಂದೆ, ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ." ಪ್ರೀತಿಯು ಅದರ ಮೂಲವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸ್ವರ್ಗದ ಸಿಂಹಾಸನದ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಬಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ಅಡ್ಡ ಮತ್ತು ಕ್ಷಮೆ ಆಕಸ್ಮಿಕವಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು.

4. ಕ್ಷಮೆ ನಿರಂತರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಯೇಸುವಿನ ಈ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾದದ್ದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: "ತಂದೆ, ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ." ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಅಪೂರ್ಣ ಉದ್ವಿಗ್ನತೆಯನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಇದು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುನರಾವರ್ತಿತ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಹೆಚ್ಚು ಅಕ್ಷರಶಃ, ಅನುವಾದವು ಯೇಸು ಹೇಳುವುದು, "ತಂದೆ,

didn't crush anybody's heart anymore than it crushed Mary's. She stood there and listened to that. Never has sorrow presented itself in a form more touching than we see in the life of Mary. But even in all of his bitter anguish, who is he concerned about? He's concerned about his mother, isn't he? Seeing her standing with John by her side, he said to his mother, "Dear woman," as the King James has it, "Behold thy son, here is your son." Now surely that was Jesus' way of saying to her and to John, that John was now going to take responsibility for Mary. Jesus' earthly life was about over and someone needed to take care of her. Though she was strong, she was going to need support. John was the one Jesus trusted to provide that support.

Perhaps it seems a little bit strange, but there was nobody there from her immediate family to help. Why did Jesus have to give that responsibility to John? Apparently, Joseph, her husband, had died. We don't know that for sure, but we don't have any mention of the name of Joseph after Jesus was 12 years old. So Mary is probably a widow. Jesus couldn't call on any of his brothers to come and take care of his mother because although she believed in him, John tells us that none of his brothers yet believed that he was the Christ. Apparently, none of them were around, they were long gone. They may never have even been there at all. So, he looks to John, his beloved friend, and says, "John, take care of this woman, she's your mother."

The Bible tells us that all the disciples deserted Jesus. But John was at the cross, standing at the very foot of the cross. Who knows where the other 11 or the other 10 were? Judas had killed himself, the other 10 were in hiding somewhere, but John was right there loyal to Jesus. Jesus knew he could trust John. So as John stands beside Mary, the mother of Jesus, Jesus says to John, "John, I know I can trust you. You are loyal to me, and you will be as loyal to my mother as you've been to me. I want you to take care of her." What a compliment that was to John. It meant more than just providing a roof over her head; it meant taking responsibility for her. The last time Mary is mentioned in the New Testament is in the book of Acts when she is in the presence of other disciples who are waiting for the gift of the Holy Spirit, but the Bible tells us that she's there with John. So, John is living up to the trust that Jesus put in him.

It's a powerful story; it's only part of the story, that's only one of the seven statements. There's so much richness in this scene of the death of Jesus Christ. But let's try to make three brief applications from this:

1. Grace is extended to those who fail. If there is one thing in John's life that he would like to have gone back and been able to undo and erase, it would have been the time

ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ." ನೀವು ಅದನ್ನು ನೋಡಬಹುದೇ? "ತಂದೆ, ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ."

ಎಷ್ಟು ಸೂಕ್ತ ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ತ್ಯಾಗವು ಒಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಆ ಶಿಲುಬೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಕ್ಷಮೆಯು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿದೆ. ಹೀಬ್ರೂ 9:26 ಹೇಳುತ್ತದೆ, "ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ಆತನು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ನಾವು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ, ನಾವು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಯೇಸುವಿನ ರಕ್ತವು ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುತ್ತದೆ." (1 ಜಾನ್ 1:7) ನಾನು ಆ ಪದವನ್ನು "ಎಲ್ಲಾ" ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ, ಅಲ್ಲವೇ? ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಪದ, ಆದರೆ ಇದು ತುಂಬಾ ಅರ್ಥ - ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುತ್ತದೆ - ನಾವು ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ನಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವ ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳು, ನಾವು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ ನಂತರ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳು.

ಎರಡು ಪದ್ಯಗಳ ನಂತರ "ನಾವು ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ, ಆತನು ನಂಬಿಗಸ್ತನೂ ನೀತಿವಂತನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಲು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಲು." (1 ಜಾನ್ 1:9) ನಂತರ ಎರಡು ಶ್ಲೋಕಗಳು ಜಾನ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, "ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳೇ, ನೀವು ಪಾಪ ಮಾಡದಿರುವಂತೆ ನಾನು ಇವುಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಪಾಪ ಮಾಡಿದರೆ ... ನಾವು ಜೀಸಸ್ ಕ್ರೈಸ್ಟ್, ನೀತಿವಂತ, ವಕೀಲರಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ." (1 ಜಾನ್ 2:1) ನಾವು ಯೇಸುವಿನ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ನಡೆಯಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದರೆ, ಆತನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ದಂಗೆಯೆದ್ದರೆ, ಪಾಪವನ್ನು ಪೋಷಿಸಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಕೆಲವು ಕ್ಲೋಸೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮರೆಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ನೀವು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಆಗಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ದೇವರಿಂದ, ಆದರೆ ನಮ್ಮ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ನಂತರ ನಾವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿರಲು ಮತ್ತು ಬಿಳಿಯಾಗಿರಲು ನಾವು ಪ್ರತಿದಿನ ತೊಳೆಯಲ್ಪಡುತ್ತೇವೆ. ಆಗ ದೇವರು ನನ್ನನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

5. ಕ್ಷಮೆಯು ಅನುಕರಣೀಯವಾಗಿದೆ.
ಅನುಕರಿಸಬೇಕಾದ ಮಾದರಿ. ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನ ಇತರರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಲು ಯೇಸು ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. "ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ದಯೆ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದಿರಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ದೇವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದಂತೆ ಪರಸ್ಪರ ಕ್ಷಮಿಸಿ." (ಎಫೆಸಿಯನ್ಸ್ 4:32) ಇತರ ಜನರ ಕಡೆಗೆ ಕ್ಷಮಿಸುವ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಕೀಲಿಯು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಕ್ಷಮೆಯ ಅರಿವು ಆ ಶಿಲುಬೆಯಿಂದ

when he too, like all the others, deserted Jesus, but he couldn't erase that.

Aren't you glad that when John made that mistake, the Lord didn't say "Okay John, you had your shot at it, but you messed up, just sit down. You're out." His grace was more than sufficient for John and he accepted John back and even gave him this blessed responsibility of caring for his mother. Folks, when you fail—not if you fail, but when you fail and we all will and we all do — turn back to Jesus like John did because our Lord is a Lord who is gracious and who will accept us back and restore us.

2. Water is thicker than blood. Now we've all heard that old expression: "Blood is thicker than water," In Jesus "Water is thicker than blood." The reference I'm trying to make is through the waters of baptism one comes in contact with the blood of Jesus Christ. When we confess our sins, express our belief in Jesus Christ and are buried in water baptism for the forgiveness of our sins, we are brought up, resurrected, out of that water a new life, creation. We become Christians. We become brothers and sisters of each other and of the Lord Jesus Christ. A new relationship is formed as we are born in water into a far more precious and far more powerful relationship than even than our own blood relationships. We who have been washed in the blood of Jesus Christ in the waters of baptism know that oftentimes, water is thicker than blood.

3. Never get beyond the call to honor our parents. Paul wrote "Children, obey your parents in the name of the Lord, for this is right—Honor your father and mother which is the first commandment with a promise—that it may go well with you and that you may enjoy long life on the earth." (Ephesians 6:1-3) Jesus, even in his dying moments, paid honor and tribute to his dear sweet mother. No matter what the circumstances might be for us, or what they might be for our parents, we never get too old, never get too sophisticated and never get beyond the call to honor our father and mother. Jesus, even in his dying moments, displays that very truth. Amazing Grace Lesson #1253 Steve Flatt March 10, 1996

The Darkest Hour

All of my life I've heard that the death of Christ was the central point in all history. Scripture bears that out, doesn't it? Paul says, "Far be it for me to glory in anything except the cross of my Lord Jesus Christ" (Galatians 6:14) and "For the message of the cross is foolishness to those who are perishing, but for those who are being saved it is the very power of God." (1 Corinthians 1:18)

We sing a lot of beautiful songs about the cross.
And I love that old cross where the dearest and best
For a world of lost sinners was slain
So I'll cherish the old rugged cross

ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ಷಮಿಸುವ ಜನರು ಕ್ಷಮಿಸುವ ಜನರು. ಯಾವುದೇ ವಿನಾಯಿತಿಗಳಿಲ್ಲ.

ಕೆಳಗಿನ ಅಕ್ರೋಸ್ಟಿಕ್ ನಿಮಗೆ ದೇವರ ಕೃಪೆಯ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ನೀಡಿದ
ಆರ್. ಅಡಿಕಲ್
ವ್ಯವಸ್ಥೆ
ಸಿ-ನಿರಂತರ
ಇಮಾದರಿ

ನಾವು ಆ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಆ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹೇಗೆ ಎಂದು ಸ್ಪಿಟ್ಟರ್ ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಪರ್ವತಗಳನ್ನು ಏರಲು ಅಥವಾ ಮ್ಯಾರಥಾನ್ ಓಡುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ನಮಗೆ ಹೇಳುವುದು ಸರಳವಾಗಿದೆ, ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ, ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಆ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಬನ್ನಿ, ಮಾಂಸದ ದೇವರು ಯೇಸು ನಿಮಗಾಗಿ ಆ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಸತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನಂಬಿರಿ, ಈ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಮನುಷ್ಯರ ಮುಂದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ, ನಿಮ್ಮ ಮರಣಕ್ಕೆ ಸಾಯಿರಿ. ಪಾಪಗಳು ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಲಾಗುವುದು, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು, ದೇವರು, ಕ್ರಿಸ್ತನ ರಕ್ತದಿಂದ ಶುದ್ಧವಾದ ಪಾಪದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದ ಹೊಸ ಜೀವನವನ್ನು ನಿಮಗೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಅಮೇಜಿಂಗ್ ಗ್ರೇಸ್ ಪಾಠ #1251 ಸ್ಟೀವ್ ಫ್ಲಾಟ್ ಫೆಬ್ರವರಿ 25, 1996

ಕ್ಷಮಿಸುವ ಶಕ್ತಿ

"ಅಪರಾಧಿಗಳಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮರಣದಂಡನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲಾಯಿತು. ಅವರು ತಲೆಬುರುಡೆ ಎಂಬ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಪರಾಧಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿದರು - ಒಬ್ಬನು ಅವನ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಅವನ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ. ತಂದೆಯೇ, ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವರು ಚೀಟು ಹಾಕುವ ಮೂಲಕ ಅವನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿದರು, ಜನರು ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತರು ಮತ್ತು ಆಡಳಿತಗಾರರು ಅವನನ್ನು ಮೂದಲಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವರು - ಅವನು ಇತರರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದನು, ಅವನು ದೇವರ ಕ್ರಿಸ್ತನಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸೈನಿಕರು ಸಹ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದರು, ಅವರು ಅವನಿಗೆ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು - ನೀನು ಯೆಹೂದ್ಯರ ರಾಜನಾಗಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಲಿಖಿತ ಸೂಚನೆ ಇತ್ತು, ಅದು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ: ಇವನು ಯಹೂದಿಗಳ ರಾಜ, ಅಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ

Till my trophies at last I lay down;
I will cling to the old rugged cross,
And exchange it some day for a crown

Another song says, "Nothing in my hand I bring, simply to thy cross I cling." That old rugged cross was erected on a hill called "Calvary," a place so well known for its stench of death that it had another name. They called it Golgotha, the place of the skull.

After a sham of a trial, before the Jewish high priest, Jesus was railroaded before a cowardly Roman governor by the name of Pontius Pilate. In fear and trembling he abdicated his responsibility and handed the man over to be crucified while ceremonially washing his hands of the whole matter. Beaten and scourged, Jesus trudged up that hill wearing a mocking purple robe and a crown of thorns. It was at 9:00 a.m. on a Friday that they nailed him to that cross. For three hours he heard the taunts and the jeers from the crowd below. "King of the Jews, Ha! He saved others, he can't save himself. If you're the son of God then come down off that cross."

At noon, something strange began to happen. An eerie darkness that quickly turned into a pitch blackness spread over the sky. It's as if somebody had shut the door and turned out the lights and said, "You're losing the light of the world." The darkness thickened for three hours and a frightening silence pervaded the entire hill. "At the sixth hour" (that's noon) "darkness came over the whole land until the ninth hour" (that's 3:00 p.m.) "And at the ninth hour Jesus cried out in a loud voice, 'Eloi, Eloi, lama sabachthani?'—which means, 'My God, my God, why have you forsaken me?'" (Mark 15:33)

I find it interesting that the words "cried out" in the Greek could be translated, "roar." It was the same word used for a lion's roar. He roared it from the cross, "Eloi, Eloi..." A lot of them didn't understand what he was saying. The next verse said, "Why he's calling for Elijah." No, he didn't say, Eli, Eli, he said, "Eloi, Eloi" (My God, My God) "lama sabachthani" (why have you forsaken me?)"

Of the seven statements Jesus made on the cross, this is the most crucial. Everything else He said you'd almost expect Him to say, wouldn't you? But if you knew the life of Jesus, you'd almost expect him to say, "Father, forgive them, for they know not what they do." It doesn't shock you that he would look over to a crucified crook and say, "Today, because of your faith, you'll be with me in paradise." And it certainly doesn't surprise us he would look down at his mother and motion to John and say, "Behold your son, and son, behold your mother." All those things would naturally come from the lips of Jesus.

ಅಪರಾಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಅವನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದನು: "ನೀನು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲವೇ? ನಿನ್ನನ್ನು ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು!" ಆದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅಪರಾಧಿ ಅವನನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದನು. "ನೀವು ದೇವರಿಗೆ ಭಯಪಡಬೇಡಿ," ಅವರು ಹೇಳಿದರು, "ನೀವು ಅದೇ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಕಾರಣ? ನಾವು ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅರ್ಹವಾದದ್ದನ್ನು ನಾವು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ಮನುಷ್ಯ ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಅವನು, 'ಯೇಸುವೇ, ನೀನು ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಯೇಸು ಅವನಿಗೆ, "ನಾನು ನಿನಗೆ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಇಂದು ನೀನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇರುವೆ" (ಲೂಕ 23:32)

ನೀವು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸುವಿಕೆಯ ದೃಶ್ಯದ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ನೀವು ಯಾವ ಪಾತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತೀರಿ? ನೀವು ಅವರ ಮುಖಗಳನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ನೆನಪಿಸುವ ಏನಾದರೂ ಇದೆಯೇ? ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಆ ಉತ್ತರ ಪೀಟರ್ ಆಗಿರಬಹುದು. ನೀವು ನಿಷ್ಕೆಯ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತೀರಿ, ಅವುಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲು ಮಾತ್ರ. ನೀವು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರೆಂದು ಮತ್ತು ಹತಾಶೆಯಿಂದ ಕುಸ್ತಿಯಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು: ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು: ದೇವರು ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬಹುದೇ? ಬಹುಶಃ, ನೀವು ಪಿಲಾತನೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಪಿಲಾತನ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪದವೆಂದರೆ, "ಬಹುತೇಕ", ಅಲ್ಲವೇ? ಅವರು ದೇವರ ಮಗನನ್ನು "ಬಹುತೇಕ" ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು "ಬಹುತೇಕ" ಸರಿಯಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಬಹುಶಃ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವು "ಬಹುತೇಕ" ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ. ನೀವು "ಬಹುತೇಕ" ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು "ಬಹುತೇಕ" ನಿಷ್ಣಾವಂತ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು "ಬಹುತೇಕ" ಶಿಸ್ತುಬದ್ಧ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಬದುಕಿದ್ದೀರಿ.

ಬಹುಶಃ ನೀವು ಮೇರಿ ಜೊತೆ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು, ನಿಷ್ಣಾವಂತ, ನಿಷ್ಣಾವಂತ, ನಿಜ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ದುಃಖ ಅಥವಾ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾದ ಮೇರಿಗಳು ಬಹಳಷ್ಟು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಥವಾ, ಬಹುಶಃ ಯಾರಾದರೂ ಜಾನ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನೀನೂ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದೀನಿ, ಆದರೆ ಅಂಜುಬುರುಕ, ಸುಮ್ಮನಿರುವೆ, ಭಯಪಡುತ್ತೀಯೆ. ಈ ಸ್ಥಳದ ಹೊರಗೆ, ನೀವು ಯೇಸುವಿನ ಶಿಷ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸುವಿಕೆಯ ಸುತ್ತಲಿನ ಪಾತ್ರಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನೀವು ನೋಡಿದಾಗ, ನೀವು ಯಾರೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸುತ್ತೀರಿ. ಆ ಎಲ್ಲಾ ಪಾತ್ರಗಳ ನಡುವೆ,

But this was different. Hanging there, looking down at his executors. Sure, it was magnanimous, sure it was compassionate. This was a cry, a desperate cry. "My God, my God, why have you forsaken me?" At the foot of the cross they didn't understand it, and a lot of people still don't today. What was he saying?

A cry of sadness. Do you know what that darkness that spread across the land for three hours represented? In scripture, darkness is always symbolic of evil. "Light has come into the world, but men loved darkness instead of light because their deeds were evil." (John 3:19) Satan's kingdom is called a kingdom of darkness. (Colossians 1:13) By contrast in dozens of scriptures, light is reflected with the presence and glory of God. The absence of light on that day signifies the absence of God. As God, the father, turned his back, it's as if he was calling the whole attention of the world to something he could not stand to look at himself.

You know we focus on the cry from Jesus, but I've often wondered what was going through the heart of the father as the darkness spread and the cry went up, and he heard the words, "My God, my God, why have you forsaken me?" It was a terrible cry of sadness.

A cry of separation. Let's get right down to the heart of it. What did Jesus mean? "My God, my God, why have you forsaken me?" That was recorded in Psalm 22:1. Some scholars have said, "Oh God was there, Jesus was just fulfilling prophecy by quoting scripture." No, it's much more than that.

It's interesting that the verb used there is exactly the same verb that Paul used in 2 Timothy 4:10 when he was writing about a former comrade named Demas. "Demas has forsaken me having loved this world too much." The word means "abandon." It means to leave, to run away from. Jesus cried, "My God, my God, why have you abandoned me?" Why have you run away from me? Why have you left me here? For the first time in all eternity, the most unimaginable thing that you could possibly comprehend has occurred. The Father, the Son, and the Holy Spirit, the eternal one Godhead, was divided. The Godhead is disjointed in that Jesus was separated from the Father. It never had happened before and never will happen again.

Why would God forsake Jesus anytime, much less right now at all times? What did Jesus do wrong? The answer is: Nothing. Nothing at all. You see it's not what he did that was wrong. It was what he was willing to do for our wrongs. One of the great verses to explain this cry in scripture "He himself bore our sins in his body on the tree, so that we might die to sins and live for righteousness; by his wounds you have been healed." See where the first part of the verse says, "He himself bore our sins in his

ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲ ಒಬ್ಬರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವನು ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನದ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದು. ನೀವು ಇದನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿದ ವಂಚಕನನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅವನಂತೆ, ನೀವು ಯೇಸುವಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಗಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಅವನಂತೆ, ನೀವು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ಊಹಿಸಲಾಗದ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಸಾಧ್ಯಗೊಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತು ಅವನಂತೆ, ಪಾಲ್ ಮೋಕ್ಷದ "ವರ್ಣನೀಯ ಉಡುಗೊರೆ" ಎಂದು ಕರೆಯುವದನ್ನು ನೀವು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದೀರಿ.

ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿದ ಕಳ್ಳನ ದೃಶ್ಯವು ನಮಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ? ಅದು ನಮಗೆ ಏನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ? ಕೇವಲ ಎರಡು ಮೂಲಭೂತ ವಿಷಯಗಳು, ಆದರೆ ಅವು ಮಾನವನು ಕಲಿಯಬಹುದಾದ ಎರಡು ಪುಮುಖ ಪಾಠಗಳಾಗಿವೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಳೆಯಲಾಗದ ಮೌಲ್ಯ ಮತ್ತು ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಳೆಯಲಾಗದ ಆಳ. ಇದೊಂದು ಸುಂದರ ಕಥೆ, ಹಲವು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ನಿಗೂಢ ಕಥೆ. ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದ, ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿದ ವಂಚಕನ ಕಥೆಯು ಇಂದು ದೇವರ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಕೆಲವರಿಗೆ ವಿವಾದವಾಗಿದೆ, ಒಬ್ಬರು ಹೇಗೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಜನರೇ, ಇದನ್ನು ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ದೇವರು ತನ್ನ ಚರ್ಚ್ ಅನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಮೊದಲು ಯಾವುದೇ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಇರುವ ಮೊದಲು ಈ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಷಯ ಸಂಭವಿಸಿದೆ. ಕಥೆಯು ಇತಿಹಾಸದ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ದಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಬೈಬಲ್‌ನ ಯಾವುದೇ ಪುಟದಂತೆ ನಮಗೆ ಸಚಿತ್ರವಾಗಿ ತೋರಿಸುವುದು, ಆ ಎರಡು ಶಕ್ತಿಯುತ ಪಾಠಗಳು: ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಳೆಯಲಾಗದ ಮೌಲ್ಯ ಮತ್ತು ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಳೆಯಲಾಗದ ಆಳ.

ಜೀಸಸ್ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ಏಳು ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಅವರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಟ್ರಾಜಿಡಿಗಳು ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡ ನೋಟ್‌ಬುಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೂಚ್ಯಂಕ ಪುಟದಂತಹ ಧೈಯವನ್ನು ಸಾರಾಂಶಗೊಳಿಸಿದವು. ನೀವು ತಿರುಗಿ ಮತ್ತು ಪುತಿ ಚಿಕ್ಕ ಟ್ರಾಜಿಡಿ ಹಿಂದೆ ವಸ್ತುಗಳ ಪರಿಮಾಣವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಿರಿ.

1. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಳೆಯಲಾಗದ ಮೌಲ್ಯ.

ಯೇಸುವು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿದ ವಂಚಕನನ್ನು ತನ್ನ ಸೇವೆಯ ಮೂಲಕ ಜನರನ್ನು ಹೇಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಆ ಜನರು ಅಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಆತನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಅವರು ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ನೀಡುವುದರಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರು ಅದೇ ಕಾಳಜಿ ಮತ್ತು ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ ತನ್ನ ಸುವಾರ್ತೆ, 8 ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಅವನು

body on the tree." (1 Peter 2:24) You see it's if all the sins of humanity have been gathered into one huge, stinking, filthy, sewage pile dumped upon Jesus Christ while he hung on that cross. In a way that we can't even pretend to understand, all the sins of the world were put upon the cross of Jesus. "God made him who had no sin to be sin." (2 Corinthians 5:21)

"The wages of sin is death." (Romans 6:23) The word "death" in the Greek doesn't mean termination, it just means separation. That's why we use it in a number of different contexts. When one die physically they don't just terminate or cease to exist as their spirit is separated from their earthly tent. That's all death is, it's just a separation. The death that's talked about in Romans 6:23 as compensation for our sins, it's not a physical death and it's not a physical death, the separation of the soul from the body; it is a separation from God. That's frightening, that's eternal.

Remember the parable of the prodigal son? When that prodigal son was in the depth of his sin, where was he? He was separated from the father, wasn't he? He was away in a foreign land, dwelling in his sin. When the boy came back home, the father turned to the other son and said, "This your brother was dead, but he's alive again." What does he mean he was dead? He wasn't dead. Yes, he was. He was separated from the love of the father, and that father must have wondered at times if he would ever come home. The Son of God that we call Jesus was separated from his Father not by his own sin, for he had none, but because he bore all ours.

The best commentary and the best picture of the cross, and particularly this cry: "My God, my God, why have you forsaken me?" Leviticus 16. Since the Old Testament is a tutor to help us understand the new, Leviticus 16 should help us understand this cry from the cross. There were three sacrifices that were made by the Israelites involving two goats and a bull. First, the bull was offered for the sins of Aaron so that he could intercede for the people. Then a goat was offered sacrificed for the sins of the people. A second goat, the third animal, was brought before the people. "When Aaron was finished making atonement for the Most Holy Place, the Tent of Meeting and the altar, he shall bring forward the live goat. He is to lay both hands on the head of the live goat and confess over it all the wickedness and rebellion of the Israelites—all their sins—and put them on the goat's head. He shall send the goat away into the desert in the care of a man appointed for the task. The goat will carry on itself all their sins to a solitary place; and the man shall release it in the desert." (Leviticus 16:20-22)

Now do you get the picture? A goat would be brought, and Aaron would take his hands and put them on the head

ಮಾತನಾಡುವ ಜನರ ಗುಂಪಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಕೂಡಿ ಕೂಂಡಿದ್ದಾನೆ, ಆಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಆ ಗುಂಪು ಬೆಳಕಿನ ಕಿರಣವನ್ನು ನೋಡಿದ ಜಿರಳೆಗಳಂತೆ ಚದುರಿಹೋಯಿತು. ಯಾರೋ ತಮ್ಮ ಶ್ವಾಸಕೋಶದ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ "ಕುಷ್ಠರೋಗ" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾರೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾನವೀಯತೆಯ ಸಮೂಹ, ವಾಕಿಂಗ್ ಗಾಯ, ಕೊಳೆತ ಹುಣ್ಣು, ಬಹುಶಃ ತೋಳಿಲ್ಲ, ಬಹುಶಃ ಮೂಗು ಇಲ್ಲ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಒಂದು ಅಂತಿಮ, ಹತಾಶ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕುಷ್ಠರೋಗಿಯು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿ, "ಗುರುವೇ, ನೀವು ಬಯಸಿದರೆ, ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಬಹುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ನೋಡಿ, ಆ ಕುಷ್ಠರೋಗಿಯು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿದ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಹತಾಶ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕುಷ್ಠರೋಗಿಗೆ ಯೇಸು ಏನು ಮಾಡಿದನೆಂದು ನಿಮಗೆ ನೆನಪಿದೆಯೇ? ಯೇಸು ಕೈಚಾಚಿ ಅವನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದನು. ಆ ತೆರದ, ರಕ್ತಸ್ರಾವದ ಹುಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಅವನು ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟನು. ಈಗ ನೀವು ಪೀಟರ್ ಮತ್ತು ಜಾನ್ ಪೂದೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು, "ಅಯ್ಯೋ ಇಲ್ಲ, ಮಾಸ್ಕರ್, ಮಾಸ್ಕರ್, ಮಾಡಬೇಡಿ, ಅವನನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಡಿ!" ಅವರು ಏಕೆ ಮಾಡಿದರು? ಯೇಸು ಕುಷ್ಠರೋಗಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟದೆ ಅವನನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲವೇ? ಖಂಡಿತ ಅವನು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಅವನು ಅದನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡಿದನು? ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಳೆಯಲಾಗದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಅವರು ನಮಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಜನರೇ, ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮೌಲ್ಯವಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಅಥವಾ ಅವಳು ಮನುಷ್ಯ. ಈಗ ಜಗತ್ತು ಅದನ್ನು ಖರೀದಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಹೇಗೆ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ, ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬಹುದು ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಮೌಲ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಜಗತ್ತು ನಮಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ನೀವು ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮೆಶ್ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ನೀವು ಪ್ರಪಂಚದ ಮೌಲ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೀರಿ. ದೇವರು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, "ಇಲ್ಲ, ನೀವು ನನ್ನ ಪ್ರತಿರೋಧದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ನೀವು ಮೌಲ್ಯಯುತರು, ಎಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅನನ್ಯರು."

ಜೀಸಸ್ ಜಾನ್ 8 ರಲ್ಲಿ ವ್ಯಭಿಚಾರಿ ಮಹಿಳೆಗೆ ಅದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಲಿಸಿದರು. ನೀವು ಅವಳ ಕಥೆಯನ್ನು ನೆನಪಿದೆಯೇ? ಆಕೆಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಯಾವುದೇ ಆಧಾರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆ ವ್ಯಭಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಪಾಪ ಎಂದು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥಳೆಂದು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಅವಳ

of that goat. He would say, "All our sins we put on this goat's head." All the lust, all the adulteries, all the lies, all the thefts, all the gossip, all the hatred and all of any other sin was symbolically put on the goat. That goat would be led by a man until it was so far out in the desert that it could never find its way back to camp again. That man would take his shoe or sandal and kick that goat and say, "Get out of here, be gone, be vanished." Do you realize we get our English word, "scapegoat" from that very passage? Placing all the blame, all the sins on a third party? That's surely seems like a silly tradition. Why do they do that?" For 1,500 years, the Israelites obeyed that command. They sent that scapegoat out into the desert signifying the vanishing of sin.

For six long hours Jesus hung on a cross, and it must have seemed like six millennia. Like the goat when left alone in the desert, he was left alone. He cried out "My God, my God, why have you forsaken me?"

3. A cry of substitution. "He himself bore our sins in his body on the tree, so that we might die to sins and live for righteousness; by his wounds you have been healed." (1 Peter 2:24). "By his wounds you have been healed." "God made him who had no sin to be sin for our sakes so that in him we might become the righteousness of God." (2 Corinthians 5:21) See the substitution?

It's incredible. Somehow God took the ones who were sinless, holy, spotless and pure and made him as filthy as sewage and somehow when I come humbly, obediently and in faith to Christ God transfers to me the beauty, the purity, and the grace of Jesus Christ. That is the most powerful, most unbelievable and most incomprehensible thought that a human can bear, Jesus' righteousness being transferred to sinful man. "My God, my God, why have you forsaken me" Could be considered a cry of substitution.

If Jesus had not interceded, if everything had just got along in the natural course of things, that's the cry that you and I would be offering on our death and at the events of the Judgment. "My God, my God, why have you forsaken me?" But Jesus said those words so that I don't have to, so that you don't have to.

You probably have heard the story before or maybe even saw the man on the *Today Show* about eight years ago. But it was probably to me the best illustrations of this idea of the cry of substitution. Early one morning I happened to see a man by the name of Francesca Geraszchnevik interviewed early in the morning on the *Today Show*. They interviewed him because he was a survivor of Auschwitz, the terrible concentration camp that was right in the middle of the Holocaust. But Geraszchnevik had a particularly interesting story because he told about the

ಕಣ್ಣುಗಳು ಯೇಸುವಿನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದಾಗ, ಆ ಇತರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳು ಕಂಡ ದ್ವೇಷ ಮತ್ತು ಕಹಿಯನ್ನು ಅವಳು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಮನವಿಯೊಂದಿಗೆ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದಳು, ಮತ್ತು ಅವನು ಅವಳ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿದನು.

ಮತ್ತು ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುವಾರ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಸಮರಿಟನ್ ಮಹಿಳೆ, ಆ ಮರದ ಮೇಲೆ ಜಕ್ಕಾಯಸ್ ಮತ್ತು ಕುರುಡು ಬಾರ್ಟಿಮೇಯಸ್. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮರಣಹೊಂದಿದ ಈ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದಾಗ ನಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಳ್ಳನ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲವೇ? ಅವನ ಹೆಸರು, ಅವನ ಊರು, ಅವನು ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಏನು ಮಾಡಿದನು ಅಥವಾ ಅವನು ಯೇಸುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ತಿಳಿದಿದ್ದನು ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅವನು ದೇಶಪ್ರೇಮಿ, ರೋಮನ್ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಭೂಮಿಯಿಂದ ಓಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಯಹೂದಿ ಉತ್ಸಾಹಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಊಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ನನಗೆ ಅನುಮಾನವಿದೆ. ಅದು ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಲ್ಯೂಕ್ ನಮಗೆ ಹೇಳಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ಅನುಮಾನವಿದೆ. ಮತ್ತು ಲ್ಯೂಕ್ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲೋ ಇತರ ಇತಿಹಾಸಕಾರರು ಅದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇಲ್ಲ, ಯೇಸುವಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಕೇವಲ ವಂಚಕನಾಗಿದ್ದನು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನಾವು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವನು ಕೇವಲ ಕಳ್ಳನಾಗಿದ್ದನು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಅವನ ಶಿಕ್ಷೆಯ ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದು, ಅವನು ಅತ್ಯಂತ ಕೆಟ್ಟವನಾಗಿದ್ದನು. ಅವರು ಅಭ್ಯಾಸದ ಅಪರಾಧಿಯಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಕಳ್ಳತನಕ್ಕಾಗಿ ರೋಮನ್ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ, ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತುಂಬಾ ತೀವ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ದುಷ್ಟತ್ವಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, "ಸರಿ, ಅವನು ಕೆಟ್ಟವನಾಗಿದ್ದರೆ, ಯೇಸು ನಮಗೆ ಏನು ಕಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ?"

2. ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಳೆಯಲಾಗದ ಆಳ

ಅವರು "ಗೋಲೋಥಾ" ಅಥವಾ ತಲೆಬುರುಡೆಯ ಸ್ಥಳ ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಆ ಶಿಲುಬೆಯತ್ತ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಅಲೆದಾಡಲು ಬಿಡೋಣ. ಅದು ಬಂಜರು, ಅದು ತಲೆಬುರುಡೆಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ತಲೆಬುರುಡೆಗಳು ಬಿದ್ದ ಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ನೀವು ಬೆಟ್ಟದ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆ ಮೂರು ಸಿಲೋಯೆಟ್ ಶಿಲುಬೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಊಹಿಸಿ. ಅವರು ಅಪರಾಧಿ ಎಂದು ಕರೆಯುವವರ ಮುಖವನ್ನು

time in 1941 when there was an escape in July at Auschwitz. And whenever that occurred, the commandant of that concentration camp always did the same thing. To discourage future escapes, he would gather all of the inmates and all of the prisoners out into the courtyard, and they would randomly draw 10 names. And those 10 would be put into an open pit and it would be covered up. And they would be left there until they would starve to death or dehydrate. And everybody would watch them dying every day. They began to call the ten names, and the tenth name called was the name Francesca Geraszchnevik.

Geraszchnevik said, "I fell to my knees and I began to weep uncontrollably. I begged." I said, "I've got a wife, I've got children, please, please, don't do this to me." And all of a sudden out of nowhere stepped forward a man by the name of Maximilian Cole. Cole was not even Jewish. He was in that concentration camp as a sympathizer. Cole had come in February of '41, this was in July, and already he had earned the nickname, "The Angel of Auschwitz," because he shared his food, and he took care of the sick, and he tried to encourage the downtrodden. He spoke up and said, "Commandant, may I say a word?" It was remarkable that he wasn't shot on the spot. But for reasons we will never know, the commandant turned to Cole and said, "Yes, you can." He said, "May I take his place? I'm older - you won't get as much work out of me." Well, the Nazi mind picked up on that and allowed it. And Maximilian Cole was thrown into that pit with the other nine. Six weeks later on August the 14th, he was the only one left living. Rather than allowing him to die of starvation, they injected him with phenol and he died.

I don't know if Geraszchnevik is still living, but he was as of eight years ago. And when they interviewed him, his comment was, "I didn't get a chance to say a word to him, but I looked into his eyes as they led him away. And he knew how grateful I am. Every August 14th, Geraszchnevik goes back to Auschwitz as a memorial. And in his backyard is a metal plaque that he fashioned with his own hands, and everyday he expresses his gratitude to a man by the name of Maximilian Cole. We have very little in common with Francesca Geraszchnevik. We don't speak the same language, we don't know the same people. We don't even claim the same homeland. But we've got a couple of things very much in common with him. Somebody died to save our lives and we both lived the rest of our lives in absolute gratitude. That's what everybody who's a Christian has in common with Geraszchnevik, Although Geraszchnevik's is physical and ours is spiritual.

They gave a lot of jeers at Jesus and a lot of taunts. There was one of them that was true. Yes, there was one that was true. They said, "He saved others, but he can't save himself." That was true. Oh, he could have saved himself, Matthew 26:53. Several hours he told Peter, "Don't you know I could call down 12 legions of angels?" He could

ನೋಡಲು ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ.

ನಾವು ಅವನನ್ನು ನೋಡುವಾಗ, ಅವನ ಮುಖವು ಬೂದು, ಬೂದಿ ಮತ್ತು ಅವನು ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಜೈಲು ಮತ್ತು ಜೈಲಿನಲ್ಲಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದಷ್ಟು ದಣಿದಿದೆ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮುಳುಗಿವೆ ಮತ್ತು ಹತಾಶೆಯು ಅವನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂತೋಷದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದೆ. ಅವನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. "ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸೋಣ" ಎಂದು ಅವನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ, "ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸೋಣ." ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಆ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಅವನ ಮರಳು ಗಡಿಯಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮರಳಿನ ಕಣಗಳು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿವೆ.

ಆದರೆ ನಂತರ ಅವನು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಶಿಲುಬೆಗೆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಯಾರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮೊಳೆಯಲಾಗಿದೆಯೋ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ: ಯಹೂದಿಗಳ ರಾಜ. ಈ ವಂಚಕನು ಈ ಹಿಂದೆ ಯೇಸುವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ, ಬಹುಶಃ ಅವನು ನೋಡಿದ್ದಾನೆ. ಬಹುಶಃ ಅವನು ಪವಾಡವನ್ನು ನೋಡಿರಬಹುದು, ಬಹುಶಃ ಯೇಸು ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದನ್ನು ಅವನು ನೋಡಿರಬಹುದು, ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಭೂಮಿಯ ಕಲ್ಪಶವನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಉಪ್ಪಿನಂತೆ ಪರಿಗಣಿಸುವುದನ್ನು ಅವನು ನೋಡಿರಬಹುದು, ಬಹುಶಃ ಅವನು ಅವನ ಬೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಕೇಳಿರಬಹುದು, ಅಥವಾ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಜೀಸಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಇದೀಗ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು, ಶಿಲುಬೆಗೆರಿಸಿದ ಬಡಗಿಯ ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳು ಗಾಳಿಗಾಗಿ ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಅವರ ಚರ್ಮವು ಹರಿದು ರಕ್ತಸ್ರಾವವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಈ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಈ ಮನುಷ್ಯನ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಇತ್ತು. ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ ಏಕೆ ಶಾಂತವಾಗಿದ್ದನು? ಎಲ್ಲರೂ ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನು ಏಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿ ಮೌನವಾಗಿದ್ದನು? ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಅವನು ನೋವಿನಿಂದ ಏಕೆ ಕಿರುಚುವುದಿಲ್ಲ? ನಂತರ ಅದ್ಭುತ ಏನೋ ಸಂಭವಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು.

ಈ ಮೋಸಗಾರ, ಈ ಕಳ್ಳ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಮರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅವನ ನೋವಿನ ತೀವ್ರತೆಯು ಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಮಂದವಾಗುತ್ತದೆ, ಉಗುರುಗಳ ಕುಟುಕು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಮರೆತುಹೋಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಈ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ತೆಗೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. "ಯಾರಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಗೊತ್ತು" ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅವನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಅವನು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಮೆಸ್ಸೀಯನ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ

have saved himself, but he could not have made that whole statement true. He saved others, but he couldn't save himself. If he was going to save others, he could not save himself. "My God, my God, why have you forsaken me?" was the cry of substitution. Amazing Grace Lesson #1254 Steve Flatt March 17, 1996

The Words of Humanity

"Later, knowing that all was now completed, and so that the Scripture would be fulfilled, Jesus said, 'I am thirsty.' A jar of wine vinegar was there, so they soaked a sponge in it, put the sponge on a stalk of the hyssop plant, and lifted it to Jesus' lips." (John 19:28)

On the surface, that statement doesn't mean anything to us. It's exactly what you'd expect from a dying man who's parched and dehydrated after six hours on a cross. "I'm thirsty." Sure, that's what he's going to say. But I think he says much more. I would suggest to you that this was a claim of completion.

Perhaps you remember that there were two drinks that were mentioned at the cross. It's helpful to know which is which. In Matthew 27:34 as Jesus was being put on the cross, the Bible tells us that he was offered a drink that's called, "wine mixed with gall." The gall was a narcotic agent, a numbing agent. Even the cruel Romans had a touch of mercy in them. Before they would put a man up on the cross, they gave him something to just blur his mind and to allow him to withstand the pain. When Jesus was offered that, he refused. He said, "No."

"Why would he refuse it?" One reason is surely Jesus would choose no escapes or shortcuts. He was determined to endure the full brunt and the full wrath of the cross. Jesus wanted his full mental faculties while he hung there so that he could summarize his whole life and ministry in these seven statements made from the cross.

But six hours later another drink is offered. It's identified to us as wine mixed with vinegar. It was different. It was a cheap wine, hardly fermented, if fermented at all; it was wine mixed with vinegar. The scholars usually say, "One part wine, two parts vinegar." It had no gall, it had no numbing effect. If anything, it would stimulate his senses. And Jesus said, "I am thirsty," and they gave that to him.

So why did he drink the second drink?" Look at verse 28. "Later, knowing that all was now completed and so that Scripture would be fulfilled, Jesus said, 'I am thirsty.'" Folks, there is another evidence that is God hanging on the cross. You see I'm convinced that only God could know what Jesus knew at that moment. After six hours of excruciating, mind-blurring pain, and just moments before he was going to die, that man hanging on the cross reflected on the 700-plus prophecies about his life to see if

ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಈ ಮನುಷ್ಯನ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕ್ರೂರ ವಂಚಕ, ಅವನು ಯಾವುದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸದೆ ಬಹಳ ದಿನಗಳಾಗಿವೆ. ಇದು ವಿಚಿತ್ರವೆನಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಭಾವನೆ ಇದೆ.

ಒಂದು ಅಡಚಣೆ ಇದೆ. ಅವನ ಆಲೋಚನಾ ಸರಣಿಯನ್ನು ಮುರಿಯುವ ಪೋಫೋರ್ನ್ ತರಹದ ಧ್ವನಿ ಇದೆ. ಇದು ಇನ್ನೊಂದು ವಂಚಕನಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಹ. ಧ್ವನಿ ಕಹಿ ಮತ್ತು ಕೊಳಕು. ನೀವು ನೋಡಿ, ಬೇರೆಯವರು ಸಹ ಯೇಸುವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಪರಾಧಿ ನಮ್ಮ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸಹಾನುಭೂತಿ ಮತ್ತು ಕಾಳಜಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಿನಿಕತನದ ಬಿರುಕು ಬಿಟ್ಟು ಮಸೂರದ ಮೂಲಕ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇಬ್ಬರು ಜನರು ಜೀಸಸ್‌ಗೆ ತುಂಬಾ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲವೇ? ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಭಗವಂತನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದ್ಧರಾಗಿ ಹೊರಬರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಅವನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಒಂದೇ ಆಗಿವೆ ಎಂದು ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ? ನಾನು ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದರ ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಉದಾಹರಣೆ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಒಬ್ಬರು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದನ್ನು ವಿನಂತಿಸಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು, ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಜನಸಮೂಹದ ತಮಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಸೇರಲು ಬಯಸಿದರು. "ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತನಾಗಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಓಹ್, ನೀವು ಅದರಲ್ಲಿರುವಾಗ, ನಮ್ಮನ್ನೂ ಉಳಿಸಿ!" ಇದು ಕೇವಲ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತಿನ ಈಟಿಯಾಗಿತ್ತು. ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಮೌನ.

ಆ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಕಳ್ಳನು ಇತರ ಸಹವರ್ತಿ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ನಾನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ದುಃಖವು ಕಂಪನಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬದಲಾಗಿ, ಅತ್ಯಂತ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ವಿಷಯ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವಂಚಕನು ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಯೇಸುವಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಎಷ್ಟು ಜನರು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಇರುವವರು, ಸೈನಿಕರು, ಮೇರಿ ಮತ್ತು ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಭಯವಾಯಿತು ಎಂದು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಖಾತರಿ ನೀಡುತ್ತೇನೆ. "ನೀವು ದೇವರಿಗೆ ಭಯಪಡುವುದಿಲ್ಲವೇ?" ಕಳ್ಳ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ? "ನೀವು ಒಂದೇ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾದ ಕಾರಣ, ನಾವು ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿ

they were all fulfilled. The following are prophecies just about Jesus' death.

The betrayal by a familiar friend. (Psalm 41:9)

The forsaking of the disciples. (Psalm 31:11)

The false accusations. (Psalm 35:11)

The silence before his judges (Isaiah 53:7)

Being found guiltless (Isaiah 53:9)

The numbering of him with the transgressors. (Isaiah 53:12)

Being crucified. (Psalm 22:16)

The mocking of the spectators. (Psalm 109:25)

The taunt of non-deliverance. (Psalm 22:7,8)

The gambling for his very garments. (Psalm 22:18)

The prayer for his enemies. (Isaiah 53:12)

Being forsaken of God. (Psalm 22:1)

The yielding of his spirit into the hands of the Father. (Psalm 31:5)

The bones not being broken. (Psalm 34:20)

The burial in a rich man's tomb. (Isaiah 53:9)

They gave me vinegar for my thirst (Psalm 69:21)

Did you know there were that many prophecies just about the death? Was this man just a man? As he was thinking through all of those, one came to his mind not yet fulfilled, one last prophecy. Psalm 69:20 prophesied that vinegar would be offered and it would be consumed, and Jesus, knowing that he would and that he must fulfill all prophecy, said something to cause that fulfillment. He said, "I am thirsty." They gave him the vinegar. It was a claim of completion. But even more important than that, it was a claim of incarnation.

There could have been two reasons Jesus made this statement from the cross. One, it was to complete prophecy; and second, because the man was thirsty. The first reason shows us that he was God while the second reason shows that he was man. Together, they validate again the greatest claim in all history, the claim of incarnation. Incarnation just means that this man, Jesus, was God come packaged in the flesh. There are claims to that all the way through the Bible. John began his gospel with "In the beginning was the Word" (that was a metaphor for Jesus). "In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God." (John 1:1) And then 14 verses later, he said, "And the Word became flesh and dwelled right here among us."

Colossians 2:9 says, "For in Christ all the fullness of the Deity lives in bodily form," Or, 1 Timothy 3:16, Paul says to Timothy, "He appeared in a body and was vindicated by the Spirit," and the list goes on and on. I can't stress this enough. The claim of incarnation is the Continental Divide of faith, it flows one way or the other. You see the world loves Jesus. Ninety percent of America even claims to be Christian, everybody likes Jesus because he was loving and nice and warm and fuzzy and the world is

ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅರ್ಹವಾದದ್ದನ್ನು ನಾವು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಆದರೆ ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, "ಯೇಸು, ನೀನು ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ." ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸೈನಿಕನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ, ಮೇರಿ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಒರೆಸಿಕೊಂಡು ಆ ಕಳ್ಳನ ಮುಖವನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ? ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ದೇವತೆಗಳು ಏದುಸಿರು ಬಿಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಏಕೆ ನೋಡುತ್ತೇನೆ.

ಆದರೆ ದೇವರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಬರದಿದ್ದಾಗ, ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲರೂ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದಾಗ, ದೇವತೆಗಳು ಸಹ ಅಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಮತ್ತು ನರಕದ ರಾಕ್ಷಸರು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರು ಯೋಚಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾದ ಅತ್ಯಂತ ಉದಾತ್ತ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ದೇವರ ಮಗನನ್ನು ಕೊಂದರು. ಇದು ಒಂದು ಮೋಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು, ದೇವರ ಪರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಡಿಮೆ-ಜೀವನದ ವಂಚಕನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ, ಅವನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅವನು ತನ್ನ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಆತನನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಕೈಬಿಡದವನಾದ ಪೀಟರ್ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಸ್ಥನಾದ ಪಿಲಾತನು ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಕೈತೊಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಜನಸಮೂಹವು ಚಂಚಲವಾಯಿತು, ಶಿಷ್ಯರು ಓಡಿಹೋದರು, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಒಬ್ಬ ವಂಚಕನು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಬರಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರೆ ನೀವು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ನಂಬಬೇಕು. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಆಗಲು ನಾನು ಏನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ನಾನು ಏನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಜನರೇ, ನೀವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಕಷ್ಟ. ನೀವು ಆ ರೇಖೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಸೆಳೆಯುತ್ತೀರಿ?

ಕಾಯಿದೆಗಳ ಪುಸ್ತಕವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದವರ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಯಾವ ಬೇರೆ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ, ನಾನು ನೋಡಿದ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳದಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕ್ರಾಸ್ಪುಲ್ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

1. **ಅವನು ಹೊಲಸು ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದನು.** ಅವನು ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ, "ನಾನು ಏನನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವನು ಪಾಪಿ ಎಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, "ನಾನು ಮಹಾಪಾಪಿ. ನಾನು ಈ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡಲು ಅರ್ಹನು. ನಾನು ಸಾಯಲು ಅರ್ಹನು," ಎಂದು

anxious to talk about him being a good teacher, a great philosopher and a kind man. But unless you accept him as God come in the flesh, then the Bible makes no rhyme or reason. It is the crucial claim in all humanity. If you believe he is God come in the flesh, everything else fits. He walked on water? Sure, the one who made the water can walk on it, can't he? That he came out of the grave? The one who altered life, is it any surprise that death couldn't hold him? The fact that he could say, "Your sins are forgiven," hanging on the cross. If he's God on that cross, it's no surprise that his death would have a saving significance.

The critical decision of our lives is: Was this man really God? Or, was God really this man? That's it. And the claim, "I AM thirsty," says, "Yes." Yes, he was. He was God come in the flesh.

I want to suggest to you that's there's a very practical day-to-day way that the incarnation of Jesus, God come in the flesh, means everything to us. The God who put the stars in the sky, who spoke the world into existence and who gave you life in your mother's womb, that God came, lived and died on a cross so that he could feel what you feel, sweat like you sweat, hurt like you hurt and cry like you cry. The sad reality is that most people acknowledge Jesus and I'm even talking about Christian folks now, but they have precious little understanding of how he really wants to impact their day-to-day living.

Most people see Jesus as a man who came to set up a religion, Christianity, an institution, the church, a code of conduct, the Bible and they think that's it. No! Jesus didn't come to this earth and hang on that cross to establish religion. He came to re-establish relationships.

You may have heard that before but still not understand. You believe Jesus came in the flesh, he's been here, done that, gone back to heaven and what he did was important, case closed. How do you have relationship with somebody who's not here? You can't see him, touch him, feel him or hear him. We're like the little six-year-old girl who had a bad dream. Her mother went in to her bedroom while she was crying and trying to give her courage and get her independence growing, she stroked her and said, "Now honey, go back to bed, Jesus is here with you." The little girl looked back and said, "Well good, you stay here with Jesus, I'm going in there with daddy."

Now we laugh at that, but that's the way most people I know really operate about Jesus. A lot of folks believe that Jesus is around somewhere, but we need something flesh and blood to snuggle up with. We need somebody we can get a hold of, somebody who can touch us, somebody who can really understand us. If there is ever a passage that answers the question: Does Jesus care? Can he touch us?

ಉಸಿರುಗಟ್ಟುತ್ತಾರೆ.

2. **ಯೇಸು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಶುದ್ಧನೆಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಅವನು ಬಂದನು.** ಆದರೆ ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವ ತಪ್ಪನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದನು. ವಂಚಕ, "ನಾನು ತಪ್ಪಿತಸ್ಥ, ದೇವರು ಮುಗ್ಧ, ನಾನು ತಪ್ಪು, ಅವನು ಸರಿ, ನಾನು ಕಳೆದುಹೋಗಿದ್ದೇನೆ, ಆದರೆ ಅವನು ರಕ್ಷಕ." ವಂಚಕನು ಅವನು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿರುವ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತನ ಬಗ್ಗೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತ, "ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಆದರೆ ಅವನು ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.
3. **ಈ ಜೀವನವನ್ನು ಮೀರಿದ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಯೇಸುವಿಗೆ ಇದೆ.** ಆ ಕಳ್ಳನು ತನ್ನ ಗಂಟೆಯ ಲೋಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ಧಾನ್ಯಗಳು ಉಳಿದಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಅವನು ಸಾಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವನು ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ, "ಗುರುವೇ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ?"

ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಜೀಸಸ್ ಈ ಕಳ್ಳನ ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಅವನ ನೋವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ, ಯೇಸು ಈ ಕಳೆದುಹೋದ, ಒಂಟಿ ಕುರಿಯನ್ನು, ಮುರಿದು, ಮೂಗೇಟಿಗೊಳಗಾದ ಮತ್ತು ಮಡಿಕೆಗೆ ಕುಂಟುತ್ತಾ ಕುಂಟುತ್ತಿರುವಾಗ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಕುರಿಯು ಕುರುಬನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಾನು ಒಳಗೆ ಬರಬಹುದೇ? ನಾನು ಅರ್ಹನಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಾನು ಒಳಗೆ ಬರಬಹುದೇ? ಯಜಮಾನನೇ, ನೀನು ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ?" ಒಳ್ಳೆಯ ಕುರುಬನು ಕುರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ಒಳಗೆ ಬನ್ನಿ. ಇಂದು, ನೀವು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೀರಿ." ಮಾನವನ ಅಳೆಯಲಾಗದ ಮೌಲ್ಯ, ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಳೆಯಲಾಗದ ಆಳ.

ಯೇಸುವಿನ ಶಿಲುಬೆಯ ಕೆಳಗೆ ಹಾಡಿನ ಪದಗಳು ಈ ಪಾಠವನ್ನು ಸಾರಾಂಶಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ "ಜೀಸಸ್ನು ಆ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ, ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನನಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನರಳುತ್ತಿರುವ ಒಬ್ಬನ ಮರಣದ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಬಹುದು; ಮತ್ತು ನನ್ನ ಹೃದಯದಿಂದ, ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ನಾನು ಎರಡು ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ: ಅವನ ಅದ್ಭುತ ಪ್ರೀತಿಯ ಅದ್ಭುತಗಳು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕತೆ" ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ನಾವು ಉಳಿಸುವ ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಮೇಜಿಂಗ್ ಗ್ರೇಸ್ ಪಾಠ

#1252 ಸ್ಟೀವ್ ಫಾಟ್ಸ್ ಮಾರ್ಚ್ 3, 1996

Can we touch him? Can he really meet my needs today? It's the scripture we're studying now. Jesus said, "I am thirsty."

One of the most fascinating things in all the Bible is when Jesus was about to begin his ministry, he went into the desert without food for 40 days and the Bible has one of the greatest understatement in all scripture, it says "And he was hungry." Forty days without food and he was hungry. Then now in the last few minutes of his life as he's hanging on the cross, we find him thirsty.

It's intriguing to me that at the bookends of his ministry, we see Jesus struggling with the most basic human needs: hunger and thirst. Have you ever wondered why we're told that? Why over here in Matthew 4 in the desert when Jesus is going *one on one* with Satan when they're trying to figure out who's going to rule the world. We're talking about the spiritual battle of all eternity. Then we're told "and he was very hungry." Why over here in the blackest day that's ever been where Jesus was experiencing the same blackness as all of our sin was being heaped on him, and he's looking for the Father and can't find him, crying, "My God, my God, why have you forsaken me?" We're also told: And he was thirsty.

Have you ever wondered why we're told those things? It's so that the words of Hebrews 4:15-16 would ring absolutely true in our ears: "For we do not have a high priest who is unable to sympathize with our weaknesses, but we have one who has been tempted in every way, just as we are—yet was without sin. Let us then approach the throne of grace with confidence, so that we may receive mercy and find grace." Look at this, "to help us in our time of need."

The beautiful song says, "Does Jesus care when my heart is pained too deeply for mirth or song? As the burdens press and the cares distress and the way grows weary and long? Oh yes, he cares, I know he cares." But better than the song, Peter said "Cast all your anxiety on him for he cares for you." (1 Peter 5:7)

Jesus is not here today in the flesh to put his arms around me, to hold on to my hand physically in the dark nights and the frightening times. I'm glad he's not here in the flesh now. Because he's done what he needed to do and our sin is taken away. If he were still here, it would be for the purpose of needing to abstain and absolve our sin. I'm also glad he's not here in the flesh because he's back in heaven's throne room interceding for us before the Father. I'm glad, because now he's no longer packaged in flesh confined by time, location and space. He can know and deal with all of our pain, suffering and needs at the same time. We don't have to be like a leper or blind Bartimaeus or the blind man, we don't have to try and find out: Is

ಸಾಂತ್ವನ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠೆಯ ಪದಗಳು

ನಾಲ್ಕು ಸುವಾರ್ತಾ ವೃತ್ತಾಂತಗಳ ಲೇಖಕರು, ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ, ಮಾರ್ಕ್, ಲೂಕ್ ಮತ್ತು ಜಾನ್, ಯೇಸು ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ - ಒಟ್ಟು ಏಳು ಹೇಳಿಕೆಗಳು. ಮೂರನೆಯದು ಬಹುಶಃ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಪರ್ಶದ ದೃಶ್ಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಲವರಿಯಿಂದ ನಾವು ಹೊಂದಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ದೃಶ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕೋಮಲವಾಗಿದೆ. ಯೇಸು ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ "ಮಹಿಳೆ ನೋಡು ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು" ಮತ್ತು ನಂತರ ಪ್ರೀತಿಯ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಜಾನ್‌ಗೆ "ಇಗೋ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ದೃಶ್ಯ ಇದು. ಇದು ಸಾಂತ್ವನ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠೆಯ ಸುಂದರ ಮತ್ತು ಸ್ಪರ್ಶದ ದೃಶ್ಯವಾಗಿದೆ.

"ಸೈನಿಕರು ಯೇಸುವನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೆರಿಸಿದಾಗ, ಅವರು ಅವನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅವುಗಳನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಪಾಲುಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದರು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೆ, ಒಳ ಉಡುಪು ಉಳಿದಿದೆ. ಈ ಉಡುಪನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿತವಾಗಿತ್ತು, ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ತುಂಡಿನಲ್ಲಿ ನೇಯಿತ್ತು. 'ನಾವು ಹರಿದು ಹಾಕಬಾರದು,' ಅವರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು, "ಯಾರು ಅದನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಲಾಟ್ ಮೂಲಕ ನಿರ್ಧರಿಸೋಣ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ನನ್ನ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ನಡುವೆ ಹಂಚಿದರು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಚೀಟು ಹಾಕಿದರು ಎಂಬ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥವು ನೆರವೇರಿತು. ಸೈನಿಕರು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರು, ಯೇಸುವಿನ ಶಿಲುಬೆಯ ಬಳಿ ಅವನ ತಾಯಿ, ಅವನ ತಾಯಿಯ ಸಹೋದರಿ, ಕ್ಲೋಪಾಸ್ಸು ಹೆಂಡತಿ ಮೇರಿ ಮತ್ತು ಮಗ್ಗಲೇನ್ ಮೇರಿ ನಿಂತಿದ್ದರು, ಅಲ್ಲಿ ಯೇಸು ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅವನು ಹೇಳಿದನು. ಅವನ ತಾಯಿ, 'ಪ್ರಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯೇ, ಇಗೋ ನಿನ್ನ ಮಗ,' ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ, 'ಇಗೋ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ.' ಆ ಸಮಯದಿಂದ,

ಯೇಸುವನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೆರಿಸಿದ ನಾಲ್ಕು ಸೈನಿಕರು ಆತನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ನಾಲ್ಕು ವಿಭಿನ್ನ ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದರ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯೋಣ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಯಹೂದಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಉಡುಗೆ ಮತ್ತು ಶಿಲುಬೆಗೆರಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದಿರುವ ಕೆಲವು ರೋಮನ್ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ.

ಒಬ್ಬ ಯಹೂದಿ ಮನುಷ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಐದು ತುಂಡು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದನು. ಅವರು ಮೊದಲು ತಲೆಯ ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು, ಬಹುಶಃ ಪೇಟೆ ಅಥವಾ ಕೆಲವು ರೀತಿಯ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ದೂರದ ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಪ್ರಾಚ್ಯದ ಜನರು ತಮ್ಮ

Jesus in Nazareth? Is Jesus in Capernaum? Is Jesus in Jerusalem? I want to see him. He's right there, right there where we can touch him any time.

I'm glad he's not here physically because he left behind a "Comforter," the Holy Spirit of God, not just to be with us, but to live in us when we're raised a new creation from being baptized into Christ. The Holy Spirit living in us is making intercession in our prayers. Romans 8:26 says, he's offering groanings for us that we don't even know how to offer. He's talking to the Father about our needs that we don't even know how to ask for. Therefore, when any of us come to God in prayer, Jesus in heaven can identify with and meet any need we have. If that doesn't make any sense to you it's because you've either never met the "man" Jesus, or because you've never seen prayer as the opportunity to talk with him face to face. Don't just pray, live in prayer. That's a claim of care. One author said that the cradle in Bethlehem proves that God came. The cross on Calvary proves that God cares.

They lifted the hyssop stalk with the vinegar and wine to his lips and "When he received the drink, Jesus said, 'It is finished.' With that he bowed and gave up his spirit." (John 19:30) Jesus had to have the needs of humanity met before he could make the claim of divinity. He couldn't call out the words, "It is finished," until his human thirst was met, and abated. What a friend we have in Jesus, all our sins and griefs to bear. Amazing Grace Lesson # 1255, Steve Flatt March 24, 1996

The Words of Victory

William Henry Harrison, the ninth president of the United States, delivered the longest inaugural speech on record. It was over 9,000 words. Harrison must have been awfully proud of that speech because it was a cold, rainy, January morning. He refused to wear an overcoat or to abbreviate his address. After standing in those miserable conditions for two hours he contracted pneumonia and died less than one month later. Somebody quipped that, "No president has ever said more and done less."

Now contrast that with what Jesus did when he hung on that cross on a hill called "Calvary." His statements were few. We only have seven recorded. They were brief. Not one is more than ten words long in English. But as few and as brief as they were, all eternity was altered by what he said. I suppose one could say "No man has ever said less and done more."

The best of all His statements were the words of victory: "It is finished." "Later, knowing that all was now completed, and so that the Scripture would be fulfilled, Jesus said, 'I am thirsty.' A jar of wine vinegar was there, so they soaked a sponge in it, put the sponge on a stalk of

ಕೂದಲನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಖದಿಂದ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಧರಿಸುವ ರೀತಿಯ ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣಗಳ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೀವು ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಧರಿಸಿರುವ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣವಾಗಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಯಹೂದಿ ಪುರುಷನು ಕೆಲವು ವಿಧದ ಶೂಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಚರ್ಮದ ಸ್ಯಾಂಡಲ್. ಮೂರನೆಯ ಬಟ್ಟೆಯು ಉದ್ದನೆಯ ನಿಲುವಂಗಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸೀಳು ಇರುತ್ತದೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆರೆದಿರುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಬದಿಗಳನ್ನು ಸೀಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಕಣಕಾಲುಗಳ ಹತ್ತಿರ ನೇತಾಡುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಸಡಿಲವಾದ ಬಟ್ಟೆಯಾಗಿತ್ತು.

ನಾಲ್ಕನೇ ತುಂಡು ಬಟ್ಟೆ ಅವನ ನಡು ಅಥವಾ ಬೆಲ್ಟ್ ಎಂದು ನಾವು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಇನ್ನೊಂದು ಬಟ್ಟೆಯ ತುಂಡು, ಅಥವಾ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವನ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಲು ಬಳಸುವ ಚರ್ಮದ ತುಂಡು. ಇದು ಉದ್ದವಾದ, ಹರಿಯುವ ಹೊರ ಉಡುಪನ್ನು ಕೇವಲ ಹಾರಿಹೋಗದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿತು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅದು ಸಡಿಲವಾಗಿರಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಯಹೂದಿ ಒಬ್ಬ ಒಳಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದನು. ಯೇಸುವಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಅದು ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ನೇಯ್ದ ಬಟ್ಟೆಯ ತುಂಡುಗಳಿಂದ ತಡೆರಹಿತವಾಗಿತ್ತು.

ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ, ಆ ಒಳಉಡುಪನ್ನು ತಾಯಿಯೊಬ್ಬರು ತಯಾರಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಮಗ ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದಾಗ, ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರೌಢಾವಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವನಿಗೆ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಮೇರಿ ಯೇಸುವಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಅದನ್ನೇ. ಈಗ ನೆನಪಿಡಿ ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ರೋಮನ್ನರು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸುವಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಸಹ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸುವ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಐದು ರೋಮನ್ ಸೈನಿಕರನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಉಗುರುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಾಲ್ವರಿಗೆ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಶಿಲುಬೆಯು ಅದರ ನಿಂತಿರುವ ಮತ್ತು ನೇರವಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ನಂತರ, ಅವರು ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆಗಳ ಕಾವಲು ಪೋಸ್ಟ್ ಅನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಬೆದರಿಕೆಯಿದ್ದರೆ, ಬಲಿಪಶುವನ್ನು ನೋವಿನಿಂದ ಸಾಯಲು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಅವರೇ ಇದ್ದರು.

the hyssop plant, and lifted it to Jesus' lips. When he had received the drink, Jesus said, 'It is finished.' With that, he bowed his head and gave up his spirit." (John 19:28)

That phrase comes to us in the English in three different words: It—is—finished. But in the original language, the Greek, it was just one word: *Tetelestai*. *Tetelestai* was a powerful word. It was a very terminating phrase that indicated something had been totally consummated. It is absolutely finished. Some had thought that this was a cry of desperation. Jesus yelling, "Oh it's finished!" It wasn't. Others thought it might be a sigh of relief, "Ohhh, it's finished." It wasn't that either. I'm convinced that this was a word of triumph, not tragedy. This was a word of jubilation, not lamentation. This was a cry of victory, not a cry of despair. In fact, he could have shouted "*Tetelestai*!" IT IS FINISHED!

But, what was finished?

1. Jesus' earthly work was finished. It's a lot easier to start something than it is to finish it, isn't it? Whether you're talking about a project, a college degree, a marriage, a commitment, a life, whatever: it's just a lot easier to start than it is to finish. That's why we only give rewards to those who finish. You don't see t-shirts that say, "I Started the Boston Marathon," do you? Nobody gets a diploma the first day of school. You don't get the gold watch at the beginning of the second month on your new job. You're rewarded when you finish. Frankly, most of us have a difficult time finishing what we started, but not Jesus. He was a finisher.

This word, "*Tetelestai*," is used three other times in John's gospel and all three times it comes from the lips of Jesus. "My food," said Jesus "is to do the will of him who sent me and to finish his work." (John 4:34) "I have testimony weightier than that of John. For the very work that the Father has given me to finish, that which I am doing, testifies that the Father has sent me." (John 5:36) This man is saying early on I am set to finish what I started.

Just hours before he would go to the cross, he's in prayer with his Father and said, "I have brought you glory on earth by completing" (there's that word, *Tetelestai*) "by completing the work that you gave me to do." (John 17:4) Hours later, he cries out while hanging from his hands, "It is finished." (John 19:30) When Jesus came to this earth, he didn't come with a random "fly by the seat of your pants" approach. He had a specific plan. He knew exactly what needed to be done. He knew the prophecies that needed to be fulfilled, the men that needed to be trained, the miracles that needed to be performed and the message that needed to be communicated. He said, my job is to do the will of He who sent me and I'm going to finish that work.

ಉಳಿದ ನಾಲ್ವರಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರನಾಗಿದ್ದು ಸೈನಿಕನೇ ಸೆಂಚುರಿಯನ್. ಅವರು ಶಿಲುಬೆಗೆರಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾಲ್ವರು ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಬಂದ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಜನವೆಂದರೆ ಬಲಿಪಶು ಆ ದಿನ ಧರಿಸಬಹುದಾದ ಯಾವುದೇ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಅವರು ಭಾಗಿಸಬಹುದು. ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವಮಾನಕರವಾಗಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರು ಯೇಸುವಿನ ಬಟ್ಟೆಯೊಂದಿಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಜೂಜಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದರೆ ಯೇಸು ಬಹುಶಃ ಐದು ತುಂಡು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು ಆದರೆ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಸೈನಿಕರು ಮಾತ್ರ. ಶತಾಧಿಪತಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಈ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಒಬ್ಬನು ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು, ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಚಪ್ಪಲಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು, ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಹೊರ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಬೆಲ್ಟ್ ಅನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಐದನೇ ಬಟ್ಟೆ, ಒಳ ಉಡುಪು ಯಾರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ? ಅವರು ಹೇಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ? ನಾಲ್ವರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಚೀಟು ಹಾಕುವ ಅಥವಾ ಜೂಜಾಟದ ಮೂಲಕ ಆ ಒಳಉಡುಪು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಜಾನ್ ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ನಿಜವಾಗಿ ಒಳಉಡುಪನ್ನು ಪಡೆಯಲಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಲು ಅವರು ದಾಳಗಳನ್ನು ಎಸೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾವು ಹೇಳಬಹುದು. ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಜಾನ್ ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ಸಾಲ್ಮ್ 22:18 ರಲ್ಲಿ ದಾವೀದನ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಆ ರೀತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೊಂದಿಗೆ, ಯಹೂದಿ ಪುರುಷರು ಹೇಗೆ ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ರೋಮನ್ ಸೈನಿಕರು ತಮ್ಮ ಬಲಿಪಶುಗಳನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೆರಿಸುವಾಗ ಅವರ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಈಗ ಮತ್ತೆ ದೃಶ್ಯಕ್ಕೆ ಬರೋಣ ಮತ್ತು ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡೋಣ. .

ಆತನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೆರಿಸಿದ ಸೈನಿಕರು ಮತ್ತು ಆತನನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗೇಲಿ ಮಾಡುವ ಜನಸಮೂಹದ ಹೊರತಾಗಿ ಶಿಲುಬೆಗೆರಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇತರರು ಇದ್ದರು. ಆತನನ್ನು ತೊರೆದು ಹೋದ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು. ಜಾನ್ ಮೇರಿ ಮತ್ತು ಕನಿಷ್ಠ ಮೂರು ಇತರ ಮಹಿಳೆಯರೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದರು. ಯೇಸುವಿನೊಂದಿಗೆ ಶಿಲುಬೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಆ ನಾಲ್ಕು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಪಾಯಕಾರಿ ವಿಷಯ ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ನಂತರ, ರೋಮನ್ ಸರ್ಕಾರವು ಅವನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೆರಿಸಲು ಅರ್ಹನೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಂತಹ ಅಪರಾಧಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದರೆ, ನಿಮಗೆ ಏನಾದರೂ ಸಂಭವಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ನೀವು ಬಹುಶಃ ಸುತ್ತಲೂ ಇರಲು ಬಯಸದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಉಳಿದ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ

The reason so many people feel so unfulfilled in life, so frustrated, so unhappy, is that they simply don't follow Jesus' example. They have no life plan. They chase every rainbow, every source of instant gratification and drink out of every pleasure pool. But they stay perpetually thirsty. Jesus, by contrast, said I want to know what my Father wants me to do and I'm going to do it until I finish it. People, that's the same secret for fulfillment in your life. We are on this earth for the very same purpose that Jesus was here. We're here to bring glory to the Father. This might surprise you, but we're going to accomplish that exactly the same way. We're going to accomplish it by simply being obedient, by going to our own cross symbolically and by letting ourselves be crucified so that God can live and reign in us. We're going to be fulfilled by staying the course and by finishing the race.

That last thing is the hardest thing to do. Some of you are asking "How do you do that? How do you stay motivated? How do you have the courage to run the entire race of life right to the finish line and do it well?" Let's examine what the Bible shares with us about Jesus' secret.

"Let us fix our eyes on Jesus, the 'author and,'" (look at the word) "finisher of our faith, who for the joy set before him endured the cross, scorning its shame and sat down at the right hand of the throne of God." (Hebrews 12:2) It tells us how to finish! Here's how we finish, we look at Jesus. Where was Jesus looking? "The joy set before him he endured the cross," he hated the shame, but he went through it. Why? Because he knew just on the other side, he was going to be seated at the right hand of the throne of God having provided the way for man to be reconciled to Them. We keep our focus on where we're going. In an age of immediate gratification where we want instant satisfaction, we must remember that our reward is in eternity.

Now don't misunderstand. I wouldn't trade the Christian life for anything because as we seek to fulfill our purpose and finish the race God bears fruit in our life. We've studied those: Love, joy, peace, patience, all nine fruits of the spirit from Galatians 5. Nobody can experience those in the same measure as a Christian can.

But there's another side to that coin. Being a follower of Christ will make demands on our life. It will require sacrifices if our walk with God is genuine and tells us how we cope with that sacrifice, with the demand and with the annoyances of life. "For the joy that was set before him, he endured the cross despising the shame and now he's sitting at the right hand of the throne of God." (Hebrews 12:2)

Some of you are on the verge of quitting. Some of you studying this lesson may be on the verge of quitting a

ಓಡಿಹೋದದ್ದು ಅದಕ್ಕೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಜೀಸಸ್ ಪುನರುತ್ಥಾನಗೊಂಡು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಏರಿದ ನಂತರವೂ, ಅಪೊಸ್ತಲರಲ್ಲರೂ ಜೆರೂಸಲೇಮಿನ ಮೇಲಿನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಬಂದರು, ಬಹುಶಃ ಅವರಿಗೆ ಅದೇ ಸಂಭವಿಸಬಹುದೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಸಹ ಭಯಪಟ್ಟರು?

ಆದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಈ ಮಹಿಳೆಯರು ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿದ್ದರು, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂಭವನೀಯ ಅಪಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮೂವರು ಮಹಿಳೆಯರು ಯಾರು? ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಕ್ಲೋಪಾಸನ ಹೆಂಡತಿ ಮೇರಿ. ಈಗ ಅವಳು ಕ್ಲೋಪಾಸನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅವಳು ಯಾರೆಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವಳು ಯೇಸುವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ ಪ್ರಕಾರ ಜೆಬೆದಿಯ ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿ, ಜೇಮ್ಸ್ ಮತ್ತು ಜಾನ್; ಮಾರ್ಕ್ ಸಲೋಮ್ ಪ್ರಕಾರ ಮತ್ತು ಯೇಸುವಿನ ತಾಯಿಯ ಸಹೋದರಿ ಜಾನ್ ಪ್ರಕಾರ. ಹೀಗಾಗಿ, ಜೇಮ್ಸ್ ಮತ್ತು ಜಾನ್ ಯೇಸುವಿನ ಮೊದಲ ಸೋದರಸಂಬಂಧಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಯೇಸುವಿನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಸಲೋಮೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೀವು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ? ಅವಳು ಯೇಸುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅವನಿಗೆ, "ಕರ್ತನೇ, ನೀನು ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಾಗ, ನಿನ್ನ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಜೇಮ್ಸ್ ಮತ್ತು ಜಾನ್ಗೆ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. " ಆ ರೀತಿಯ ಸ್ವ-ಕೇಂದ್ರಿತ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯು ರಾಜ್ಯವು ಇರಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಯೇಸುವಿನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯು ಪ್ರೀತಿಯ ಖಂಡನೆಯಾಗಿತ್ತು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಸಲೋಮಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಬರಲಿವೆ ಮತ್ತು ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರು ಪಾವತಿಸುವ ಬೆಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮೂರನೆಯ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಮಗ್ಗಲದ ಮೇರಿ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ, ಯೇಸುವು ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿದ ಮಹಿಳೆ. ಯೇಸು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳು ತುಂಬಾ ಕೃತಜ್ಞಳಾಗಿದ್ದಳು, ಅದನ್ನು ಅವಳು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಅಪಾಯವಿದೆ ಎಂದು ಅವಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ತನ್ನ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು ಮತ್ತು ಯೇಸು ತನಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳು ಎಂದಿಗೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರಳು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವಳು ಶಿಲುಬೆಯ ಬುಡದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾಳೆ.

ಆದರೆ ನಂತರ ಹೆಸರಿಸಲಾದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಇದೆ, ನಾವು ಅವಳ ಕೊನೆಯದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ

ministry, you're beginning to feel frustrated and maybe it seems fruitless. Are you a Bible school teacher who's wondering, you should just quit because you think "I'm not getting through to any student?" Are you a personal worker who's the same way? Are some of you thinking about quitting your marriage? Are some of you thinking, I don't know if I'm going to keep this church-stuff up?"

Can I give you one little bit of the best counsel? Look where Jesus looked. Re-focus on eternity. "This world is not my home; I'm just a passing through. My treasure is laid up somewhere beyond the blue." If you don't believe that, you're going to have a hard time ever finishing life, Paul said "...at the proper time we will reap a harvest if we do not give up." (Galatians 6:9) Don't quit. Tetelestai. Jesus finished his work.

The plan of redemption was completed. He knew the plan of redemption was finished. That word, "Tetelestai" is an interesting word. It was often used in the first century in a commercial sense. For example, if somebody had a loan that required installment payment, that man might walk in on the last day and slap down that little bit of money and say, "Tetelestai," it's finished, it's paid off, it's done. And the lender would look at him and say, "Congratulations!" When Jesus cried out, "Tetelestai," all of those around the cross would have made that association. It's paid, it's finished. What's paid, what's paid in full? The answer is the payment for sin, the purchase of redemption.

Just how did Jesus purchase our redemption? How does that work?

The requirement of the law was that anyone who sinned would die. That was the curse of the law. Now remember the word "die" means separation. If you sin, you would be separated from God eternally. That was the way it would work. Somebody would have to come in and cancel that debt, wipe it out, pay for it. From the beginning of time, God decreed there had to be a blood sacrifice. I don't know why, we'll ask God when we get to heaven. We've got some clues. We're told that life is in the blood. Sin is death; life cancels out death, which was going to be the payment. It had to be a blood payment to take away our sins.

Now for centuries God had allowed the blood of animals, rams, bulls, goats and heifers, as a symbolic payment for that sin. But "It is impossible for the blood of bulls and goats to really take away sins." (Hebrews 10:4) No, if our sin was ever going to be taken away, the sacrifice that would adequately pay for it and cancel the debt would have to meet three criteria: 1) It would have to be human; 2) it would have to be sinless and 3) it would have had to live under the law, the old Law of Moses fulfilling every jot and tittle perfectly. "But when the time had fully come, God sent his Son, born of a woman, born under the law, to

ಅವಳು ಮೊದಲು ಹೆಸರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಅದು ಅವನ ತಾಯಿ ಮೇರಿ. ಮೇರಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ಹಿಂದೆ ಓದಿದ ಒಳ ಉಡುಪುಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವಳು ನಮಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಳು. ಪಠ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿ ಮತ್ತು ಒಳ ಉಡುಪು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ನಂತರ ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ; ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಒಳಉಡುಪು ಜೂಜಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಯೇಸು ತನ್ನ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸೈನಿಕರು ಆ ಒಳಉಡುಪನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಾಗ, ಅವರು ಅವನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಅವನ ತಾಯಿಯ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಹತ್ತಿರವಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರಿಯವಾದದ್ದನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರು ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಯೇಸುವಿಗಾಗಿ ಆ ಒಳಉಡುಪನ್ನು ತಯಾರಿಸಿರಬಹುದು. ಅವರು ಆ ಒಳಉಡುಪಿಗಾಗಿ ಜೂಜಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಅವನು ತಿರುಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ತಾಯಿಯನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಿದನು.

ಬಹುಶಃ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೇರಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನುಮಾನವಿದೆ. ಆದರೆ ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು; ಎಲ್ಲಾ ನಂತರ, ಅದು ಅವಳ ಮಗ - ಅದು ಅವಳ ಚೊಚ್ಚಲ ಮಗ. ತಾಯಿಯ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಸಮಾನವಾದುದೊಂದು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇದೆಯೇ? ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇರಿ ಶಿಲುಬೆಯ ಬುಡದಲ್ಲಿ ನಿಂತಾಗ, ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು, ತನ್ನ ಚೊಚ್ಚಲ ಮಗು ನೇತಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು, ಸಾಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು, ರಕ್ತಸ್ರಾವವಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು, ನರಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು, ಪುತಿ ಉಸಿರಿಗಾಗಿ ಹೆಣಗಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅವಳು ಏನನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಳೆಂದು ನೀವು ಊಹಿಸಬಲ್ಲೀರಾ? ದೇವದೂತನು ದೇವರ ಮಗನೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳಿದ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮದಿಂದ ಕಲ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು ಅವನು. ಯಾರೂ ನಿಂತು ಅದನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸುತ್ತೀರಿ, ಆದರೆ ಅದು ಅವನ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಅದು ಅವಳ ಹುಡುಗ. ಅವಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಅವಳಿಗೆ ನೋವು ಇದ್ದಂತೆ ಇರುವುದು ಜಗತ್ತಿನ ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜ ಸಂಗತಿ. ಜೀಸಸ್ ಕಾನೂನಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಿಯಾಗಿರಬಹುದು, ಜೀಸಸ್ ಇನ್ನೂ ಅವಳ ಮಗ.

ಮೇರಿ ನೋಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು, ಅವಳು ಕೇಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅವಳು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅನುಭವಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ. ಜೀಸಸ್ ಕೇವಲ ಎಂಟು ದಿನಗಳ ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾಗ, ಅವಳು ಮತ್ತು ಜೋಸೆಫ್ ಮರಿ ಯೇಸುವನ್ನು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದಿದ್ದು ನಿಮಗೆ ನೆನಪಿದೆಯೇ? ಅವರು ಅವನನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ಅದು ಅವನ ಸುನ್ನತಿಗೆ ಸಮಯವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಅವನನ್ನು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು, ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮುದುಕನಾದ ಸಿಮಿಯೋನ್, ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನು "ಸಿಮಿಯೋನ್, ನೀನು ಮೆಸ್ಸಿಯನನ್ನು

redeem those under the law, that we might receive the full rights as sons." (Galatians 4:4) Therefore the sacrifice had to be a human and born under the law. Jesus met all three of these criteria. Consequently, He could and would make the payment for us.

"Therefore, there is now no condemnation for those who are in Christ Jesus, because through Christ Jesus the law of the Spirit of life set me free from the law of sin and death. For what the law was powerless to do in that it was weakened by the sinful nature," (look at this) "God did by sending his own Son in the likeness of sinful man to be a sin offering. And so he condemned sin in sinful man, in order that the righteous requirements of the law might be fully met in us." (Romans 8:1-4)

We've been set free from sin and death because God sent his own son in the likeness of sinful man to be our sin offering so that the righteous requirements of the law might be met in us. Notice it reads "met in us" not "met by us." We can't meet the requirements of the law. Nobody could except Jesus.

The greatest part of the whole thing to me is in verse three, that last line of the verse, "He condemned sin in sinful man." Do you know what that says? That when God looks at me, a sinner, but a sinner who's in Christ, a Christian, he doesn't look at me and say "I condemn you, you sinner." Instead, "He condemns sin in sinful man." He says I condemn your sin, I put your sin on the cross and I let you have the righteousness of Jesus." *Tetelestai*. As the song says, "Jesus paid it all, all to him I owe. Sin had left a crimson stain; he washed it white as snow."

The power of mortality was finished. The natural enemy of humanity is death, isn't it? Someone said, "Man wants to be happy, but man can't be happy because he does the very thing he doesn't want to do, he dies." That describes most of humanity.

How many times do we try to postpone death? How many times do we try to avoid that monster? How many times do we dance around it and pretend it's not there? We try to duck its grasp, but we all eventually end up in its stranglehold. I've got great news! Jesus has broken the stranglehold. Jesus never preached a funeral service. In fact, Jesus messed up every funeral he ever attended. They were mourning for Jairus' daughter, and he had just brought her from the grave. They were leading the widow's son out from Nain. He just made him rise up. They had been weeping for Lazarus for four days. Jesus said "Roll the stone back. Lazarus come forth." Jesus destroyed every funeral he ever attended.

In the three days that encompassed his death and resurrection, he stripped death of all its power. "But Christ has indeed been raised from the dead, the first-fruits of

ನೋಡುವವರೆಗೂ ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದನು. ಯೇಸುವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಸಿಮಿಯೋನನು ವಾಗ್ದಾನವು ನೆರವೇರಿದೆ ಎಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡನು. ಅದು ದೇವರ ಮಗ. ನಂತರ ಸಿಮಿಯೋನನು ಅವರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ತನ್ನ ತಾಯಿಯಾದ ಮೇರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು: 'ಈ ಮಗುವು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನೇಕರ ಬೀಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಏಳುವಿಕೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಹೃದಯಗಳ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಬಹಿರಂಗಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ. .

ಯೇಸು ಎಂಟು ದಿನಗಳ ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾಗ, "ಮತ್ತು ಒಂದು ಖಡ್ಗವು ನಿನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನೂ ಭೇದಿಸುತ್ತದೆ?" ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಸಿಮಿಯೋನ್ ಏನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಮೇರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ತಿಳಿದಿರಲಿ ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸುತ್ತೀರಾ? ನಾನು ಅದನ್ನು ತುಂಬಾ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅವಳ ಕಟ್ಟು ಭಯಗಳು ನಿಜವಾಗುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ಅವಳು ಬದುಕಿದ್ದಳು. ಎಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಂದ ಮಗನನ್ನು ಕತ್ತಿಯು ತನ್ನ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಚುಚ್ಚುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಅವಳು ಬದುಕಿದ್ದಳು. ಅವರು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಉಗುರುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿದ ದಿನವನ್ನು ನೋಡಲು ಮೇರಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಆ ಮುಳ್ಳಿನ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಅವನ ಹುಬ್ಬಿನ ಮೇಲೆ ನೂಕುವ ದಿನವನ್ನು ನೋಡಲು ಅವಳು ಬದುಕಿದ್ದಳು. ಅವನು ಕೊನೆಯುಸಿರೆಳೆದ ದಿನವನ್ನು ನೋಡಲು ಅವಳು ಬದುಕಿದ್ದಳು. ದೇವರ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯರಾಗಲು ಮೇರಿಗೆ ಬಹಳ ವೆಚ್ಚವಾಯಿತು, ಅಲ್ಲವೇ? ಅವಳು ಶಿಲುಬೆಯ ಬುಡದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಯೇಸು ಸಾಯುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಿವಿಧ ಘಟನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿ. ಈಗ ಆಕೆಯ ಚೊಚ್ಚಲ ಮಗನಿಗಾಗಿ ದೇವರ ಅಂತಿಮ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವ ಸಮಯ ಬಂದಿದೆ.

ಮೇರಿ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಗಮನಿಸಿ. ಅದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು ಎಂದು ಅದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅವಳು ನಿಂತಳು. ಅವಳು ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ, ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಅವಳು ಇನ್ನೂ ಅದೇ ಶಾಂತ ಮಹಿಳೆಯಾಗಿದ್ದು, ಸುಮಾರು ಮೂರು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆ ದೇವದೂತನ ವಂದನೆಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಆ ದೇವದೂತನಿಗೆ, "ಇಗೋ, ಭಗವಂತನ ದಾಸಿಯೇ, ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಪ್ರಕಾರ ನನಗೆ ಆಗಲಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು, ಮೇರಿ ಇನ್ನೂ ಅದೇ ರೀತಿಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದಿನ ಅವಳು ತನ್ನ ಮಗನ ದೊಡ್ಡ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದಳು ಮತ್ತು ಅವಳು ಕಹಿ ದ್ರೋಹಗಳವರೆಗೆ ಕಪ್ ಅನ್ನು ಕುಡಿದಳು.

"ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಬಿಟ್ಟೆ?" ಎಂದು ಯೇಸುವಿನ ಕೂಗನ್ನು ಕೇಳಿದ

those who have fallen asleep. For since death came through a man, the resurrection of the dead comes also through a man. For as in Adam all die, so in Christ all will be made alive. But each in his own turn: Christ, the first-fruits; then when he comes, those who belong to him." (1 Corinthians 15:20)

When they took the lifeless body of Jesus off the cross that Friday afternoon, they placed it in a borrowed tomb. Knowing his claims about coming back to life and fearing his followers, the soldiers rolled a stone across that tomb, sealed it and placed a guard around it. But, they could not contain the seed of life. On that Sunday morning Mary and the other women were there when He, life, had burst forth. He was the first-fruit. The first to be raised from the dead, never to die again. When he comes again all who've died in him, will come out of the grave given a new, imperishable and incorruptible body. "When the perishable has been clothed with the imperishable, and the mortal with immortality, then the saying that is written will come true: "Death has been swallowed up in victory. Where, O death, is your victory? Where, O death, is your sting?" (1 Corinthians 15:54-55)

Folks, when Jesus said, "Tetelestai! It is finished!" he turned death from a bottomless pit into an exit ramp, taking us off one road and putting us on a better one. The way we face death is the acid test, the ultimate measure of our faith. Do you have that kind of faith, that kind of trust, that God will raise you up from this dust? He can – you can count on it because he broke the stranglehold of death, and he came back never to die again. It's finished. It's now up to you! Lesson #1257 Steve Flatt, April 7, 1996
The Words of Surrender

There had been hundreds, perhaps thousands, of crucifixions in Jerusalem prior to the day that Jesus was crucified and probably thousands after Jesus was crucified. So, it wasn't just the fact that a man was being crucified. What made this one so unusual is the man who was on the cross that day.

There was a tension in the air. There were huge crowds that had flooded into the city of Jerusalem because it was Passover. Frankly, things could very easily get in a state of frenzy in Jerusalem during this time of year. There was an explosive sort of mob psychology that was at work that particular day. All morning long, the leaders had served as cheerleaders. They were among the people yelling, "Crucify him! Crucify him!" All the crowds were joining in. The Roman soldiers were very much on alert that day. They had seen crowds of Jews like this turn violent before, so they were on their watch very carefully.

But now finally, Jesus is nailed to the cross. Some of the uproar seems to have subsided just a little bit, but now really strange things were beginning to happen. No one

ಜನರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಇದು ಆಘಾತವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿರಬೇಕು. ಅದು ಎಷ್ಟು ನೋವಿನ ಆಘಾತವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು; ಆದರೆ ಅದು ಮೇರಿಯ ಹೃದಯವನ್ನು ನುಜ್ಜುಗುಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯಾರ ಹೃದಯವನ್ನೂ ಪುಡಿಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮೇರಿಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವರ್ಶದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದುಃಖವು ಎಂದಿಗೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ಕಹಿ ವೇದನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವನು ಯಾರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ? ಅವನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅಲ್ಲವೇ? ಅವಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಜಾನ್ ಜೊತೆ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನು ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ, "ಪ್ರಿಯ ಮಹಿಳೆ," ರಾಜ ಜೇಮ್ಸ್ ಹೇಳಿದಂತೆ, "ಇಗೋ, ನಿನ್ನ ಮಗ, ಇಗೋ ನಿನ್ನ ಮಗ." ಜಾನ್ ಈಗ ಮೇರಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಜಾನ್‌ಗೆ ಹೇಳುವುದು ಯೇಸುವಿನ ಮಾರ್ಗವಾಗಿತ್ತು. ಯೇಸುವಿನ ಐಹಿಕ ಜೀವನವು ಮುಗಿದಿತ್ತು ಮತ್ತು ಯಾರಾದರೂ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಅವಳು ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವಳಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಬೇಕು. ಯೋಹಾನ್‌ನು ಆ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನೀಡಲು ಯೇಸು ನಂಬಿದ್ದನು.

ಬಹುಶಃ ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಅವಳ ಹತ್ತಿರದ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯೇಸು ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಯೋಹಾನ್‌ನಿಗೆ ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಜೋಸೆಫ್, ಅವಳ ಪತಿ, ನಿಧನರಾದರು. ನಮಗೆ ಅದು ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಜೀಸಸ್ 12 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ನಂತರ ಜೋಸೆಫ್ ಹೆಸರನ್ನು ನಾವು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೇರಿ ಬಹುಶಃ ವಿಧವೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಜೀಸಸ್ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬರಲು ತನ್ನ ಸಹೋದರರಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೂ ಕರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಅವಳು ಅವನನ್ನು ನಂಬಿದ್ದರೂ, ಅವನ ಸಹೋದರರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇನ್ನೂ ಅವನು ಕ್ರಿಸ್ತನೆಂದು ನಂಬಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಜಾನ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅವರು ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಎಂದಿಗೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಜಾನ್ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು "ಜಾನ್, ಈ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಅವಳು ನಿನ್ನ ತಾಯಿ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಶಿಷ್ಯರು ಯೇಸುವನ್ನು ತೊರೆದರು ಎಂದು ಬೈಬಲ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಜಾನ್ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿದ್ದನು, ಶಿಲುಬೆಯ ಬುಡದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದನು. ಇತರ 11 ಅಥವಾ ಇತರ 10 ಎಲ್ಲಿವೆ ಎಂದು ಯಾರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ? ಜುದಾಸ್ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಕೊಂದನು, ಉಳಿದ 10 ಜನರು ಎಲ್ಲೋ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದರು, ಆದರೆ ಜಾನ್ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಯೇಸುವಿಗೆ ನಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದನು. ತಾನು ಯೋಹಾನ್‌ನನ್ನು

could quite put their finger on it, but there was something strange about what was going on, almost as if something was sneaking up on you, and you didn't know what it is. You couldn't tell for sure. Although it was high noon straight up and down, 12:00 in the middle of the day, it became dark; not just the kind of darkness that we are accustomed to seeing when a bad storm comes through during the day because it is still somewhat light, but it's pitch dark. It was the kind of dark that you just can feel. It's like midnight when it's overcast and the moon is not out, you can't see the stars and you're away from the city lights. You literally have a difficult time even seeing the hand in front of your face. It was that kind of dark in the middle of the day.

It was the kind of heavy darkness you could almost feel, so thick you could almost cut it with a knife. It was the kind of dark that makes birds go and roost. It was the kind of dark that makes soldiers light torches so they can see. It was the kind of darkness that didn't go away quickly like an eclipse would. But it lasted seemingly forever, three hours of absolute total darkness. Things were more than unusual, a strange, eerie and even frightening feeling.

Yet the amazing thing about these three hours is how briefly each one of the writers of the gospel tells the story of what was happening during the last hours of Jesus' life. The *Narrated Bible* which F. LaGard Smith edited several years ago has a marvelous way of putting the various accounts of the gospel altogether so that they read as one narrative. "From the sixth hour until the ninth hour, darkness came over the land. About the ninth hour, Jesus cried out in a loud voice, 'Eloi, Eloi, lama sabachthani?' which means, 'My God, my God, why have you forsaken me?' When some of those standing there heard this, they said, he's calling for Elijah. Later, knowing that all was now completed and so that the scriptures would be fulfilled, Jesus said, 'I am thirsty.' Immediately one of them ran and got a sponge. He filled it with wine vinegar and put it on a stick and offered it to Jesus to drink. And the rest said, 'Now, leave him alone and let's see if Elijah will come and save him.' When he had received the drink, Jesus said, 'It is finished.' Jesus called out with a loud voice, 'Father, into your hands I commit my Spirit.' With that he bowed his head and gave up his spirit.

"At that moment the curtain of the temple was torn in two from top to bottom. The earth shook and the rocks split. The tombs broke open and the bodies of many holy people who had died were raised to life. They came out of the tombs. And after Jesus' resurrection they went into the holy city and appeared to many people. When the centurion and those with him who were guarding Jesus saw the earthquake and all that had happened, they were terrified and explained, 'Surely, this was the Son of God.'

Some women were watching from a distance, among them were Mary Magdalene, Mary the mother of James and

ನಂಬಬಹುದೆಂದು ಯೇಸುವಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಯೋಹಾನನು ಯೇಸುವಿನ ತಾಯಿಯಾದ ಮೇರಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತಾಗ, ಯೇಸು ಜಾನ್‌ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, "ಜಾನ್, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ನಂಬಬಲ್ಲೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ, ನೀನು ನನಗೆ ನಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದೀಯ ಮತ್ತು ನೀನು ನನಗೆ ನಿಷ್ಠನಾಗಿರುವಂತೆ ನೀನು ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ನಿಷ್ಠರಾಗಿರುವಿರಿ. ನೀವು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ." ಅದು ಜಾನ್‌ಗೆ ಎಂತಹ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಕೇವಲ ಅವಳ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಛಾವಣಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿದೆ; ಇದರರ್ಥ ಅವಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಬಾರಿಗೆ ಮೇರಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕಾರ್ಯಗಳ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಪವಿತ್ರ ಆತ್ಮದ ಉಡುಗೊರೆಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ಇತರ ಶಿಷ್ಯರ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಆದರೆ ಅವಳು ಜಾನ್ ಜೊತೆ ಇದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ಬೈಬಲ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಯೋಹಾನನು ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ನಂಬಿಕೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಅದೊಂದು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಕಥೆ; ಇದು ಕಥೆಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ, ಅದು ಏಳು ಹೇಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಮರಣದ ಈ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಮೂರು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಅಪ್ಪಿಕೇಶನಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸೋಣ:

1. ವಿಫಲರಾದವರಿಗೆ ಗ್ರೇಸ್ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜಾನ್‌ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವನು ಹಿಂತಿರುಗಲು ಮತ್ತು ಅಳಿಸಲು ಮತ್ತು ಅಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಒಂದು ವಿಷಯವಿದ್ದರೆ, ಅದು ಇತರ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಯೇಸುವನ್ನು ತೊರೆದ ಸಮಯವಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅವನು ಅದನ್ನು ಅಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಜಾನ್ ಆ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಭಗವಂತನು "ಸರಿ ಜಾನ್, ನಿನಗೆ ಗುಂಡು ತಗುಲಿತು, ಆದರೆ ನೀನು ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯಾ, ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ. ನೀವು ಹೊರಗಿದ್ದೀರಿ." ಜಾನ್‌ಗೆ ಅವನ ಅನುಗ್ರಹವು ಸಾಕಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅವನು ಜಾನ್‌ನನ್ನು ಮರಳಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅವನ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಆಶೀರ್ವಾದದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಜನರೇ, ನೀವು ವಿಫಲವಾದಾಗ - ನೀವು ವಿಫಲವಾದರೆ ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ನೀವು ವಿಫಲವಾದಾಗ ಮತ್ತು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ - ಜಾನ್ ಮಾಡಿದಂತೆ ಯೇಸುವಿನ ಕಡೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಕರುಣಾಮಯಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ಮರಳಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಪುನಃ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಕರ್ತನು.

2. ನೀರು ರಕ್ತಕ್ಕಿಂತ ದಪ್ಪವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹಳೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ: "ರಕ್ತವು ನೀರಿಗಿಂತ ದಪ್ಪವಾಗಿದೆ," ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ "ನೀರು ರಕ್ತಕ್ಕಿಂತ ದಪ್ಪವಾಗಿರುತ್ತದೆ." ನಾನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ

Joses and Salome. In Galilee, these women had followed him and cared for his needs. Many other women who had come up with him to Jerusalem were also there. When all the people who had gathered to witness the sight, saw what took place, they beat their breast and went away. But all those who knew him, including the women who had followed him from Galilee, stood at a distance watching all these things.

During the last three hours of Jesus' life, from noon until 3:00 in the afternoon, Jesus said very little, but what he did say is extremely important. The very last thing that Jesus said was "Father, into thy hands I commit my spirit." The very first word he said there is the word, "Father." What a beautiful word that is. Throughout this long ordeal, and even just prior to it, we see Jesus in very frequent communication with his Father. Somewhere between the Upper Room and the Garden of Gethsemane, Jesus says, "Father, the hour has come." But notice how he addressed God: "Father, the hour has come."

In his place of solitude, he prayed "Father, not my will but thine be done." After he had been nailed on the cross, he said, "Father, forgive them for they know not what they do." While shouldering our sins he said "My God, my God, why have you forsaken me?" Finally, just before his death, he said, "Father, into your hands I commit my spirit."

Throughout all these circumstances, no matter what they were, Jesus never lost communication with his Father. He was praying to his Father, talking to his Father, in union with his Father and in communion with him. Except for that brief moment when God turned his back on Jesus, and Jesus cried out those words, "My God, my God, why have you forsaken me?" Jesus never broke that communion with his Father.

Unlike Jesus it doesn't take much of a distraction to get us off track for a day or a week or longer, to distract us and our attention away from Father, from the way God blesses us. We tend to forget to pray "God, thank you for taking care of me" or "God, thank you for doing this in my life." We're so easily distracted, but not Jesus. Regardless of the circumstances, Jesus was always in communion and communication with his Father.

Then Jesus said, "Father, into your hands..." For the last twelve hours, Jesus had been in the hands of others who had abused him. They had plucked his beard, stricken him in the face, brutally smashed him about the neck and the body and taken a crown made of long thorns and pressed that down onto his scalp and into his brow. They had abused him terribly. But now he is finally in the hands of his Father. He is no longer in the hands of those who brutalized him, but it's into your hands, Father, that I commit my spirit. He was embraced now by the loving arms of God where there would be safety and comfort and

ಉಲ್ಲೇಖವು ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ನೀರಿನ ಮೂಲಕ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ರಕ್ತದೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಗ, ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳ ಕ್ಷಮೆಗಾಗಿ ನೀರಿನ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಿದಾಗ, ನಾವು ಬೆಳೆದಿದ್ದೇವೆ, ಪುನರುತ್ಥಾನಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಆ ನೀರಿನಿಂದ ಹೊಸ ಜೀವನ, ಸೃಷ್ಟಿ. ನಾವು ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಮತ್ತು ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಹೋದರ ಸಹೋದರಿಯರಾಗುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಶಕ್ತಿಯುತವಾದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದಾಗ ಹೊಸ ಸಂಬಂಧವು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ತೊಳೆದ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ, ಆಗಾಗ್ಗೆ,

3. ನಮ್ಮ ಹೆತ್ತವರನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಕರೆಯನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮೀರಿಸಬೇಡಿ. ಪೌಲನು ಹೀಗೆ ಬರೆದನು: "ಮಕ್ಕಳೇ, ನಿಮ್ಮ ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ಭಗವಂತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ವಿಧೇಯರಾಗಿರಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ - ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಮತ್ತು ತಾಯಿಯನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ, ಇದು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಿ ಮತ್ತು ನೀವು ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವನ್ನು ಆನಂದಿಸುವ ಭರವಸೆಯೊಂದಿಗೆ ಮೊದಲ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ. ಭೂಮಿ." (ಎಫೆಸಿಯನ್ಸ್ 6: 1-3) ಯೇಸು ತನ್ನ ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ, ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಿಹಿ ತಾಯಿಗೆ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಗೌರವವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದನು. ನಮಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇರಲಿ, ಅಥವಾ ಅವರು ನಮ್ಮ ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ಏನಾಗಿರಬಹುದು, ನಾವು ಎಂದಿಗೂ ತುಂಬಾ ವಯಸ್ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಎಂದಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಅತ್ಯಾಧುನಿಕರಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಮತ್ತು ತಾಯಿಯನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಕರೆಯನ್ನು ಮೀರುವುದಿಲ್ಲ. ಯೇಸು ತನ್ನ ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಮೇಜಿಂಗ್ ಗ್ರೇಸ್ ಪಾರ್ #1253 ಸ್ವೀವ್ ಫಾಲ್ಟ್ ಮಾರ್ಚ್ 10, 1996

ಡಾರ್ಕ್‌ನಾಟ್ ಅವರ

ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮರಣವು ಎಲ್ಲಾ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದುವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಧರ್ಮಗ್ರಂಥವು ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲವೇ? ಪೌಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, "ನನ್ನ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಯಾವುದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ನನಗೆ ಮಹಿಮೆಯಾಗದಿರಲಿ" (ಗಲಾತ್ಯ 6:14) ಮತ್ತು "ಶಿಲುಬೆಯ ಸಂದೇಶವು ನಾಶವಾಗುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಮೂರ್ಖತನವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಉಳಿಸಿದ್ದು ಅದು ದೇವರ ಶಕ್ತಿ." (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 1:18)

acceptance. I can't help but think there are times when perhaps we feel persecuted or brutalized or lonely or whatever our situation might be. But just to know that we can be in the hands of God, not in the hands of those who would mistreat us or even in our own hands is a comforting thought.

Jesus also said: "I commit." "Father, into your hands I commit my spirit." In the original language "commit," meant to deposit or to lay aside. In other words, nobody took Jesus' life away from him. He had said that even before his crucifixion. He said, "I lay down my own life. Nobody takes my life from me." Voluntarily, Jesus laid down his own life for you and for me. Jesus had done everything the Father had asked him to do. "It is finished." Jesus had become the propitiation for our sins, the atoning sacrifice. Jesus had become the satisfaction that God demanded for the sins of the world deflecting God's wrath from us. It was finished Jesus offered himself as a substitute for us. (1 John 2:1-2)

It can really be outlined this way:

We've got a problem – we are sinners condemned to death
There's a solution – a sacrifice without blemish, sinless, was required

There's a result – Jesus offered his own sinless life shed his own blood and satisfied God's demands for reconciliation.

Jesus said "Into your hands, Father, I commit my spirit." Almost ten centuries earlier David said the same thing but added a request "Into your hands I commit my spirit; redeem me, O LORD, the God of truth." (Psalms 31:5) It is a statement of surrender. That's what Jesus had done throughout his whole earthly life. He trusted God and had surrendered his life in total submission to God Almighty. Jesus knew with great confidence that resurrection and glory awaited him.

It was over. He had accomplished everything God had asked him to do. The full payment for our sin debt had been paid. Jesus, our atoning sacrifice, had made it possible for us to be reconciled to God. Perhaps we can now better understand what John meant when he said "For God so loved the world that he gave his only begotten son that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life."

We must commit. We must endure. We must commit our lives to him. "Or don't you know that all of us who were baptized into Christ Jesus were baptized into his death? We were therefore buried with him through baptism into death in order that, just as Christ was raised from the dead through the glory of the Father, we too may live a new life. If we have been united with him like this in his death, we will certainly also be united with him in his resurrection. For we know that our old self was crucified with him so that the body of sin might be done away with,

ನಾವು ಶಿಲುಬೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸುಂದರವಾದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಮತ್ತು ನಾನು ಹಳೆಯ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ, ಅಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಹೋದ ಪಾಪಿಗಳ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಮತ್ತು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದವರು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟರು ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಹಳೆಯ ಒರಟಾದ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತೇನೆ
ಕೊನೆಗೆ ನನ್ನ ಟ್ರೋಫಿಗಳ ತನಕ ನಾನು ಮಲಗುತ್ತೇನೆ; ನಾನು ಹಳೆಯ ಒರಟಾದ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತು ಕೆಲವು ದಿನ ಅದನ್ನು ಕಿರೀಟಕ್ಕಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತೇನೆ

ಇನ್ನೊಂದು ಹಾಡು ಹೇಳುತ್ತದೆ, "ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ." ಆ ಹಳೆಯ ಒರಟಾದ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು "ಕ್ಯಾಲ್ವರಿ" ಎಂಬ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಯಿತು, ಇದು ಸಾವಿನ ದುರ್ನಾತಕ್ಕೆ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ, ಅದು ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು ತಲೆಬುರುಡೆಯ ಸ್ಥಳವಾದ ಗೊಲ್ಲೊಥಾ ಎಂದು ಕರೆದರು.

ಒಂದು ನೆಪಮಾತ್ರದ ವಿಚಾರಣೆಯ ನಂತರ, ಯೆಹೂದಿ ಮಹಾಯಾಜಕನ ಮುಂದೆ, ಜೀಸಸ್ ಪಾಂಟಿಯಸ್ ಪಿಲಾಟ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಹೇಡಿ ರೋಮನ್ ಗವರ್ನರ್ ಮುಂದೆ ರೈಲೋಡ್ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟನು. ಭಯ ಮತ್ತು ನಡುಕದಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಸಿದನು ಮತ್ತು ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಇಡೀ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೈತೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಮತ್ತು ಕೊರಡಗಳಿಂದ ಯೇಸು ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಅಣಕಿಸುವ ನೇರಳೆ ನಿಲುವಂಗಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಮುಳ್ಳಿನ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಧರಿಸಿದನು. ಶುಕ್ರವಾರದಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 9:00 ಗಂಟೆಗೆ ಅವರು ಅವನನ್ನು ಆ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹೊಡೆದರು. ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಅವರು ಕೆಳಗಿರುವ ಜನಸಮೂಹದಿಂದ ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮತ್ತು ಅಪಹಾಸ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು. "ಯೆಹೂದಿಗಳ ರಾಜ, ಹಾ! ಅವನು ಇತರರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದನು, ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀನು ದೇವರ ಮಗನಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಶಿಲುಬೆಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಾ."

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ, ಏನೋ ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಭವಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಕ್ಷಿಪ್ರವಾಗಿ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಕತ್ತಲೆಯು ಆಕಾಶದ ಮೇಲೆ ಹರಡಿತು. ಯಾರೋ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ದೀಪಗಳನ್ನು ಆಫ್ ಮಾಡಿ, "ನೀವು ಪ್ರಪಂಚದ ಬೆಳಕನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತಿದೆ. ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕತ್ತಲೆ ದಟ್ಟವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಭಯಾನಕ ಮೌನ ಇಡೀ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. "ಆರನೇ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ" (ಅದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ) "ಒಂಬತ್ತನೇ ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಇಡೀ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಲೆ ಬಂದಿತು" (ಅದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 3:00) "ಮತ್ತು ಒಂಬತ್ತನೇ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಯೇಸು ದೊಡ್ಡ

that we should no longer be slaves to sin because anyone who has died has been freed from sin. Now if we died with Christ, we believe that we will also live with him.” (Romans 6:3-8) We must also stay focused and faithful. “Therefore, since we are surrounded by such a great cloud of witnesses, let us throw off everything that hinders and the sin that so easily entangles, and let us run with perseverance the race marked out for us. Let us fix our eyes on Jesus, the author and perfecter of our faith, who for the joy set before him endured the cross, scorning it's a shame, and sat down at the right hand of the throne of God. Consider him who endured such opposition from sinful men, so that you will not grow weary and lose heart.” (Hebrews 12:1-3) Amazing Grace #1256 Steve Flatt, March 31, 1996

ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ, 'ಎಲೋಯಿ, ಎಲೋಯಿ, ಲಾಮಾ ಸಬಚ್ತಾನಿ?'-ಅಂದರೆ, 'ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಬಿಟ್ಟೆ?' (ಮಾರ್ಕ್ 15:33)

ಗ್ರೀಕ್‌ನಲ್ಲಿ "ಕ್ರೈಡ್ ಔಟ್" ಪದಗಳನ್ನು "ಘರ್ಜನೆ" ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಸಿಂಹ ಘರ್ಜನೆಗೂ ಇದೇ ಪದ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ಅವನು ಅದನ್ನು ಶಿಲುಬೆಯಿಂದ ಗರ್ಜಿಸಿದನು, "ಎಲೋಯ್, ಎಲೋಯ್..." ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯ ಹೇಳಿತು, "ಅವನು ಎಲಿಜಾನನ್ನು ಏಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ." ಇಲ್ಲ, ಅವರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ಎಲಿ, ಎಲಿ, ಅವರು ಹೇಳಿದರು, "ಎಲೋಯಿ, ಎಲೋಯಿ" (ನನ್ನ ದೇವರು, ನನ್ನ ದೇವರು) "ಲಾಮಾ ಸಬಚ್ತಾನಿ" (ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ತ್ಯಜಿಸಿದ್ದೀರಿ?)"

ಯೇಸು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ಏಳು ಹೇಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ, ಇದು ಅತ್ಯಂತ ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಉಳಿದಂತೆ ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದು, ಅವನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಬಹುತೇಕ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೀರಿ, ಅಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ನೀವು ಯೇಸುವಿನ ಜೀವನವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ, "ತಂದೆಯೇ, ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಬಹುತೇಕ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ಅವನು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿದ ವಂಚಕನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು "ಇಂದು, ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ, ನೀವು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇರುವಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನಿಮಗೆ ಆಘಾತವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವನು ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೆಳಗೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಜಾನ್‌ಗೆ ಚಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು "ಇಗೋ ನಿನ್ನ ಮಗ, ಮತ್ತು ಮಗ, ಇಗೋ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ" ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಯೇಸುವಿನ ತುಟಿಗಳಿಂದ ಬಂದವು.

ಆದರೆ ಇದು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಾ, ಅವನ ನಿರ್ವಾಹಕರನ್ನು ಕೆಳಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಖಚಿತವಾಗಿ, ಅದು ಉದಾತ್ತವಾಗಿತ್ತು, ಖಚಿತವಾಗಿ ಅದು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಅಳಲು, ಹತಾಶ ಕೂಗು. "ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಬಿಟ್ಟೆ?" ಶಿಲುಬೆಯ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಇಂದಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು?

1. ದುಃಖದ ಕೂಗು. ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಭೂಮಿಯಾದ್ಯಂತ ಹರಡಿದ ಆ ಕತ್ತಲೆ ಏನನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ಧರ್ಮಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ, ಕತ್ತಲೆಯು ಯಾವಾಗಲೂ ದುಷ್ಟರ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ. "ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬೆಳಕು ಬಂದಿದೆ, ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಬೆಳಕಿನ ಬದಲು

ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಕಾರ್ಯಗಳು ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿದ್ದವು." (ಜಾನ್ 3:19) ಸೈತಾನನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕತ್ತಲೆಯ ರಾಜ್ಯ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.(ಕೊಲೊಸ್ಸೆಯನ್ಸ್ 1:13) ಹತ್ತಾರು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ಬೆಳಕು ದೇವರ ಉಪಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಮಹಿಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತದೆ.ಆ ದಿನದ ಬೆಳಕಿನ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯು ಅದರ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವರ.ದೇವರು ಅಪ್ಪನ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತನ್ನೆಡೆಗೆ ನೋಡಿ ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ ಯಾವುದೋ ಲೋಕದ ಗಮನವನ್ನೇ ತನ್ನತ್ತ ಸೆಳೆದಂತೆ.

ನಾವು ಯೇಸುವಿನ ಕೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ, ಆದರೆ ಕತ್ತಲೆ ಹರಡಿತು ಮತ್ತು ಕೂಗು ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ ತಂದೆಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಅವನು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದನು, "ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ದೇವರೇ, ಏಕೆ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟೆಯಾ?" ಇದು ದುಃಖದ ಭಯಾನಕ ಕೂಗು.

2. ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯ ಕೂಗು. ಅದರ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಳಿಯೋಣ. ಯೇಸುವಿನ ಅರ್ಥವೇನು? "ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಬಿಟ್ಟೆ?" ಅದು ಕೀರ್ತನೆ 22:1ರಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, "ಓ ದೇವರೇ ಇದ್ದನು, ಜೀಸಸ್ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತಿದ್ದನು." ಇಲ್ಲ, ಅದು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು.

ಅಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ ಕ್ರಿಯಾಪದವು 2 ತಿಮೊಥೆಯ 4:10 ರಲ್ಲಿ ಡೆಮಾಸ್ ಎಂಬ ಮಾಜಿ ಒಡನಾಡಿ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುವಾಗ ಪೌಲನು ಬಳಸಿದ ಅದೇ ಕ್ರಿಯಾಪದವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. "ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಸಿದ ಡೆಮಾಸ್ ನನ್ನನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ್ದಾನೆ." ಪದದ ಅರ್ಥ " ತ್ಯಜಿಸು " ಇದರರ್ಥ ಬಿಡುವುದು, ಓಡಿಹೋಗುವುದು. ಯೇಸು, "ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಬಿಟ್ಟೆ?" ಎಂದು ಕೂಗಿದನು. ನನ್ನಿಂದ ಯಾಕೆ ಓಡಿಹೋದೆ? ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಬಿಟ್ಟೆ? ಎಲ್ಲಾ ಶಾಶ್ವತತೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ, ನೀವು ಬಹುಶಃ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಊಹಿಸಲಾಗದ ವಿಷಯ ಸಂಭವಿಸಿದೆ. ತಂದೆ, ಮಗ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮ, ಶಾಶ್ವತವಾದ ಒಂದು ದೇವತ್ವವನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜೀಸಸ್ ತಂದೆಯಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟರು ಎಂಬಲ್ಲಿ ದೈವತ್ವವು ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಇದು ಹಿಂದೆಂದೂ ಸಂಭವಿಸಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮತ್ತೆಂದೂ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ದೇವರು ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಾದರೂ ಯೇಸುವನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಬಿಡುತ್ತಾನೆ, ಈಗ ಎಲ್ಲ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಕಡಿಮೆ? ಯೇಸು ಏನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದನು? ಉತ್ತರ: ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಮಾಡಿದ್ದು ತಪ್ಪು ಅಲ್ಲ ನೋಡಿ. ನಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳಿಗಾಗಿ ಅವರು ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದರು. ಧರ್ಮಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಈ ಕೂಗನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಶ್ಲೋಕವು "ಅವನು ತನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮರದ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡನು, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಸಾಯುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ನೀತಿಗಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತೇವೆ; ಅವನ ಗಾಯಗಳಿಂದ ನೀವು ವಾಸಿಯಾದಿರಿ." ಪದ್ಯದ ಮೊದಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ "ಅವನು ತನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮರದ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡನು" ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿ. (1 ಪೇತ್ರ 2:24) ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು ಆ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ನೇತುಹಾಕಿರುವಾಗ ಮಾನವೀಯತೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ, ಗಬ್ಬು ನಾರುವ, ಕೊಳಕು, ಒಳಚರಂಡಿ ರಾಶಿಯಾಗಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ನಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ ನಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಯೇಸುವಿನ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಲಾಯಿತು. "

"ಪಾಪದ ಸಂಬಳ ಮರಣ." (ರೋಮನ್ನರು 6:23) ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ "ಸಾವು" ಎಂಬ ಪದವು ಮುಕ್ತಾಯದ ಅರ್ಥವಲ್ಲ, ಅದು ಕೇವಲ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ ಎಂದರ್ಥ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾವು ಅದನ್ನು ವಿವಿಧ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತೇವೆ. ಒಬ್ಬರು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಸತ್ತಾಗ ಅವರ ಆತ್ಮವು ಅವರ ಐಹಿಕ ಗುಡಾರದಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಸಾವು ಅಷ್ಟೇ, ಅಗಲಿಕೆ ಅಷ್ಟೇ. ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ರೋಮನ್ನರು 6:23 ರಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿರುವ ಮರಣವು ದೈಹಿಕ ಮರಣವಲ್ಲ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ಸಾವು ಅಲ್ಲ, ದೇಹದಿಂದ ಆತ್ಮದ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ; ಇದು ದೇವರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಭಯಾನಕವಾಗಿದೆ, ಅದು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿದೆ.

ಪೋಲಿ ಮಗನ ನೀತಿಕಥೆ ನೆನಪಿದೆಯೇ? ಆ ಪೋಲಿ ಮಗ ತನ್ನ ಪಾಪದ ಆಳದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಅವನು ಎಲ್ಲಿದ್ದನು? ಅವರು ತಂದೆಯಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟರು, ಅಲ್ಲವೇ? ಅವನು ತನ್ನ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು, ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಹುಡುಗ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ, ತಂದೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಗನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, "ಇವನು ನಿನ್ನ ಸಹೋದರ ಸತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಆದರೆ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅವನು ಸತ್ತನೆಂದು ಅವನು ಅರ್ಥವೇನು? ಅವನು ಸತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೌದು, ಅವನು ಇದ್ದ. ಅಪ್ಪನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟು, ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾನಾ ಎಂದು ಆ ತಂದೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಯೋಚಿಸಿರಬೇಕು. ನಾವು ಜೀಸಸ್ ಎಂದು ಕರೆಯುವ ದೇವರ ಮಗನು ತನ್ನ ತಂದೆಯಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಅವನ ಸ್ವಂತ ಪಾಪದಿಂದಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದರಿಂದ.

ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಶಿಲುಬೆಯ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಚಿತ್ರ, ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಈ ಕೂಗು: "ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಬಿಟ್ಟೆ?" ಯಾಜಕಕಾಂಡ 16. ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಹೊಸದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಬೋಧಕನಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಯಾಜಕಕಾಂಡ 16 ಶಿಲುಬೆಯಿಂದ ಈ ಕೂಗನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಎರಡು ಆಡುಗಳು ಮತ್ತು ಒಂದು ಹೋರಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಮೂರು ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಆರೋನನ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಹೋರಿಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲಾಯಿತು, ಇದರಿಂದ ಅವನು ಜನರಿಗಾಗಿ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ ವಹಿಸಿದನು. ನಂತರ ಜನರ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಮೇಕೆಯನ್ನು ಬಲಿ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಎರಡನೆಯ ಮೇಕೆ, ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಜನರ ಮುಂದೆ ತರಲಾಯಿತು. "ಆರೋನನು ಮಹಾ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸ್ಥಳಕ್ಕೂ, ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಬಲಿಪೀಠಕ್ಕೂ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಜೀವಂತ ಮೇಕೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ತರಬೇಕು. ಅವನು ಜೀವಂತ ಮೇಕೆಯ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಅದರ ಮೇಲೆ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಎಲ್ಲಾ ದುಷ್ಕೃತನ ಮತ್ತು ದಂಗೆಯನ್ನು-ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಮೇಕೆಯ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆರೈಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಮೇಕೆಯನ್ನು ಮರುಭೂಮಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. ಮೇಕೆ ತನ್ನ ಪಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂಟಿಯಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನು ಅದನ್ನು ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡುವನು." (ಯಾಜಕಕಾಂಡ 16:20-22)

ಈಗ ನಿಮಗೆ ಚಿತ್ರ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೇ? ಒಂದು ಮೇಕೆಯನ್ನು ತರಲಾಗುವುದು, ಮತ್ತು ಆರೋನನು ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಮೇಕೆಯ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. "ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಮೇಕೆಯ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಾ ಕಾಮ, ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಭಿಚಾರ, ಎಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳು, ಎಲ್ಲಾ ಕಳ್ಳತನ, ಎಲ್ಲಾ ಗಾಸಿಪ್, ಎಲ್ಲಾ ದ್ವೇಷ ಮತ್ತು ಇತರ ಯಾವುದೇ ಪಾಪವನ್ನು ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಮೇಕೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಲಾಯಿತು, ಆ ಮೇಕೆಯು ಅದು ದೂರವಿರುವವರೆಗೂ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಮುನ್ನಡೆಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಮತ್ತೆ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಆ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಶೂ ಅಥವಾ ಚಪ್ಪಲಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಮೇಕೆಯನ್ನು ಒದೆಯುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು "ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗು, ಹೋಗು, ಕಣ್ಮರೆಯಾಗು" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? "ಬಲಿಪಶು" ಎಂಬ ಪದವು ಆ ಭಾಗದಿಂದಲೇ? ಎಲ್ಲಾ ಆಪಾದನೆಗಳನ್ನು, ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮೂರನೇ

ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಇರಿಸುವುದೇ? ಅದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮೂರ್ಖ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ?" 1,500 ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದರು.

ಆರು ದೀರ್ಘ ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಜೀಸಸ್ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ನೇತಾಡಿದರು, ಮತ್ತು ಅದು ಆರು ಸಹಸ್ರಮಾನದಂತೆ ತೋರಬೇಕು. ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟ ಮೇಕೆಯಂತೆ, ಅವನು ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಉಳಿದನು. ಅವನು "ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಬಿಟ್ಟೆ?" ಎಂದು ಕೂಗಿದನು.

3. ಪರ್ಯಾಯದ ಕೂಗು. "ಆತನು ತನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮರದ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡನು, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಸಾಯುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ನೀತಿಗಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತೇವೆ; ಅವನ ಗಾಯಗಳಿಂದ ನೀವು ವಾಸಿಯಾದಿರಿ." (1 ಪೇತ್ರ 2:24). "ಅವನ ಗಾಯಗಳಿಂದ ನೀವು ಗುಣಮುಖರಾಗಿದ್ದೀರಿ." "ದೇವರು ಪಾಪವಿಲ್ಲದವನನ್ನು ನಮ್ಮ ನಿಮಿತ್ತ ಪಾಪವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು, ಇದರಿಂದ ನಾವು ಆತನಲ್ಲಿ ದೇವರ ನೀತಿವಂತರಾಗಿದ್ದೇವೆ." (2 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 5:21) ಪರ್ಯಾಯವನ್ನು ನೋಡಿ?

ಇದು ನಂಬಲಸಾಧ್ಯ. ದೇವರು ಪಾಪರಹಿತ, ಪವಿತ್ರ, ನಿರ್ಮಲ ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧರನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವನನ್ನು ಕೊಳಚೆನೀರಿನಂತೆ ಕೊಳಕು ಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ನಾನು ವಿನಮ್ರವಾಗಿ, ವಿಧೇಯನಾಗಿ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಬಂದಾಗ ದೇವರು ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಸೌಂದರ್ಯ, ಶುದ್ಧತೆ ಮತ್ತು ಕೃಪೆಯನ್ನು ನನಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತಾನೆ. . ಅದು ಮಾನವನು ಸಹಿಸಬಲ್ಲ ಅತ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ, ಅತ್ಯಂತ ನಂಬಲಾಗದ ಮತ್ತು ಗ್ರಹಿಸಲಾಗದ ಆಲೋಚನೆಯಾಗಿದೆ, ಯೇಸುವಿನ ನೀತಿಯು ಪಾಪಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. "ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಬಿಟ್ಟೆ?" ಎಂಬುದು ಪರ್ಯಾಯದ ಕೂಗು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು.

ಜೀಸಸ್ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ ವಹಿಸದಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ, ಅದು ನೀವು ಮತ್ತು ನಾನು ನಮ್ಮ ಸಾವಿನ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ತೀರ್ಪಿನ ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಕೂಗು. "ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಬಿಟ್ಟೆ?" ಆದರೆ ಯೇಸು ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ನೀವು ಬಹುಶಃ ಮೊದಲು ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಸುಮಾರು ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಟುಡೇ ಶೋನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದು ಬಹುಶಃ ನನಗೆ ಪರ್ಯಾಯದ ಕೂಗು ಈ ಕಲ್ಪನೆಯ

ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಮುಂಜಾನೆ ನಾನು ಟುಡೇ ಶೋನಲ್ಲಿ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕೋ ಗೆರಾಸ್ಕ್ವಿವಿಕ್ ಎಂಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮುಂಜಾನೆ ಸಂದರ್ಶಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಹತ್ತಾಕಾಂಡದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಭಯಾನಕ ಕಾನ್ಸಂಟ್ರೇಶನ್ ಕ್ಯಾಂಪ್ ಆಶ್ವಿಟ್ಸ್‌ನಿಂದ ಬದುಕುಳಿದವನಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಅವನನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಗೆರಾಸ್ಕ್ವಿವಿಕ್ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು 1941 ರಲ್ಲಿ ಜುಲೈನಲ್ಲಿ ಆಶ್ವಿಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತು ಅದು ಸಂಭವಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ, ಆ ಕಾನ್ಸಂಟ್ರೇಶನ್ ಕ್ಯಾಂಪ್‌ನ ಕಮಾಂಡೆಂಟ್ ಯಾವಾಗಲೂ ಅದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಭವಿಷ್ಯದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ನಿರುತ್ತಾಹಗೊಳಿಸಲು, ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಕೈದಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಕೈದಿಗಳನ್ನು ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಅವರು ಯಾದೃಚ್ಛಿಕವಾಗಿ 10 ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಆ 10 ಅನ್ನು ತೆರೆದ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅವರು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯುವವರೆಗೆ ಅಥವಾ ನಿರ್ಜಲೀಕರಣಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಅವರು ಪ್ರತಿದಿನ ಸಾಯುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಹತ್ತು ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು, ಮತ್ತು ಹತ್ತನೇ ಹೆಸರು ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕೋ ಗೆರಾಸ್ಕ್ವಿವಿಕ್ ಎಂಬ ಹೆಸರು. ಗೆರಾಸ್ಕ್ವಿವಿಕ್ ಹೇಳಿದರು, "ನಾನು ನನ್ನ ಮೊಣಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಅನಿಯಂತ್ರಿತವಾಗಿ ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ, ನಾನು ಬೇಡಿಕೊಂಡೆ." ನಾನು "ನನಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾಳೆ, ನನಗೆ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ, ದಯವಿಟ್ಟು, ದಯವಿಟ್ಟು, ನನಗೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಡಿ." ಮತ್ತು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಎಲ್ಲಿಂದಲಾದರೂ ಮ್ಯಾಕ್ಸಿಮಿಲಿಯನ್ ಕೋಲ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮುಂದೆ ಬಂದನು. ಕೋಲ್ ಯಹೂದಿ ಕೂಡ ಅಲ್ಲ. ಅವರು ಆ ಕಾನ್ಸಂಟ್ರೇಶನ್ ಕ್ಯಾಂಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಕೋಲ್ ಫೆಬ್ರವರಿ 41 ರಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದರು, ಇದು ಜುಲೈನಲ್ಲಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಈಗಾಗಲೇ ಅವರು "ದಿ ಏಂಜೆಲ್ ಆಫ್ ಆಶ್ವಿಟ್ಸ್" ಎಂಬ ಅಡ್ಡಹೆಸರನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಆಹಾರವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡನು, ಮತ್ತು ಅವನು ರೋಗಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ಅವನು ದೀನದಲಿತರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, "ಕಮಾಂಡೆಂಟ್, ನಾನು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬಹುದೇ?" ಅವರು ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಆದರೆ ನಾವು ಎಂದಿಗೂ ತಿಳಿಯದ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ, ಕಮಾಂಡೆಂಟ್ ಕೋಲ್ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, "ಹೌದು, ನೀವು ಮಾಡಬಹುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದರು, "ನಾನು ಅವನ ಸ್ನಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ? ನಾನು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿದ್ದೇನೆ - ನನ್ನಿಂದ ನಿಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ." ಸರಿ, ನಾಜಿ ಮನಸ್ಸು ಅದನ್ನು

ಎತ್ತಿಕೊಂಡಿತು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅನುಮತಿಸಿತು. ಮತ್ತು ಮ್ಯಾಕ್ಸಿಮಿಲಿಯನ್ ಕೋಲ್ ಅನ್ನು ಇತರ ಒಂಬತ್ತು ಮಂದಿಯೊಂದಿಗೆ ಆ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಎಸೆಯಲಾಯಿತು. ಆರು ವಾರಗಳ ನಂತರ ಆಗಸ್ಟ್ 14 ರಂದು, ಅವರು ಮಾತ್ರ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದರು. ಅವರು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡುವ ಬದಲು, ಅವರು ಅವನಿಗೆ ಫೀನಾಲ್ ಅನ್ನು ಚುಚ್ಚಿದರು ಮತ್ತು ಅವನು ಸತ್ತನು. ಅವರು ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಆದರೆ ನಾವು ಎಂದಿಗೂ ತಿಳಿಯದ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ, ಕಮಾಂಡೆಂಟ್ ಕೋಲ್ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, "ಹೌದು, ನೀವು ಮಾಡಬಹುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದರು, "ನಾನು ಅವನ ಸ್ನಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ? ನಾನು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿದ್ದೇನೆ - ನನ್ನಿಂದ ನಿಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ." ಸರಿ, ನಾಜಿ ಮನಸ್ಸು ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಿತು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅನುಮತಿಸಿತು. ಮತ್ತು ಮ್ಯಾಕ್ಸಿಮಿಲಿಯನ್ ಕೋಲ್ ಅನ್ನು ಇತರ ಒಂಬತ್ತು ಮಂದಿಯೊಂದಿಗೆ ಆ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಎಸೆಯಲಾಯಿತು. ಆರು ವಾರಗಳ ನಂತರ ಆಗಸ್ಟ್ 14 ರಂದು, ಅವರು ಮಾತ್ರ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದರು. ಅವರು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡುವ ಬದಲು, ಅವರು ಅವನಿಗೆ ಫೀನಾಲ್ ಅನ್ನು ಚುಚ್ಚಿದರು ಮತ್ತು ಅವನು ಸತ್ತನು. ಅವರು ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಆದರೆ ನಾವು ಎಂದಿಗೂ ತಿಳಿಯದ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ, ಕಮಾಂಡೆಂಟ್ ಕೋಲ್ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, "ಹೌದು, ನೀವು ಮಾಡಬಹುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದರು, "ನಾನು ಅವನ ಸ್ನಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ? ನಾನು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿದ್ದೇನೆ - ನನ್ನಿಂದ ನಿಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ." ಸರಿ, ನಾಜಿ ಮನಸ್ಸು ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಿತು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಅನುಮತಿಸಿತು. ಮತ್ತು ಮ್ಯಾಕ್ಸಿಮಿಲಿಯನ್ ಕೋಲ್ ಅನ್ನು ಇತರ ಒಂಬತ್ತು ಮಂದಿಯೊಂದಿಗೆ ಆ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಎಸೆಯಲಾಯಿತು. ಆರು ವಾರಗಳ ನಂತರ ಆಗಸ್ಟ್ 14 ರಂದು, ಅವರು ಮಾತ್ರ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದರು. ಅವರು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡುವ ಬದಲು, ಅವರು ಅವನಿಗೆ ಫೀನಾಲ್ ಅನ್ನು ಚುಚ್ಚಿದರು ಮತ್ತು ಅವನು ಸತ್ತನು.

ಗೆರಾಸ್ಕ್ವೆವಿಕ್ ಇನ್ನೂ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದಾನೆಯೇ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವನು ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದನು. ಮತ್ತು ಅವರು ಅವರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದಾಗ, ಅವರ ಕಾಮೆಂಟ್ ಹೀಗಿತ್ತು, "ನನಗೆ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರು ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಾಗ ನಾನು ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಮತ್ತು ನಾನು ಎಷ್ಟು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಪ್ರತಿ ಆಗಸ್ಟ್ 14 ರಂದು, ಗೆರಾಸ್ಕ್ವೆವಿಕ್ ಸ್ಮಾರಕವಾಗಿ ಆಶ್ವಿಂಟೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಹಿತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕೈಗಳಿಂದ ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿದ ಲೋಹದ ಫಲಕವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿದಿನ ಅವನು ಮ್ಯಾಕ್ಸಿಮಿಲಿಯನ್ ಕೋಲ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

ನಾವು ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕೋ ಗೆರಾಸ್ಕ್ವೆವಿಕ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಸಾಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದೇ ಜನರನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಒಂದೇ ಮಾತೃಭೂಮಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಜೀವವನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಯಾರೋ ಸತ್ತರು ಮತ್ತು ನಾವಿಬ್ಬರೂ ನಮ್ಮ ಉಳಿದ ಜೀವನವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಬದುಕಿದ್ದೇವೆ. ಗೆರಾಸ್ಕ್ವೆವಿಕ್ ನ ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ನಮ್ಮದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿದ್ದರೂ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಆಗಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಗೆರಾಸ್ಕ್ವೆವಿಕ್ ನೊಂದಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಅವರು ಯೇಸುವಿನ ಮೇಲೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಅಪಹಾಸ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಬಹಳಷ್ಟು ಅಪಹಾಸ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸತ್ಯವಿತ್ತು. ಹೌದು, ಒಂದು ಸತ್ಯ ಇತ್ತು. ಅವರು ಹೇಳಿದರು, "ಅವನು ಇತರರನ್ನು ಉಳಿಸಿದನು, ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ." ಅದು ನಿಜವಾಗಿತ್ತು. ಓಹ್, ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು, ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 26:53. ಹಲವಾರು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಅವನು ಪೀಟರ್ ಗೆ ಹೇಳಿದನು, "ನಾನು 12 ಸೈನ್ಯದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕರೆಯಬಹುದೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೇ?" ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅವನು ಆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನಿಜ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಇತರರನ್ನು ಉಳಿಸಿದನು, ಆದರೆ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಇತರರನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಹೋದರೆ, ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. "ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಬಿಟ್ಟೆ?" ಪರ್ಯಾಯದ ಕೂಗು ಆಗಿತ್ತು. ಅಮೇಜಿಂಗ್ ಗ್ರೇಸ್ ಪಾಠ #1254 ಸ್ಟೀವ್ ಫಾಟ್ ಮಾರ್ಚ್ 17, 1996

ಮಾನವೀಯತೆಯ ಮಾತುಗಳು

"ನಂತರ, ಈಗ ಎಲ್ಲವೂ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಮತ್ತು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥವು ನೆರವೇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, "ನನಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಯೇಸು ಹೇಳಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾರ್ ವೈನ್ ವಿನೆಗರ್ ಇತ್ತು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ಪಂಜನ್ನು ನೆನೆಸಿ, ಹಿಸ್ಪೋಪ್ ಗಿಡದ ಕಾಂಡದ ಮೇಲೆ ಸ್ಪಂಜನ್ನು ಇಟ್ಟು ಯೇಸುವಿನ ತುಟಿಗಳಿಗೆ ಎತ್ತಿದರು. (ಜಾನ್ 19:28)

ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ, ಆ ಹೇಳಿಕೆಯು ನಮಗೆ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಆರು ಗಂಟೆಗಳ ನಂತರ ಒಣಗಿದ ಮತ್ತು ನಿರ್ಜಲೀಕರಣಗೊಂಡ ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ನೀವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ನಿಖರವಾಗಿ. "ನನಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ." ಖಂಡಿತ, ಅವನು ಹೇಳಲು ಹೊರಟಿರುವುದು ಅದನ್ನೇ. ಆದರೆ ಅವನು ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕು ಎಂದು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಎರಡು ಪಾನೀಯಗಳು ಇದ್ದವು ಎಂದು ನೀವು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಯಾವುದು ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಇದು ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 27:34 ರಲ್ಲಿ ಯೇಸುವನ್ನು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದಾಗ, ಬೈಬಲ್ ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ, "ಪಿತ್ತದೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಸಿದ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ" ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಪಾನೀಯವನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಪಿತ್ತಜನಕಾಂಗವು ನಾಕೋರ್ಟಿಕ್ ಏಜೆಂಟ್, ಮರಗಟ್ಟುವಿಕೆ ಏಜೆಂಟ್. ಕ್ರೂರ ರೋಮನ್ನರು ಸಹ ಅವರಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಯ ಸ್ಪರ್ಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕುವ ಮೊದಲು, ಅವರು ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಸುಕುಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತು ನೋವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವನಿಗೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ನೀಡಿದರು. ಯೇಸುವಿಗೆ ಅದನ್ನು ನೀಡಿದಾಗ, ಅವನು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ಅವರು "ಇಲ್ಲ" ಎಂದರು.

"ಅವನು ಅದನ್ನು ಏಕೆ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾನೆ?" ಒಂದು ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಯೇಸು ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಶಾರ್ಟ್‌ಕಟ್‌ಗಳನ್ನು ಆರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿಲುಬೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭೀಕರತೆ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕ್ರೋಧವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಶಿಲುಬೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಈ ಏಳು ಹೇಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಾರಾಂಶ ಮಾಡಲು ಯೇಸು ಅಲ್ಲಿ ತೋಗಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾನಸಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಬಯಸಿದನು.

ಆದರೆ ಆರು ಗಂಟೆಗಳ ನಂತರ ಮತ್ತೊಂದು ಪಾನೀಯವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು

ವಿನೆಗರ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಸಿದ ವೈನ್ ಎಂದು ನಮಗೆ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಒಂದು ಅಗ್ಗದ ವೈನ್ ಆಗಿತ್ತು, ಎಲ್ಲಾ ಹುದುಗಿಸಿದ ವೇಳೆ, ಕಷ್ಟದಿಂದ ಹುದುಗುವಿಕೆ; ಅದು ವಿನೆಗರ್ ನೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಸಿದ ವೈನ್ ಆಗಿತ್ತು. ವಿದ್ವಾಂಸರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, "ಒಂದು ಭಾಗ ವೈನ್, ಎರಡು ಭಾಗ ವಿನೆಗರ್." ಇದು ಯಾವುದೇ ಪಿತ್ತರಸವನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ, ಅದು ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರಲಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ, ಅದು ಅವನ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಯೇಸು, "ನನಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಮತ್ತು ಅವರು ಅದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು.

ಹಾಗಾದರೆ ಅವನು ಎರಡನೇ ಪಾನೀಯವನ್ನು ಏಕೆ ಕುಡಿದನು?" 28 ನೇ ಪದ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ. "ನಂತರ, ಈಗ ಎಲ್ಲವೂ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಿಪ್ಪರ್ ನೆರವೇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, "ನನಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಯೇಸು ಹೇಳಿದನು. "ಜನರೇ, ಇನ್ನೊಂದು ಪುರಾವೆ ಇದೆ. ದೇವರು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ನೇತಾಡುತ್ತಾನೆ, ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಯೇಸುವಿಗೆ ಏನು ತಿಳಿದಿತ್ತು ಎಂದು ದೇವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ಆರು ಗಂಟೆಗಳ ಅಸಹನೀಯ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಸುಕುಗೊಳಿಸುವ ನೋವಿನ ನಂತರ ಮತ್ತು ಅವನು ಸಾಯುವ ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳ ನಂತರ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕ್ರಾಸ್ ಅವರ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ 700-ಪ್ಲಸ್ ಪ್ರೊಫೆಸೀಸ್ ಅನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ, ಅವೆಲ್ಲವೂ ಈಡೇರಿದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಲು ಕೆಳಗಿನವುಗಳು ಯೇಸುವಿನ ಮರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಗಳಾಗಿವೆ.

- ಪರಿಚಿತ ಸ್ನೇಹಿತನಿಂದ ದ್ರೋಹ. (ಕೀರ್ತನೆ 41:9)
- ಶಿಷ್ಯರ ಪರಿತ್ಯಾಗ. (ಕೀರ್ತನೆ 31:11)
- ಸುಳ್ಳು ಆರೋಪಗಳು. (ಕೀರ್ತನೆ 35:11)
- ಅವನ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಮುಂದೆ ಮೌನ (ಯೆಶಾಯ 53:7)
- ತಪ್ಪಿತಸ್ಕರೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ (ಯೆಶಾಯ 53:9)
- ಅತಿಕ್ರಮಿಸುವವರೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಸಂಖ್ಯೆ. (ಯೆಶಾಯ 53:12)
- ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. (ಕೀರ್ತನೆ 22:16)
- ನೋಡುಗರ ಅಣಕ. (ಕೀರ್ತನೆ 109:25)
- ವಿಮೋಚನೆಯಿಲ್ಲದ ಅಪಹಾಸ್ಯ. (ಕೀರ್ತನೆ 22:7,8)
- ಅವನ ವಸ್ತ್ರಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಜೂಜು. (ಕೀರ್ತನೆ 22:18)
- ಅವನ ಶತ್ರುಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. (ಯೆಶಾಯ 53:12)
- ದೇವರಿಂದ ಪರಿತ್ಯಕ್ತನಾಗುವುದು. (ಕೀರ್ತನೆ 22:1)
- ಅವನ ಆತ್ಮವನ್ನು ತಂದೆಯ ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದು. (ಕೀರ್ತನೆ 31:5)
- ಮೂಳೆಗಳು ಮುರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. (ಕೀರ್ತನೆ 34:20)
- ಶ್ರೀಮಂತನ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿ. (ಯೆಶಾಯ 53:9)

ನನ್ನ ಬಾಯಾರಿಕೆಗಾಗಿ ಅವರು ನನಗೆ ವಿನೆಗರ್
ನೀಡಿದರು (ಕೀರ್ತನೆ 69:21)

ಸಾವಿನ ಬಗ್ಗೆ, ಅನೇಕ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಗಳು ಇದ್ದವು ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ಈ ಮನುಷ್ಯ ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದನೇ? ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಇನ್ನೂ ಈಡೇರಿಲ್ಲ, ಕೊನೆಯ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯೊಂದು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಕೀರ್ತನೆ 69:20 ವಿನೆಗರ್ ಅನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸೇವಿಸಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿದರು ಮತ್ತು ಯೇಸು ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ತಾನು ಎಲ್ಲಾ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದನು, ಆ ನೆರವೇರಿಕೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಲು ಏನನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಿದನು. ಅವರು ಹೇಳಿದರು, "ನನಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ." ಅವರು ಅವನಿಗೆ ವಿನೆಗರ್ ನೀಡಿದರು. ಇದು ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕು ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅದು ಅವತಾರದ ಹಕ್ಕು ಆಗಿತ್ತು.

ಜೀಸಸ್ ಶಿಲುಬೆಯಿಂದ ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿರಬಹುದು. ಒಂದು, ಇದು ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವುದು; ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದು, ಏಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮೊದಲನೆಯ ಕಾರಣವು ಅವನು ದೇವರೆಂದು ನಮಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಎರಡನೆಯ ಕಾರಣ ಅವನು ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಾಗಿ, ಅವರು ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಾ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹಕ್ಕು, ಅವತಾರದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮೌಲ್ಯೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವತಾರ ಎಂದರೆ ಈ ಮನುಷ್ಯ, ಜೀಸಸ್, ದೇವರು ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಬೈಬಲ್ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕುಗಳಿವೆ. ಜಾನ್ ತನ್ನ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು "ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯವಾಗಿತ್ತು" (ಅದು ಯೇಸುವಿನ ರೂಪಕ) ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. "ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಪದಗಳಿದ್ದವು, ಮತ್ತು ಪದವು ದೇವರೊಂದಿಗಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಪದವು ದೇವರಾಗಿತ್ತು." (ಜಾನ್ 1:1) ತದನಂತರ 14 ಶ್ಲೋಕಗಳ ನಂತರ, "ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯವು ಮಾಂಸವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿತ್ತು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಕೊಲೊಸ್ಸಿಯನ್ಸ್ 2:9 ಹೇಳುತ್ತದೆ, "ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ದೇವರ ಎಲ್ಲಾ ಪೂರ್ಣತೆಯು ದೈಹಿಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತದೆ," ಅಥವಾ, 1 ತಿಮೊಥಿಯ 3:16, ಪೌಲನು ತಿಮೊಥಿಯನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, "ಅವನು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ಆತ್ಮದಿಂದ ಸಮರ್ಥಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು" ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವತಾರದ ಹಕ್ಕು ನಂಬಿಕೆಯ ಕಾಂಟಿನೆಂಟಲ್ ಡಿವೈಡ್ ಆಗಿದೆ, ಅದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಜಗತ್ತು ಯೇಸುವನ್ನು

ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ಅಮೆರಿಕದ ತೊಂಬತ್ತು ಪ್ರತಿಶತದಷ್ಟು ಜನರು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಯೇಸುವನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯವರು ಮತ್ತು ಬೆಚ್ಚಗಿನ ಮತ್ತು ಅಸ್ಪಷ್ಟರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರು ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಕ, ಮಹಾನ್ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಮತ್ತು ದಯೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ಮಾತನಾಡಲು ಜಗತ್ತು ಉತ್ಸುಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಅವನನ್ನು ದೇವರ ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ಬಂದಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸದ ಹೊರತು, ಬೈಬಲ್ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಸ ಅಥವಾ ಕಾರಣವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವೀಯತೆಯ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಹಕ್ಕು. ಅವನು ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ಬಂದ ದೇವರು ಎಂದು ನೀವು ನಂಬಿದರೆ, ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ಸರಿಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಅವನು ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ನಡೆದಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಖಂಡಿತ, ನೀರನ್ನು ಮಾಡಿದವನು ಅದರ ಮೇಲೆ ನಡೆಯಬಲ್ಲನು ಅಲ್ಲವೇ? ಅವನು ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದನು? ಬದುಕನ್ನು ಬದಲಿಸಿದವನು, ಸಾವು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ? "ನಿನ್ನ ಪಾಪಗಳು ಕ್ಷಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ" ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳಬಲ್ಲ ಸತ್ಯವನ್ನು ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಆ ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ದೇವರಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನ ಮರಣವು ಉಳಿಸುವ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ನಿರ್ಣಾಯಕ ನಿರ್ಧಾರವೆಂದರೆ: ಈ ಮನುಷ್ಯ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇವರೇ? ಅಥವಾ, ದೇವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಮನುಷ್ಯನೇ? ಅಷ್ಟೇ. ಮತ್ತು "ನನಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ" ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯು "ಹೌದು" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಹೌದು, ಅವನು ಇದ್ದ. ಅವನು ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ಬಂದ ದೇವರು.

ಯೇಸುವಿನ ಅವತಾರವಾದ ದೇವರ ದೇಹವು ನಮಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರ್ಥೈಸುವ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ದಿನನಿತ್ಯದ ಮಾರ್ಗವಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸೂಚಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ ದೇವರು, ಜಗತ್ತನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ತಂದ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಜೀವ ನೀಡಿದ ದೇವರು, ಆ ದೇವರು ಬಂದನು, ಬದುಕಿದನು ಮತ್ತು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಸತ್ತನು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ನಿನ್ನ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ, ನೀವು ಬೆವರುವಂತೆ ಬೆವರು ಮಾಡಿ ನೀವು ನೋಯಿಸಿದಂತೆ ನೋಯಿಸಿ ಮತ್ತು ನೀವು ಅಳುವಂತೆ ಅಳಲು. ದುಃಖದ ವಾಸ್ತವವೆಂದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಜೀಸಸ್ ಅನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಈಗ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಆದರೆ ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತಮ್ಮ ದಿನನಿತ್ಯದ ಜೀವನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಭಾವಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಯೇಸುವನ್ನು ಧರ್ಮ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮ, ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ, ಚರ್ಚ್, ನೀತಿ ಸಂಹಿತೆ, ಬೈಬಲ್ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಬಂದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದು ಅಷ್ಟೇ ಎಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲ! ಜೀಸಸ್ ಈ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಆ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಮರುಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಬಂದರು.

ನೀವು ಇದನ್ನು ಮೊದಲೇ ಕೇಳಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಜೀಸಸ್ ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನೀವು ನಂಬುತ್ತೀರಿ, ಅವರು ಇಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು ಮತ್ತು ಅವರು ಏನು ಮಾಡಿದರು ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯ, ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಮುಚ್ಚಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ನೀವು ಹೇಗೆ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ್ದೀರಿ? ನೀವು ಅವನನ್ನು ನೋಡಲು, ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲು, ಅನುಭವಿಸಲು ಅಥವಾ ಕೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಕೆಟ್ಟ ಕನಸು ಕಂಡ ಆರು ವರ್ಷದ ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗಿಯಂತೆ. ಅವಳು ಅಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವಳ ತಾಯಿ ತನ್ನ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದಳು ಮತ್ತು ಅವಳಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಲು ಮತ್ತು ಅವಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು, ಅವಳು ಅವಳನ್ನು ಸ್ಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ ಮತ್ತು "ಈಗ ಜೇನು, ಹಿಂತಿರುಗಿ ಮಲಗು, ಜೀಸಸ್ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ." ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಳು, "ಒಳ್ಳೆಯದು, ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಯೇಸುವಿನೊಂದಿಗೆ ಇರಿ, ನಾನು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ."

ಈಗ ನಾವು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಯೇಸುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಜೀಸಸ್ ಎಲ್ಲೋ ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ನಮಗೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಂಸ ಮತ್ತು ರಕ್ತ ಬೇಕು. ನಾವು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಯಾರಾದರೂ ನಮಗೆ ಬೇಕು, ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವವರು, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲವರು. ಪುಶ್ಚೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವ ಒಂದು ಭಾಗವು ಎಂದಾದರೂ ಇದ್ದರೆ: ಯೇಸು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತಾನೆಯೇ? ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಟ್ಟಬಹುದೇ? ನಾವು ಅವನನ್ನು ಮುಟ್ಟಬಹುದೇ? ಅವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಂದು ನನ್ನ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಬಹುದೇ? ನಾವು ಈಗ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ. "ನನಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಯೇಸು ಹೇಳಿದನು.

ಎಲ್ಲಾ ಬೈಬಲ್‌ನಲ್ಲಿನ ಅತ್ಯಂತ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಯೇಸು ತನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾಗ, ಅವನು 40 ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಮರುಭೂಮಿಗೆ ಹೋದನು ಮತ್ತು ಬೈಬಲ್ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಅದು ಹೇಳುತ್ತದೆ "ಮತ್ತು

ಅವನು ಹಸಿದಿದ್ದನು ." ನಲವತ್ತು ದಿನ ಊಟವಿಲ್ಲದೇ ಹಸಿದಿದ್ದರು. ನಂತರ ಈಗ ಅವನ ಜೀವನದ ಕೊನೆಯ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ನಾವು ಅವನನ್ನು ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಯೇಸುವಿನ ಅತ್ಯಂತ ಮೂಲಭೂತ ಅಗತ್ಯಗಳಾದ ಹಸಿವು ಮತ್ತು ಬಾಯಾರಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೆಣಗಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಅವರ ಸಚಿವಾಲಯದ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಅದನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ಯೋಚಿಸಿದ್ದೀರಾ? ಏಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 4 ರಲ್ಲಿ ಜೀಸಸ್ ಸೈತಾನನೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರು ಜಗತ್ತನ್ನು ಯಾರು ಆಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ. ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಶಾಶ್ವತತೆಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಯುದ್ಧದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಂತರ ನಮಗೆ "ಮತ್ತು ಅವರು ತುಂಬಾ ಹಸಿದಿದ್ದರು" ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳು ಅವನ ಮೇಲೆ ಹೇರಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ ಯೇಸು ಅದೇ ಕಪ್ಪುತನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣ ದಿನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಏಕೆ, ಮತ್ತು ಅವನು ತಂದೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ, "ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಬಿಟ್ಟೆ?" ನಮಗೆ ಸಹ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ: ಮತ್ತು ಅವನು ಬಾಯಾರಿದ.

ನಮಗೆ ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನೀವು ಎಂದಾದರೂ ಯೋಚಿಸಿದ್ದೀರಾ? ಹೀಬ್ರೂ 4:15-16 ರ ಮಾತುಗಳು ನಮ್ಮ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಜವಾಗುತ್ತವೆ: "ನಮ್ಮ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಮಹಾಯಾಜಕನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಪ್ರಲೋಭನೆಗೆ ಒಳಗಾದವನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಹೇಗಿದ್ದೇವೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ-ಆದರೂ ಪಾಪವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದೇವೆ. ನಂತರ ನಾವು ಕರುಣೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಮತ್ತು ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಕೃಪೆಯ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸೋಣ." ಇದನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಮ್ಮ ಅಗತ್ಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು."

ಸುಂದರವಾದ ಹಾಡು ಹೇಳುತ್ತದೆ, "ನನ್ನ ಹೃದಯವು ಉಲ್ಲಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಹಾಡಿಗಾಗಿ ತುಂಬಾ ಆಳವಾಗಿ ನೋಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಯೇಸು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತಾನೆಯೇ? ಹೊರಗಳು ಒತ್ತುವಂತೆ ಮತ್ತು ಕಾಳಜಿಯ ಸಂಕಟ ಮತ್ತು ದಾರಿಯು ದಣಿದ ಮತ್ತು ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತಾ? ಓಹ್, ಅವನು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅವನು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ." ಆದರೆ ಹಾಡಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾಗಿ, ಪೀಟರ್ ಹೇಳಿದರು "ಅವನು ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ

ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅವನ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಚಿಂತೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿರಿ." (1 ಪೇತ್ರ 5:7)

ಕರಾಳ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭಯಾನಕ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕವಾಗಿ ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು, ನನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ತನ್ನ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು ಜೀಸಸ್ ಇಂದು ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಈಗ ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಖುಷಿಯಾಗಿದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಅವನು ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಪಾಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಅವನು ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಪಾಪವನ್ನು ದೂರವಿಡುವ ಮತ್ತು ವಿಮೋಚನೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ. ಅವನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಸ್ವರ್ಗದ ಸಿಂಹಾಸನದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಮುಂದೆ ನಮಗಾಗಿ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ ವಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ ಅವನು ಸಮಯ, ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳದಿಂದ ಸೀಮಿತವಾದ ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಅವನು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ನೋವು, ಸಂಕಟ ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಮತ್ತು ನಿಭಾಯಿಸಬಹುದು. ನಾವು ಕುಷ್ಟರೋಗಿ ಅಥವಾ ಕುರುಡ ಬಾರ್ಡ್‌ಮೇಯಸ್ ಅಥವಾ ಕುರುಡರಂತೆ ಇರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ: ಯೇಸು ನಜರೆತಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನಾ? ಯೇಸು ಕಪೆರ್ನೊಮಿನಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಯೇಸು ಜೆರುಸಲೇಮಿನಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಯೇ? ನಾನು ಅವನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅವನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾನೆ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಾವು ಅವನನ್ನು ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಮುಟ್ಟಬಹುದು.

ಅವನು ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು "ಸಾಂತ್ವನಕಾರ" ದೇವರ ಪವಿತ್ರ ಆತ್ಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇರಲು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಜ್ ಆಗುವುದರಿಂದ ನಾವು ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದಾಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಲು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮವು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ರೋಮನ್ನರು 8:26 ಹೇಳುತ್ತದೆ, ಅವರು ನಮಗಾಗಿ ನರಳುವಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಹೇಗೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಮ್ಮ ಅಗತ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಯೇಸು ನಮಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಪೂರೈಸಬಹುದು. ಅದು ನಿಮಗೆ ಯಾವುದೇ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು "ಮನುಷ್ಯ" ಜೀಸಸ್ ಅನ್ನು ನೀವು ಎಂದಿಗೂ ಭೇಟಿಯಾಗದ ಕಾರಣ ಅಥವಾ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು

ನೀವು ಎಂದಿಗೂ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಬೇಡಿ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿ. ಅದು ಕಾಳಜಿಯ ಹಕ್ಕು. ಒಬ್ಬ ಲೇಖಕನು ಬೆತ್ಲೆಹೆಮ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ತೊಟ್ಟಿಲು ದೇವರು ಬಂದನೆಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕ್ಯಾಲವರಿ ಮೇಲಿನ ಶಿಲುಬೆಯು ದೇವರು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಅವರು ವಿನೆಗರ್ ಮತ್ತು ದ್ರಾಕ್ವಾರಸದೊಂದಿಗೆ ಹಿಸ್ಪೋಪ್ ಕಾಂಡವನ್ನು ಅವನ ತುಟಿಗಳಿಗೆ ಎತ್ತಿದರು ಮತ್ತು "ಅವನು ಪಾನೀಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಾಗ, ಅದು ಮುಗಿದಿದೆ" ಎಂದು ಯೇಸು ಹೇಳಿದನು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅವನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದನು. (ಜಾನ್ 19:30) ಯೇಸುವು ದೈವತ್ವದ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುವ ಮೊದಲು ಮಾನವೀಯತೆಯ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಮಾನವ ಬಾಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವವರೆಗೆ ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವವರೆಗೂ ಅವನು "ಇದು ಮುಗಿದಿದೆ" ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಕರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ, ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳು ಮತ್ತು ದುಃಖಗಳನ್ನು ಹೊರಲು. ಅಮೇಜಿಂಗ್ ಗ್ರೇಸ್ ಲೆಸನ್ # 1255, ಸ್ಟೀವ್ ಫ್ಲಾಟ್ ಮಾರ್ಚ್ 24, 1996

ದಿ ವರ್ಡ್ಸ್ ಆಫ್ ವಿಕಟರಿ

ಯುನೈಟೆಡ್ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್ನ ಒಂಬತ್ತನೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ವಿಲಿಯಂ ಹೆನ್ರಿ ಹ್ಯಾರಿಸನ್ ಅವರು ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುದೀರ್ಘವಾದ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಇದು 9,000 ಪದಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು. ಅದು ಚಳಿ, ಮಳೆ, ಜನವರಿಯ ಮುಂಜಾನೆ ಆಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ಹ್ಯಾರಿಸನ್‌ಗೆ ಆ ಭಾಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಅತೀವ ಹೆಮ್ಮೆಯಿರಬೇಕು. ಅವರು ಮೇಲಂಗಿಯನ್ನು ಧರಿಸಲು ಅಥವಾ ಅವರ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಳಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಆ ಶೋಚನೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತ ನಂತರ ಅವರು ನ್ಯೂಮೋನಿಯಾಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿದರು ಮತ್ತು ಒಂದು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ನಿಧನರಾದರು. "ಯಾವ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಯಾರೋ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಡಿದರು.

ಈಗ ಜೀಸಸ್ ಅವರು "ಕ್ಯಾಲವರಿ" ಎಂಬ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತುಹಾಕಿದಾಗ ಏನು ಮಾಡಿದರು ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ. ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಕಡಿಮೆ. ನಾವು ಕೇವಲ ಏಳು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅವು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿದ್ದವು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದಲ್ಲ ಹತ್ತು ಪದಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ದವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲವೇ ಮತ್ತು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ, ಅವರು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಶ್ವತತೆ ಬದಲಾಗಿದೆ. "ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನೂ ಕಡಿಮೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು

ಮಾಡಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಹೇಳಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದದ್ದು ವಿಜಯದ ಮಾತುಗಳು: "ಇದು ಮುಗಿದಿದೆ." "ನಂತರ, ಈಗ ಎಲ್ಲವೂ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಮತ್ತು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥವು ನೆರವೇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, "ನನಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಯೇಸು ಹೇಳಿದನು. ಒಂದು ಜಾರ್ ವೈನ್ ವಿನೆಗರ್ ಇತ್ತು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಂಜನ್ನು ನೆನೆಸಿ, ಹಿಸ್ಟೋಪ್ ಗಿಡದ ಕಾಂಡದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಂಜನ್ನು ಹಾಕಿದರು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಯೇಸುವಿನ ತುಟಿಗಳಿಗೆ ಎತ್ತಿದರು, ಅವನು ಪಾನೀಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಾಗ, ಯೇಸು, 'ಇದು ಮುಗಿದಿದೆ.' ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅವರು ತಲೆಬಾಗಿ ಆತ್ಮವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದರು. (ಜಾನ್ 19:28)

ಆ ನುಡಿಗಟ್ಟು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಭಿನ್ನ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬರುತ್ತದೆ: ಇದು-ಈಸ್-ಮುಗಿದಿದೆ. ಆದರೆ ಮೂಲ ಭಾಷೆ, ಗ್ರೀಕ್, ಇದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಪದವಾಗಿತ್ತು: ಟೆಟೆಲೆಸ್ವಾಯ್. ಟೆಟೆಲೆಸ್ವೈ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯುತ ಪದವಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಪದಗುಚ್ಛವಾಗಿದ್ದು ಅದು ಏನನ್ನಾದರೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪೂರೈಸಿದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಗಿದಿದೆ. ಇದು ಹತಾಶೆಯ ಕೂಗು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಜೀಸಸ್ ಕೂಗುತ್ತಾ, "ಓಹ್ ಇದು ಮುಗಿದಿದೆ!" ಅದು ಅಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಸಮಾಧಾನದ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡರು, "ಓಹ್, ಅದು ಮುಗಿದಿದೆ." ಅದು ಕೂಡ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ವಿಜಯದ ಮಾತು, ದುರಂತವಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಂಭ್ರಮದ ಮಾತು, ಶೋಕವಲ್ಲ. ಇದು ವಿಜಯದ ಕೂಗು, ಹತಾಶೆಯ ಕೂಗು ಅಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಅವರು "ಟೆಟೆಲೆಸ್ವೈ!" ಇದು ಮುಗಿದಿದೆ!

ಆದರೆ, ಏನು ಮುಗಿಯಿತು?

1. ಯೇಸುವಿನ ಐಹಿಕ ಕೆಲಸವು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿತು. ಏನನ್ನಾದರೂ ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು ತುಂಬಾ ಸುಲಭ, ಅಲ್ಲವೇ? ನೀವು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್, ಕಾಲೇಜು ಪದವಿ, ಮದುವೆ, ಬದ್ಧತೆ, ಜೀವನ, ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿ: ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು ತುಂಬಾ ಸುಲಭ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾವು ಮುಗಿಸಿದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಹುಮಾನ ನೀಡುತ್ತೇವೆ. "ನಾನು ಬಾಸ್ಟನ್ ಮ್ಯಾರಥಾನ್ ಅನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳುವ ಟೀ-ಶರ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ನೀವು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲವೇ? ಶಾಲೆಯ ಮೊದಲ ದಿನ ಯಾರೂ ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಹೊಸ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ತಿಂಗಳ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ನೀವು ಚಿನ್ನದ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದಾಗ ನಿಮಗೆ ಬಹುಮಾನ

ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನೂ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ನಾವು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ಕಷ್ಟಕರ ಸಮಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ, ಆದರೆ ಜೀಸಸ್ ಅಲ್ಲ. ಅವರು ಫಿನಿಶರ್ ಆಗಿದ್ದರು.

"ಟೆಟೆಲೆಸ್ವಾಯ್" ಎಂಬ ಈ ಪದವನ್ನು ಜಾನ್‌ನ ಸುವಾರ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಾರಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಮೂರು ಬಾರಿ ಅದು ಯೇಸುವಿನ ತುಟಿಗಳಿಂದ ಬಂದಿದೆ. "ನನ್ನ ಆಹಾರ," ಯೇಸು ಹೇಳಿದನು, "ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದವನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಅವನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದು." (ಜಾನ್ 4:34) ""ಜಾನ್ 4:34) ""ನಾನು ಯೋಹಾನ್‌ನ ಸಾಕ್ಷಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವದ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ. ತಂದೆಯು ನನಗೆ ಮುಗಿಸಲು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ತಂದೆಯು ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ." (ಜಾನ್ 5:36) ನಾನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ನಾನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಈ ಮನುಷ್ಯನು ಬೇಗನೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಅವನು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹೋಗುವ ಕೆಲವೇ ಗಂಟೆಗಳ ಮೊದಲು, ಅವನು ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ""ನಾನು ನಿಮಗೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕೀರ್ತಿ ತಂದಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. (ಜಾನ್ 17:4) ಗಂಟೆಗಳ ನಂತರ, ಅವನು ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ನೇತಾಡುತ್ತಾ ಕೂಗುತ್ತಾನೆ, "ಇದು ಮುಗಿದಿದೆ." (ಜಾನ್ 19:30) ಯೇಸು ಈ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಅವನು ಒಂದು ಜೊತೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಯಾದೃಚ್ಛಿಕ "ನಿಮ್ಮ ಪ್ಯಾಂಟ್ಸ್ ಸೀಟಿನಿಂದ ಹಾರಲು" ವಿಧಾನ. ಅವರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ ನಿಖರವಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅವರು ಪೂರೈಸಬೇಕಾದ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಗಳು, ತರಬೇತಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ಪುರುಷರು, ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅದ್ಭುತಗಳು ಮತ್ತು ಸಂವಹನ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಅವನು ಹೇಳಿದನು, ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದವನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ನಾನು ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅನೇಕ ಜನರು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಅತ್ಯಪರಾಧಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ, ತುಂಬಾ ನಿರಾಶೆಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ತುಂಬಾ ಅತ್ಯಪ್ಪಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಯೇಸುವಿನ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸದಿರುವುದು. ಅವರಿಗೆ ಜೀವನ ಯೋಜನೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಪ್ರತಿ ಮಳೆಬಿಲ್ಲು, ತ್ವರಿತ ತೃಪ್ತಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೂಲವನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಸಂತೋಷದ ಕೊಳದಿಂದ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಸದಾ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಜೀಸಸ್, ನನ್ನ ತಂದೆಯು ನಾನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸುವವರೆಗೂ ನಾನು ಅದನ್ನು ಮಾಡಲಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಜನರೇ,

ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸಲು ಅದೇ ರಹಸ್ಯವಾಗಿದೆ. ಜೀಸಸ್ ಇಲ್ಲಿದ್ದ ಅದೇ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ತಂದೆಗೆ ಮಹಿಮೆ ತರಲು ನಾವು ಇಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ನಿಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಬಹುದು, ಆದರೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಲಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ವಿಧೇಯರಾಗುವ ಮೂಲಕ ಸಾಧಿಸಲಿದ್ದೇವೆ, ಸಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹೋಗುವುದರ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸುವ ಮೂಲಕ ದೇವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಲು ಮತ್ತು ಆಳಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ಆ ಕೊನೆಯ ವಿಷಯವು ಮಾಡಲು ಕಷ್ಟಕರವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು "ನೀವು ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ನೀವು ಹೇಗೆ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತೀರಿ? ಜೀವನದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಓಟವನ್ನು ಅಂತಿಮ ಗೆರೆಯವರೆಗೂ ಓಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಮಾಡಲು ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಧೈರ್ಯವಿದೆ?" ಯೇಸುವಿನ ರಹಸ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಬೈಬಲ್ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಏನನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸೋಣ.

“ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಯೇಸುವಿನ ಮೇಲೆ ಇಡೋಣ. ಲೇಖಕ ಮತ್ತು,” (ಪದವನ್ನು ನೋಡಿ) "ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸುವವನು, ಅವನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡನು, ಅದರ ಅವಮಾನವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದನು ಮತ್ತು ದೇವರ ಸಿಂಹಾಸನದ ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು." (ಇಬ್ರಿಯ 12 :2) ಇದು ಹೇಗೆ ಮುಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೇಗೆ ಮುಗಿಸುತ್ತೇವೆ, ನಾವು ಯೇಸುವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ, ಯೇಸು ಎಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು? ಅವನು ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದಿರುವ ಕಾರಣ, ಅವನು ದೇವರ ಸಿಂಹಾಸನದ ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಹೊರಟಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದನು, ನಾವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಇಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ತ್ವರಿತ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸುವಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಣದ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಫಲವು ಶಾಶ್ವತತೆಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಈಗ ಅಪಾರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ನಾನು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಜೀವನವನ್ನು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಮತ್ತು ಓಟವನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಾಗ ದೇವರು ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಫಲವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ: ಪ್ರೀತಿ, ಸಂತೋಷ, ಶಾಂತಿ, ತಾಳ್ಮೆ, ಚೇತನದ ಎಲ್ಲಾ ಒಂಬತ್ತು ಹಣ್ಣುಗಳು ಗಲಾಟೆಯನ್ನರಿಂದ 5. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಅನುಭವಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅನುಭವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಆ ನಾಣ್ಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖವಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅನುಯಾಯಿಯಾಗಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ದೇವರೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ನಡಿಗೆ ನಿಜವಾದದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತ್ಯಾಗಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ ಆ ತ್ಯಾಗವನ್ನು, ಬೇಡಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಕಿರಿಕಿರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ನಿಭಾಯಿಸಿ. "ಅವನ ಮುಂದೆ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ, ಅವನು ಅವಮಾನವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ಈಗ ಅವನು ದೇವರ ಸಿಂಹಾಸನದ ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ." (ಇಬ್ರಿಯ 12:2)

ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತ್ಯಜಿಸುವ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪಾಠವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸಚಿವಾಲಯವನ್ನು ತೊರೆಯುವ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರಬಹುದು, ನೀವು ನಿರಾಶೆಗೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ಬಹುಶಃ ಅದು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವ ಬೈಬಲ್ ಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದೀರಾ, "ನಾನು ಯಾವುದೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ನೀವು ಭಾವಿಸುವ ಕಾರಣ ನೀವು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ನೀವು ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕೆಲಸಗಾರರೇ? ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನಿಮ್ಮ ಮದುವೆಯನ್ನು ತೊರೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಾ? ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಾ, ನಾನು ಈ ಚರ್ಚ್-ಸ್ಟುಡೆಂಟ್ ಅನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೇ?"

ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ತಮ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನೀಡಬಹುದೇ? ಯೇಸು ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದನು ಎಂದು ನೋಡಿ. ಶಾಶ್ವತತೆಯ ಮೇಲೆ ಮರು-ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ. "ಈ ಜಗತ್ತು ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲ; ನಾನು ಕೇವಲ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಸಂಪತ್ತು ನೀಲಿ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಮೀರಿ ಎಲ್ಲೋ ಇಡಲಾಗಿದೆ." ನೀವು ಅದನ್ನು ನಂಬದಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಎಂದಿಗೂ ಜೀವನವನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತೀರಿ, ಪಾಲ್ ಹೇಳಿದರು "... ನಾವು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೊಯ್ಲು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ." (ಗಲಾತ್ಯ 6:9) ಬಿಡಬೇಡಿ. ಟೆಟೆಲೆಸ್ಟೈ, ಯೇಸು ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದನು.

ವಿಮೋಚನೆಯ ಯೋಜನೆ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿತ್ತು. ವಿಮೋಚನೆಯ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿದಿದೆ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆ ಪದ, "ಟೆಟೆಲೆಸ್ಟೈ" ಒಂದು ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕ ಪದವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮೊದಲ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕಂತು ಪಾವತಿಯ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಸಾಲವಿದ್ದರೆ, ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಕೊನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಕಪಾಳಮೋಕ್ಷ ಮಾಡಿ, "ಟೆಟೆಲೆಸ್ಟೈ"

ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ಅದು ಮುಗಿದಿದೆ, ಅದು ತೀರಿಸಿದೆ, ಅದು ಮುಗಿದಿದೆ. ಮತ್ತು ಸಾಲಗಾರನು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅಭಿನಂದನೆಗಳು!" ಜೀಸಸ್ "ಟೆಟೆಲೆಸ್ತೈ" ಎಂದು ಕೂಗಿದಾಗ, ಶಿಲುಬೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದವರೆಲ್ಲರೂ ಆ ಸಹವಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಾವತಿಸಲಾಗಿದೆ, ಅದು ಮುಗಿದಿದೆ. ಏನು ಪಾವತಿಸಲಾಗಿದೆ, ಏನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಾವತಿಸಲಾಗಿದೆ? ಉತ್ತರವೆಂದರೆ ಪಾಪದ ಪಾವತಿ, ವಿಮೋಚನೆಯ ಖರೀದಿ.

ಯೇಸು ನಮ್ಮ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಖರೀದಿಸಿದನು? ಅದು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ?

ಪಾಪ ಮಾಡುವ ಯಾರಾದರೂ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಕಾನೂನಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಕಾನೂನಿನ ಶಾಪವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ನೆನಪಿಡಿ ಪದ "ಡೈ" ಎಂದರೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ. ನೀವು ಪಾಪ ಮಾಡಿದರೆ, ನೀವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ದೇವರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೀರಿ. ಅದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಮಾರ್ಗವಾಗಿತ್ತು. ಯಾರಾದರೂ ಬಂದು ಆ ಸಾಲವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಅಳಿಸಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಪಾವತಿಸಬೇಕು. ಕಾಲದ ಆರಂಭದಿಂದಲೂ, ರಕ್ತ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಆದೇಶಿಸಿದನು. ಏಕೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ನಾವು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ದೇವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ನಮಗೆ ಕೆಲವು ಸುಳಿವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಜೀವವು ರಕ್ತದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಪಾಪವು ಮರಣ; ಜೀವನವು ಮರಣವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಅದು ಪಾವತಿಯಾಗಲಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಲು ಇದು ರಕ್ತ ಪಾವತಿಯಾಗಬೇಕಿತ್ತು.

ಈಗ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ದೇವರು ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಟಿಗರುಗಳು, ಹೋರಿಗಳು, ಮೇಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಹೋರಿಗಳ ರಕ್ತವನ್ನು ಆ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಸಾಂಕೇತಿಕ ಪಾವತಿಯಾಗಿ ಅನುಮತಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ "ಎತ್ತುಗಳು ಮತ್ತು ಮೇಕೆಗಳ ರಕ್ತವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪಾಪಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ." (ಇಬ್ರಿಯ 10:4) ಇಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಪಾಪವನ್ನು ಎಂದಾದರೂ ತೆಗೆದುಹಾಕಲಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಪಾವತಿಸುವ ಮತ್ತು ಸಾಲವನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುವ ತ್ಯಾಗವು ಮೂರು ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕು: 1) ಅದು ಮಾನವನಾಗಿರಬೇಕು; 2) ಅದು ಪಾಪರಹಿತವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು 3) ಅದು ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಹಳೆಯ ಮೋಶೆಯ ನಿಯಮವು ಪ್ರತಿ ಜೋಟ್ ಮತ್ತು ಟೈಟಲ್ ಅನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪೂರೈಸುತ್ತದೆ. "ಆದರೆ ಸಮಯವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಂದಾಗ, ದೇವರು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು, ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ಜನಿಸಿದನು, ಕಾನೂನಿನಡಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು, ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ವಿಮೋಚಿಸಲು, ನಾವು ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ." (ಗಲಾತ್ಯ 4:4) ಆದುದರಿಂದ ತ್ಯಾಗವು ಮಾನವನಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಕಾನೂನಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ

ಹುಟ್ಟಬೇಕು. ಯೇಸು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಮೂರು ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿದನು.

"ಆದ್ದರಿಂದ, ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಈಗ ಯಾವುದೇ ಖಂಡನೆ ಇಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನ ಮೂಲಕ ಜೀವನದ ಆತ್ಮದ ನಿಯಮವು ಪಾಪ ಮತ್ತು ಮರಣದ ನಿಯಮದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿತು. ಪಾಪದ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ದುರ್ಬಲಗೊಂಡರು," (ಇದನ್ನು ನೋಡಿ) "ಪಾಪಿ ಮನುಷ್ಯನ ಹೋಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಗನನ್ನು ಪಾಪದ ಬಲಿಯಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಪಾಪದ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಪಾಪವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದನು, ಕಾನೂನಿನ ನೀತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭೇಟಿಯಾಗಬಹುದು." (ರೋಮನ್ನರು 8:1-4)

ನಾವು ಪಾಪ ಮತ್ತು ಮರಣದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ ಏಕೆಂದರೆ ದೇವರು ಪಾಪದ ಮನುಷ್ಯನ ಹೋಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಗನನ್ನು ನಮ್ಮ ಪಾಪದ ಬಲಿಯಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು, ಇದರಿಂದ ಕಾನೂನಿನ ನೀತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪೂರೈಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಇದು "ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾಯಿತು" ಎಂದು ಓದುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ "ನಮ್ಮಿಂದ ಭೇಟಿಯಾಯಿತು." ನಾವು ಕಾನೂನಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯೇಸುವಿನ ಹೊರತಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ನನಗೆ ಇಡೀ ವಿಷಯದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗವು ಪದ್ಯ ಮೂರು, ಪದ್ಯದ ಕೊನೆಯ ಸಾಲು, "ಅವನು ಪಾಪಿ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಪಾಪವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿದನು." ಅದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ದೇವರು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಪಾಪಿ, ಆದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿರುವ ಪಾಪಿ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್, ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ "ಪಾಪಿಯೇ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ, "ಅವನು ಪಾಪಿ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಪಾಪವನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಾನೆ." ನಾನು ನಿನ್ನ ಪಾಪವನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಪಾಪವನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಯೇಸುವಿನ ನೀತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ." ಟೆಟೆಲೆಸ್ಟೈ, ಹಾಡು ಹೇಳುವಂತೆ, "ಜೀಸಸ್ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪಾವತಿಸಿದರು, ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಋಣಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಪಾಪ ಕಡುಗಂಪು ಕಲೆ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು; ಅವನು ಅದನ್ನು ಹಿಮದಂತೆ ಬಿಳಿಯಾಗಿ ತೊಳೆದನು.

ಮರಣದ ಶಕ್ತಿಯು ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು. ಮಾನವೀಯತೆಯ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಶತ್ರು ಸಾವು, ಅಲ್ಲವೇ? ಯಾರೋ ಹೇಳಿದರು, "ಮನುಷ್ಯನು ಸಂತೋಷವಾಗಿರಲು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ಸಂತೋಷವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಬಯಸದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಅವನು ಸಾಯುತ್ತಾನೆ." ಇದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಾವನ್ನು ಮುಂದೂಡಲು ನಾವು ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ? ಆ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ನಾವು ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ? ನಾವು ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅದು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಟಿಸುತ್ತೇವೆ? ನಾವು ಅದರ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಬಾತುಕೋಳಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಅದರ ಕತ್ತು ಹಿಸುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನನಗೆ ಉತ್ತಮ ಸುದ್ದಿ ಸಿಕ್ಕಿದೆ! ಯೇಸು ಕತ್ತು ಹಿಸುಕಿದನು. ಯೇಸು ಎಂದಿಗೂ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಯೇಸು ತಾನು ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಪ್ರತಿ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಗೊಂದಲಗೊಳಿಸಿದನು. ಅವರು ಯಾಯೀರನ ಮಗಳಿಗಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಕರೆತಂದನು. ಅವರು ವಿಧವೆಯ ಮಗನನ್ನು ನಾಯಿನ್‌ನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನು ಅವನನ್ನು ಎದ್ದೊಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಅವರು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಿಂದ ಲಾಜರನಿಗಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಯೇಸು "ಕಲ್ಲನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸು. ಲಾಜರನು ಹೊರಗೆ ಬಾ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಯೇಸು ತಾನು ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಪ್ರತಿ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದನು.

ಅವನ ಮರಣ ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಅವನು ಮರಣವನ್ನು ಅದರ ಎಲ್ಲಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದನು. "ಆದರೆ ಕ್ರಿಸ್ತನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ನಿರ್ದಿಸಿದವರ ಮೊದಲ-ಫಲವಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮರಣವು ಮನುಷ್ಯನ ಮೂಲಕ ಬಂದಿತು, ಸತ್ತವರ ಪುನರುತ್ಥಾನವು ಮನುಷ್ಯನ ಮೂಲಕವೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆದಾಮನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಎಲ್ಲರೂ ಜೀವಂತವಾಗುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸರದಿಯಲ್ಲಿ: ಕ್ರಿಸ್ತನು, ಮೊದಲ ಹಣ್ಣುಗಳು; ನಂತರ ಅವನು ಬಂದಾಗ, ಅವನಿಗೆ ಸೇರಿದವರು. (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 15:20)

ಆ ಶುಕ್ರವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಅವರು ಯೇಸುವಿನ ನಿರ್ಜೀವ ದೇಹವನ್ನು ಶಿಲುಬೆಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ, ಅವರು ಅದನ್ನು ಎರವಲು ಪಡೆದ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದರು. ಮತ್ತೆ ಜೀವಕ್ಕೆ ಬರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮತ್ತು ಅವನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆದರಿ, ಸೈನಿಕರು ಆ ಸಮಾಧಿಗೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಒಂದು ಕಲ್ಲನ್ನು ಉರುಳಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದರು ಮತ್ತು ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಕಾವಲುಗಾರರನ್ನು ಇರಿಸಿದರು. ಆದರೆ, ಅವರು ಜೀವನದ ಬೀಜವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮೇರಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಮಹಿಳೆಯರು ಅಲ್ಲಿದ್ದರು, ಅವನು, ಜೀವವು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು. ಅವನೇ ಮೊದಲ ಫಲ. ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದು, ಮತ್ತೆ ಎಂದಿಗೂ ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಅವನು ಮತ್ತೆ ಬಂದಾಗ ಅವನಲ್ಲಿ ಸತ್ತವರೆಲ್ಲರೂ ಹೊಸ, ನಾಶವಾಗದ ಮತ್ತು ನಾಶವಾಗದ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತಾರೆ. "ನಾಶವಾಗುವಂತಹವುಗಳನ್ನು ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿ ಧರಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ಮರ್ತ್ಯವನ್ನು ಅಮರತ್ವದಿಂದ ಧರಿಸಿದಾಗ, ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಮಾತು ನಿಜವಾಗುತ್ತದೆ: "ಮರಣವನ್ನು ವಿಜಯದಲ್ಲಿ ನುಂಗಿದೆ, ಓ ಮರಣ, ನಿನ್ನ ಗೆಲುವು ಎಲ್ಲಿ, ಓ ಮರಣ, ಎಲ್ಲಿ, ಓ ಮರಣ,

ಜನರೇ, ಯೇಸು ಹೇಳಿದಾಗ, "ಟೆಟೆಲೆಸ್ಟೈ! ಇದು ಮುಗಿದಿದೆ!" ಅವನು ಸಾವನ್ನು ತಳವಿಲ್ಲದ ಹಳ್ಳದಿಂದ ನಿರ್ಗಮನ ರಾಂಪ್ ಆಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದನು, ನಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ರಸ್ತೆಯಿಂದ ದೂರವಿಟ್ಟು ಉತ್ತಮ ದಾರಿಗೆ ತಂದನು. ನಾವು ಸಾವನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ರೀತಿ ಆಸಿಡ್ ಪರಿಶೀಲನೆ, ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯ ಅಂತಿಮ ಅಳತೆಯಾಗಿದೆ. ದೇವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ಧೂಳಿನಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಆ ರೀತಿಯ ನಂಬಿಕೆ, ಅಂತಹ ನಂಬಿಕೆ ನಿಮಗೆ ಇದೆಯೇ? ಅವನು ಮಾಡಬಹುದು - ನೀವು ಅದನ್ನು ನಂಬಬಹುದು ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಸಾವಿನ ಕತ್ತು ಹಿಸುಕಿದನು ಮತ್ತು ಅವನು ಎಂದಿಗೂ ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹಿಂತಿರುಗಿದನು. ಇದು ಮುಗಿದಿದೆ. ಇದು ಈಗ ನಿಮಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು! ಪಾಠ #1257 ಸ್ವಿಟ್ಜರ್ ಫಾಟ್, ಏಪ್ರಿಲ್ 7, 1996

ಶರಣಾಗತಿಯ ಮಾತುಗಳು

ಜೀಸಸ್ ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದಿನಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಜೆರುಸಲೆಮ್ನಲ್ಲಿ ನೂರಾರು, ಬಹುಶಃ ಸಾವಿರಾರು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸುವಿಕೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ ಮತ್ತು ಯೇಸುವನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿದ ನಂತರ ಬಹುಶಃ ಸಾವಿರಾರು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ಸತ್ಯವಲ್ಲ. ಆ ದಿನ ಶಿಲುಬೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಇವನನ್ನು ತುಂಬಾ ಅಸಾಮಾನ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಾನೆ.

ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ವಿಗ್ನತೆ ಇತ್ತು. ಪಕ್ಕಹಬ್ಬವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಯೆರೂಸಲೇಮ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಅಪಾರ ಜನಸಮೂಹವೇ ಹರಿದು ಬಂದಿತ್ತು. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ವರ್ಷದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜೆರುಸಲೇಮ್ನಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಉನ್ನಾದದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ದಿನದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಸ್ಪೋಟಕ ರೀತಿಯ ಜನಸಮೂಹದ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನವಿತ್ತು. ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದುದ್ದಕ್ಕೂ ಮುಖಂಡರು ಚಿಯರ್ ಲೀಡರ್ಸ್ ಆಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಜನರ ನಡುವೆ, "ಅವನನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸು, ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸು!" ಎಲ್ಲಾ ಜನಸಮೂಹಗಳು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ದಿನ ರೋಮನ್ ಸೈನಿಕರು ಬಹಳ ಜಾಗೃತರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿಯ ಯಹೂದಿಗಳ ಗುಂಪುಗಳು ಹಿಂಸಾತ್ಮಕವಾಗಿ ತಿರುಗುವುದನ್ನು ಅವರು ಮೊದಲು ನೋಡಿದ್ದರು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಈಗ ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಯೇಸುವನ್ನು ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹೊಡೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಗಲಾಟೆಗಳು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿವೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಈಗ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ಸಂಭವಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಯಾರೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಬೆರಳನ್ನು ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ವಿಚಿತ್ರವಿತ್ತು, ಬಹುತೇಕ ಯಾವುದೋ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನುಸುಳುತ್ತಿರುವಂತೆ, ಮತ್ತು ಅದು ಏನೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೇರವಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾಗಿದ್ದರೂ, ಹಗಲಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ 12:00, ಅದು ಕತ್ತಲೆಯಾಯಿತು; ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟು ಚಂಡಮಾರುತವು ಬಂದಾಗ ನಾವು ನೋಡಲು ಒಗ್ಗಿಕೊಂಡಿರುವ ರೀತಿಯ ಕತ್ತಲೆ ಅಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಳಕಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದು ಗಾಢವಾದ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ನೀವು ಅನುಭವಿಸಬಹುದಾದ ರೀತಿಯ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮೋಡ ಕವಿದಿರುವಾಗ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರನ ಹೊರಗಿಲ್ಲದ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಂತೆ, ನೀವು ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನೀವು ನಗರದ ದೀಪಗಳಿಂದ ದೂರವಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಮುಖದ ಮುಂದೆ ಕೈಯನ್ನು ನೋಡುವುದು ಸಹ ನಿಮಗೆ ಅಕ್ಷರಶಃ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿದೆ. ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿಯ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಇದು ನೀವು ಬಹುತೇಕ ಅನುಭವಿಸಬಹುದಾದ ಭಾರೀ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ದಪ್ಪ ನೀವು ಅದನ್ನು ಚಾಕುವಿನಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಬಹುದು. ಪಕ್ಕಿಗಳು ಹೋಗಿ ಕೂರುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿತ್ತು. ಸೈನಿಕರು ನೋಡುವಂತೆ ಟಾರ್ಜೆಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುವ ರೀತಿಯ ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿತ್ತು. ಗ್ರಹಣ ಬಂದಂತೆ ಬೇಗ ಮಾಯವಾಗದ ಕತ್ತಲು. ಆದರೆ ಅದು ತೋರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯಿತು, ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕತ್ತಲೆ. ವಿಷಯಗಳು ಅಸಾಮಾನ್ಯ, ವಿಚಿತ್ರ, ವಿಲಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಭಯಾನಕ ಭಾವನೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು.

ಆದರೂ ಈ ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅದ್ಭುತವಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಬರಹಗಾರರು ಯೇಸುವಿನ ಜೀವನದ ಕೊನೆಯ ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದರ ಕಥೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಎಫ್. ಲಗಾರ್ಡ್ ಸ್ಮಿತ್ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ನಿರೂಪಿತ ಬೈಬಲ್ ಸುವಾರ್ತೆಯ ವಿವಿಧ ಖಾತೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವ ಅದ್ಭುತವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಒಂದು ನಿರೂಪಣೆಯಾಗಿ ಓದುತ್ತಾರೆ. "ಆರನೇ ತಾಸಿನಿಂದ ಒಂಬತ್ತನೇ ತಾಸಿನವರೆಗೆ ಕತ್ತಲೆಯು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಆವರಿಸಿತು. ಸುಮಾರು ಒಂಬತ್ತನೇ ತಾಸಿನಲ್ಲಿ ಯೇಸು, 'ಎಲೋಯಿ, ಎಲೋಯಿ, ಲಾಮಾ ಸಬಕ್ಕಾನಿ?' ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಗಿದನು. ಅಂದರೆ, 'ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಬಿಟ್ಟೆ?' ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಇದನ್ನು

ಕೇಳಿದಾಗ, ಅವನು ಎಲೀಯನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, ನಂತರ, ಎಲ್ಲವೂ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ನೆರವೇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು, ಯೇಸು ನನಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ತಕ್ಷಣ ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಸ್ವಂಜನ್ನು ಪಡೆದನು. ಅವನು ಅದನ್ನು ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸದಿಂದ ತುಂಬಿಸಿ ಕೋಲಿಗೆ ಹಾಕಿ ಯೇಸುವಿಗೆ ಕುಡಿಯಲು ಕೊಟ್ಟನು. ಮತ್ತು ಉಳಿದವರು, 'ಈಗ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ ಮತ್ತು ಎಲೀಯನು ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಉಳಿಸುತ್ತಾನೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡೋಣ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವನು ಪಾನೀಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಾಗ, ಯೇಸು, 'ಇದು ಮುಗಿದಿದೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಯೇಸು ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿಯಿಂದ, 'ತಂದೆಯೇ, ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ನನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಕರೆದನು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅವನು ತಲೆಬಾಗಿ ತನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದನು.

“ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ದೇವಾಲಯದ ಪರದೆಯು ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಎರಡಾಗಿ ಹರಿದಿತ್ತು. ಭೂಮಿಯು ನಡುಗಿತು ಮತ್ತು ಬಂಡೆಗಳು ಸೀಳಿದವು. ಸಮಾಧಿಗಳು ತೆರೆದವು ಮತ್ತು ಸತ್ತ ಅನೇಕ ಪವಿತ್ರ ಜನರ ದೇಹಗಳನ್ನು ಜೀವಂತಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಅವರು ಸಮಾಧಿಗಳಿಂದ ಹೊರಬಂದರು. ಮತ್ತು ಯೇಸುವಿನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ನಂತರ ಅವರು ಪವಿತ್ರ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದರು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು. ಶತಾಧಿಪತಿ ಮತ್ತು ಯೇಸುವನ್ನು ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದವರು ಭೂಕಂಪ ಮತ್ತು ಸಂಭವಿಸಿದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿದಾಗ ಅವರು ಭಯಭೀತರಾದರು ಮತ್ತು "ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ, ಇವನು ದೇವರ ಮಗನು" ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದರು.

ಕೆಲವು ಮಹಿಳೆಯರು ದೂರದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಅವರಲ್ಲಿ ಮೇರಿ ಮ್ಯಾಗ್ಡಲೀನ್, ಮೇರಿ ಜೇಮ್ಸ್ ಮತ್ತು ಜೋಸೆಸ್ ಮತ್ತು ಸಲೋಮ್ ಅವರ ತಾಯಿ. ಗಲಿಲಿಯಲ್ಲಿ, ಈ ಮಹಿಳೆಯರು ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವನ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಯೆರೂಸಲೇಮಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಇತರ ಅನೇಕ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದರು. ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಲು ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ನಡೆದದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಎದೆಯನ್ನು ಬಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಆದರೆ ಗಲಿಲಾಯದಿಂದ ಆತನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಆತನನ್ನು ತಿಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಈ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಯೇಸುವಿನ ಜೀವನದ ಕೊನೆಯ ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಿಂದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 3:00 ರವರೆಗೆ, ಯೇಸು ಹೇಳಿದ್ದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ, ಆದರೆ ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಯೇಸು ಹೇಳಿದ ಕೊನೆಯ ವಿಷಯವೆಂದರೆ "ತಂದೆಯೇ, ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ." ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಮೊದಲ ಪದವೇ "ತಂದೆ". ಎಂತಹ ಸುಂದರ ಪದ ಅದು.

ಈ ಸುದೀರ್ಘ ಅಗ್ನಿಪರೀಕ್ಷೆಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ, ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆಯೇ, ಯೇಸು ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸಂವಹನ ನಡೆಸುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಮೇಲಿನ ಕೋಣೆ ಮತ್ತು ಗೆತ್ಸೆಮನೆ ತೋಟದ ನಡುವೆ ಎಲ್ಲೋ ಯೇಸು, "ತಂದೆಯೇ, ಸಮಯ ಬಂದಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನು ದೇವರನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂಬೋಧಿಸಿದನೆಂದು ಗಮನಿಸಿ: "ತಂದೆಯೇ, ಸಮಯ ಬಂದಿದೆ."

ಅವನ ಏಕಾಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಅವನು "ತಂದೆಯೇ, ನನ್ನ ಚಿತ್ತವಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವು ನೆರವೇರಲಿ" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಅವನು ಶಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ನಂತರ, "ತಂದೆಯೇ, ಅವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ." ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಹೆಗಲು ಕೊಡುವಾಗ ಅವನು "ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಬಿಟ್ಟೆ?" ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಅವನ ಮರಣದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊದಲು, ಅವರು ಹೇಳಿದರು, "ತಂದೆಯೇ, ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ."

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಅವರು ಏನೇ ಆಗಿರಲಿ, ಯೇಸು ಎಂದಿಗೂ ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂವಹನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದನು, ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದನು, ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸಂವಹನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದನು. ದೇವರು ಯೇಸುವಿಗೆ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದ ಆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ, ಮತ್ತು ಯೇಸು ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೊಗಿದನು, "ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನನ್ನ ದೇವರೇ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಕೈಬಿಟ್ಟೆ?" ಯೇಸು ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗಿನ ಆ ಒಡನಾಟವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮುರಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಯೇಸುವಿನಂತಲ್ಲದೆ, ಒಂದು ದಿನ ಅಥವಾ ಒಂದು ವಾರ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ನಮ್ಮನ್ನು ಟ್ರಾಕ್‌ನಿಂದ ದೂರವಿಡಲು, ನಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ತಂದೆಯಿಂದ ದೂರವಿಡಲು, ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವ ವಿಧಾನದಿಂದ ದೂರವಿರಲು ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಾಕುಲತೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. "ದೇವರೇ, ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಧನ್ಯವಾದಗಳು" ಅಥವಾ "ದೇವರೇ, ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಧನ್ಯವಾದಗಳು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ನಾವು ಮರೆಯುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಸುಲಭವಾಗಿ ವಿಚಲಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಆದರೆ ಜೀಸಸ್ ಅಲ್ಲ. ಸಂದರ್ಭಗಳ ಹೊರತಾಗಿ, ಯೇಸು ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಮ್ಯುನಿಯನ್ ಮತ್ತು ಸಂವಹನದಲ್ಲಿದ್ದನು.

ಆಗ ಯೇಸು, "ತಂದೆ, ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ..." ಎಂದು ಹೇಳಿದನು, ಕಳೆದ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ, ಯೇಸು ತನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದ ಇತರರ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ಅವರು ಅವನ

ಗಡ್ಡವನ್ನು ಕಿತ್ತು, ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದರು, ಕುತ್ತಿಗೆ ಮತ್ತು ದೇಹವನ್ನು ಕ್ರೂರವಾಗಿ ಒಡೆದುಹಾಕಿದರು ಮತ್ತು ಉದ್ವವಾದ ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕಿರೀಟವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಅವನ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಹುಬ್ಬಿಗೆ ಒತ್ತಿದರು. ಅವರು ಅವನನ್ನು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ನಿಂದಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಅವನು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವನನ್ನು ಕ್ರೂರವಾಗಿ ಮಾಡಿದವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ, ತಂದೆಯೇ, ನಾನು ನನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವನು ಈಗ ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯ ತೋಳುಗಳಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡನು, ಅಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಸೌಕರ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಬಹುಶಃ ನಾವು ಕಿರುಕುಳ ಅಥವಾ ಕ್ರೂರವಾಗಿ ಅಥವಾ ಒಂಟಿತನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಿವೆ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನೇ ಇರಲಿ. ಆದರೆ ನಾವು ದೇವರ ಕೈಯಲ್ಲಿರಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು,

ಜೀಸಸ್ ಸಹ ಹೇಳಿದರು: "ನಾನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ." "ತಂದೆ, ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ." ಮೂಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ "ಬದ್ಧತೆ" ಎಂದರೆ ರೇವಣಿ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇಡುವುದು. ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಯಾರೂ ಯೇಸುವಿನ ಜೀವವನ್ನು ಅವನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಅವರು ಅದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದರು, "ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ನನ್ನಿಂದ ಯಾರೂ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ." ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ, ಯೇಸು ನಿನಗಾಗಿ ಮತ್ತು ನನಗಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ತಂದೆಯು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೇಸು ಮಾಡಿದನು. "ಇದು ಮುಗಿದಿದೆ." ಯೇಸು ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಗಿ, ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಯಜ್ಞವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿದ್ದನು. ನಮ್ಮಿಂದ ದೇವರ ಕ್ರೋಧವನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವ ಪ್ರಪಂಚದ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ದೇವರು ಕೋರಿದ ತೃಪ್ತಿ ಯೇಸುವಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಮುಗಿದಿದೆ ಯೇಸು ನಮಗೆ ಬದಲಿಯಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನು. (1 ಜಾನ್ 2:1-2)

ಇದನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಬಹುದು:

1. ನಮಗೆ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ - ನಾವು ಮರಣದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಯಾದ ಪಾಪಿಗಳು
2. ಪರಿಹಾರವಿದೆ - ದೋಷರಹಿತ, ಪಾಪರಹಿತ, ತ್ಯಾಗದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ
3. ಒಂದು ಫಲಿತಾಂಶವಿದೆ - ಜೀಸಸ್ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಪಾಪರಹಿತ ಜೀವನವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದನು, ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ರಕ್ತವನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿದನು ಮತ್ತು ಸಮನ್ವಯಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿದನು.

ಜೀಸಸ್ ಹೇಳಿದರು "ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ, ತಂದೆಯೇ, ನಾನು ನನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ." ಸರಿಸುಮಾರು ಹತ್ತು

ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆ ಡೇವಿಡ್ ಅದೇ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು ಆದರೆ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರು “ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ; ಓ ಕರ್ತನೇ, ಸತ್ಯದ ದೇವರೇ, ನನ್ನನ್ನು ವಿಮೋಚಿಸು. (ಕೀರ್ತನೆಗಳು 31:5) ಇದು ಶರಣಾಗತಿಯ ಹೇಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಯೇಸು ತನ್ನ ಇಡೀ ಐಹಿಕ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಅವನು ದೇವರನ್ನು ನಂಬಿದನು ಮತ್ತು ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ದೇವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದನು. ಪುನರುತ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಮಹಿಮೆಯು ತನಗೆ ಕಾದಿದೆ ಎಂದು ಯೇಸುವಿಗೆ ಬಹಳ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ತಿಳಿದಿತ್ತು.

ಮುಗಿಯಿತು. ದೇವರು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದನು. ನಮ್ಮ ಪಾಪದ ಸಾಲದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪಾವತಿಯನ್ನು ಪಾವತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಯೇಸು, ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಯಜ್ಞ, ನಾವು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸಿತು. "ದೇವರು ಜಗತ್ತನ್ನು ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸಿದನೆಂದರೆ ಆತನು ತನ್ನ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು, ಅವನನ್ನು ನಂಬುವವನು ನಾಶವಾಗದೆ ಶಾಶ್ವತ ಜೀವನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದು ಜಾನ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಬಹುಶಃ ನಾವು ಈಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ನಾವು ಬದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು. ನಾವು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ನಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು. “ಅಥವಾ ಕ್ರಿಸ್ತ ಯೇಸುವಿನೊಳಗೆ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಪಡೆದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಆತನ ಮರಣಕ್ಕೆ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೇ? ಆದುದರಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನು ತಂದೆಯ ಮಹಿಮೆಯ ಮೂಲಕ ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ ನಾವೂ ಸಹ ಹೊಸ ಜೀವನವನ್ನು ಜೀವಿಸಲು ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಮೂಲಕ ಮರಣದೊಳಗೆ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅವನ ಮರಣದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಐಕ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನ ಪುನರುತ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಐಕ್ಯರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾವು ಪಾಪದ ದೇಹವನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಲು ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಆತ್ಮವು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಶಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಗುಲಾಮರಾಗಬಾರದು ಏಕೆಂದರೆ ಸತ್ತ ಯಾರಾದರೂ ಪಾಪದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಸತ್ತರೆ, ನಾವು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಬದುಕುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. (ರೋಮನ್ನರು 6:3-8) ನಾವು ಸಹ ಗಮನ ಮತ್ತು ನಂಬಿಗಸ್ತರಾಗಿ ಉಳಿಯಬೇಕು. "ಆದ್ದರಿಂದ, ನಾವು ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಮೇಘದಿಂದ ಸುತ್ತುವರೆದಿರುವ ಕಾರಣ, ನಾವು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಾಪವನ್ನು ಎಸೆಯೋಣ ಮತ್ತು ನಮಗಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲಾದ ಓಟವನ್ನು ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಓಡೋಣ. ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯ ಕರ್ತೃ ಮತ್ತು

ಪರಿಪೂರ್ಣನಾದ ಯೇಸುವಿನ ಮೇಲೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಇಡೋಣ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡರು, ಅದು ಅವಮಾನಕರವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸಿಂಹಾಸನದ ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಪಾಪಿ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಅಂತಹ ವಿರೋಧವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡವನನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಇದರಿಂದ ನೀವು ದಣಿದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹೃದಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ." (ಇಬ್ರಿಯ 12: 1-3) ಮತ್ತು ದೇವರ ಸಿಂಹಾಸನದ ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಪಾಪಿ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಅಂತಹ ವಿರೋಧವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡವನನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಇದರಿಂದ ನೀವು ದಣಿದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹೃದಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ." (ಇಬ್ರಿಯ 12: 1-3) ಮತ್ತು ದೇವರ ಸಿಂಹಾಸನದ ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಪಾಪಿ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಅಂತಹ ವಿರೋಧವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡವನನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಇದರಿಂದ ನೀವು ದಣಿದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹೃದಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ." (ಇಬ್ರಿಯ 12: 1-3) ಅಮೇಜಿಂಗ್ ಗ್ರೇಸ್ #1256 ಸ್ಟೀವ್ ಫಾಟ್, ಮಾರ್ಚ್ 31, 1996